

# **Digitales Brandenburg**

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

## **Chrestomathia Targumica**

**Merx, Adalbert**

**Berlin, 1888**

[Stellula vocabulo]

**urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10295**

## ז

Stellula vocabulo praeposita monet vocales ex analogia esse positas. — Genus nominum, ubi non patet, indicatum. — Numeri minores majoribus adscripti ad adnotationem criticam remittunt.

**אָבֹ** fructus, c. suff. מֵאֵיבִיָּהּ de fructu ejus. | אָבֹ Levit. 11, 19 nomen avis immundae, quam milvum censent. Scribitur etiam אָבִי אֵיבִי | אָבִי אָבִיבָא fistula v. נַבֵּב | אָבִיבָא arista, spica, יָרְחָא דְאָבִיבָא, mensis spicarum i. e. Nisan.

**אָבֵד** periit, Pl. אָבֵדִי, Impf. יִבְדֵּךְ, זִיבְדֵּךְ 30. 133. Forma Hebraismus est. Pa. אָבֵדֵךְ perdidit, מֵאָבֵדֵךְ עֵינַיְךָ spernentes consilium 48. Af. אָבֵדֵךְ id., unde דְּרִיבְדֵךְ עַד donec perdididerit 40. Inf. לְאָבֵדָא 32, c. Suff. לְאָבֵדֵיחֻךְ 111, pro quo legendum est לְאָבֵדֵיחֻךְ. Dialecto palaestin. הָוִבְדָּא 155. | אָבֵדֵךְ f. perditum, res amissa 95. | אָבֵדֵךְ m. perditio, בְּמוֹתָא דְאָבֵדֵךְ in mortem perditionis Jes. 53, 9 i. e. in aeternam mortem sine resurrectione.

**אָבֵא** cf. Ἀββα, ὁ πατήρ. m. pater. 69. A breve prioris syllabae ope Dages defenditur contra correptionem in אָבָא ceteroquin necessariam. Cf. grammaticam meam syriacam I P. 64. Hinc c. suff. אָבֵךְ = אָבֵיךְ 45, 77 pater tuus, m. אָבֵיךְ fem. 71. אָבֵיךְ 62. pater ejus. אָבֵיחֻךְ pater eorum. Pl. אָבֵהֻךְ, abs. אָבֵהֻךְ, c. suff. אָבֵהֻךְ, 80, 84. אָבֵהֻךְ, אָבֵהֻךְ. Scriptio babilonica recentior per אָ Hatuf designat אָבֵהֻךְ, 46. — Nota Syrorum regulam orthoepicam, qua אָבֵ = αβα patrem naturalem, אָבֵ = aba spiritalem designare docetur, artificium lectorum ecclesiasticorum esse, codicum usu minime confirmatum. — Forma suffixi אָבֵהֻךְ est Hebraismus. | Nomina propria cum אָב composita: אָבֵיךְ, אָבֵיחֻךְ, אָבֵינֵךְ, אָבֵינֵךְ. | אָבֵהֻךְ. | אָבֵהֻךְ n. p. loci cf. אָבֵהֻךְ.

**אָבֵל** luguit. Part. אָבֵלֵךְ lugentes, 144. — אָבֵלֵךְ luctus, profer eβla = אָבֵלֵךְ 141. 55, abs. juxta אָבֵלֵךְ foret \*אָבֵלֵךְ; אָבֵלֵךְ lamentationes nostras.



אבן fem. lapis. abs. אֲבֵן 102. Plur. אֲבָנִים abs. אֲבָנִים lapides, אֲבָנִים רַב־בָּרֶכֶךְ 33 lapides magni. Vocabulum est hebraicum, Syris ita ignotum ut de significatione dubitarint. Cf. Payne-Smith Thes. s. v. Bar Hebr. Oeuvres grammat. ed. Martin II P. 77 scholion.

אֲבָקָא Deut. 28, 24 pulvis. Vocabulum hebraicum videtur, Syris inusitatum et ex Targumi loco laudato in Syrorum Peschit. translatum ideoque explicatione egens. Bar Schinaya: **الهباء**, **الغباء**, i. e. atomi in aere volitantes, pulvis, Severus bar Schakku **سَلْمًا**, i. e. arena tenuis, palea. Stat. abs. foret \*אֲבָקָא.

אֲבָרָא plumbum 84. — \*אֲבָרָא membrum, Plur. אֲבָרָא 144, unde emendandum אֲבָרָא 33 in אֲבָרָא. Buxt. recte אֲבָרָא scripsit, Levy אֲבָרָא quod re vera est ala, **أَلْوَانًا**. Vocabulum dialecto Palaestinensi proprium, Syris inusitatum in Evangeliiario hierosol. ed. Minischalchi occurrit Math. 5, 29. 30. Syriace dicitur **أَلْوَانًا**. | \*אֲבָרָא Plur. c. suff. אֲבָרָא 45 ala.

אֲגָג = אֲגָג hebr. nomen regis Amalecitarum Num. 24, 7.

אֲגָר \*אֲגָר mercede conduxit. | אֲגָרָא 96 accuratius אֲגָרָא mercede conductus, mercenarius. | אֲגָרָא merces, pretium estr. אֲגָרָא 91. 92 honorarium medici, juxta formam regularem אֲגָרָא 140. C. Suff. m. אֲגָרָא 96, fem. אֲגָרָא in scriptione recentiori אֲגָרָא 132. | \*אֲגָרָא epistula. Scriptio אֲגָרָא 118 haud dubie falsa est. Vox persica habetur.

אֲדָר \*אֲדָר tunc, \*אֲדָר id. cf. אֲדָר.

אֲדָרָא humus, ager, terra 61. 89. Vox apud Syros usitata nihilo secius extranea est, quum vocales **أَدْرَا** ab analogia etymologica recedant et originem vocis peregrinam prodant. | אֲדָרָא n. pr. protoplasti Adam. | אֲדָרָא Edom, Idumaea 11. אֲדָרָא Idumaeus 12.

אֲדָרָא fem. auris, abs. אֲדָרָא 127, c. Suff. אֲדָרָא 90, Pl. אֲדָרָא, c. S. אֲדָרָא.

אֲדָרָא, abs. אֲדָרָא potens. 84. Vocabulum Syris ignotum Hebraismum sapit. | אֲדָרָא 147. Granarium. Lagarde Gesammelte Abhdlgn. P. 10. Vocabulum peregrinum.



אֲדָרְעִי אֲדָרְעִי n. pr. urbis hodie Adri'ât. 17<sup>21</sup>. | אֲדָרְעָא bra-  
chium v. דָּרַע.

אֲהָרֹן אֲהָרֹן n. pr. etymologiae incertae, quod Grillius cum  
Atharvan contulit, Aaron.

אֲוֹ Particula sive. Juxta אָו, אָו expectatur אֲוֹ. Estne  
Hebraismus? | אֲוֹ signum cf. אֲוֹ et אֲוֹ.

אֲבָרֹב אֲבָרֹב n. pr. loci 15 cujus nomen etiam hebr. defective  
scriptum est.

אֲבִילָנָא אֲבִילָנָא arbor, abs. אֲבִילָנָא. | אֲבִילָנָא Deus 28<sup>1</sup> coram  
Deo visionis.

אֲוִרְיָהָ אֲוִרְיָהָ cf. אֲוִרְיָהָ. | אֲוִרְיָהָ ex hebr. אֲוִרְיָהָ formatum, Urim  
(et Tummim) Deut. 33, 8.

אֲרָה אֲרָה abs. אֲרָה Pl. אֲרָה abs. אֲרָה signum, praesagium cf.  
אֲוֹ. Cf. אֲרָה Num. 21, 8.

אֲזַג אֲזַג Pl. אֲזַגִּין legatus. 11. 18.

אֲזַל אֲזַל abiit, profectus est, רָאֲזַל et abierunt. Impf. אֲזַל, אֲזַל  
אֲזַל. Impr. אֲזַל 29, אֲזַל 19. Inf. אֲזַל 20. Part. אֲזַל. | אֲזַל  
Plur. Participii currentes, fluctûs, torrentes 84 hebr. אֲזַלִּים.

אֲחָר אֲחָר cepit, fem. c. Suff. אֲחָרִיתִּים timor cepit eos.  
Itp. Impf. \* אֲחָרִיתִּים.

אֲחָה אֲחָה frater, abs. אֲחָה cf. אֲחָה, c. Suff. אֲחָה, 11,  
male אֲחָה in codice. אֲחָה, אֲחָה, fratri ejus 74. Plur. \* אֲחָה  
c. Suff. אֲחָה fratres tui. 77, אֲחָה fratres ejus, אֲחָה fratres  
vestri. | אֲחָה = אֲחָה = אֲחָה 4 patris ejus frater, patruus ejus. |  
אֲחָה n. pr. Ahab. | אֲחָה soror, c. Suff. אֲחָה, אֲחָה 74 (recte  
אֲחָה), אֲחָה. Plur. est \* אֲחָה.

אֲחָז אֲחָז n. pr. Ahaz 140.

אֲחָר Sensus radice est pone esse, a tergo esse Pael. \* אֲחָר  
retinere, אֲחָרִיתִּים אֲחָרִיתִּים לא תִּתְּנוּ אֲחָרִיתִּים לא ne retineatis me 74, אֲחָרִיתִּים 97. Af. אֲחָר  
tardavit, moratus est. Plur. 3 fem. אֲחָרִיתִּים morati sunt  
currus ejus. | אֲחָר id quod pone est, אֲחָרִיתִּים 78 retrorsum. | אֲחָרִיתִּים,  
abs. אֲחָרִיתִּים 25. 90 juxta אֲחָרִיתִּים in scriptione recentiore 68, alius. Fem.  
אֲחָרִיתִּים alia. — Haec forma in Sing. apud Syros non occurrit,



qui habent אֲשֶׁרְנָא, אֲשֶׁרְנָא, at Plur. m. אֲשֶׁרְנָא ex אֲיֹהֲרֵינָא et fem. אֲשֶׁרְנָא ex אֲיֹהֲרֵינָא \* explicatur.

אחש אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ \* n. pr. Ahasverus.

אחש ad lect. אֲחַשְׁוֹרִין 64. Rhamnus, ἄκανθα, Wegdorn. Löw Aramaeische Pflanzennamen 15. Cf. glossam Galenicam אֲחַשְׁוֹרִין in editione mea DMZ 1885. P. 294.

איה 1) Particula interrogationis quis, quae, quid, uti Arabicum أَيْ, أَيُّ, أَيُّوْنَ, أَيُّوَاتٌ, quae componitur cum stirpibus demonstrativis uti אֵיךְ. Hinc אֵיךְ אֵיךְ אֵיךְ quaenam, אֵיךְ אֵיךְ אֵיךְ quaenam turma 116. אֵיךְ אֵיךְ אֵיךְ quae est urbs tua 133. Syr. أَيْ m. أَيْ f. Pl. com. Msc. אֵיךְ in Targumis inusitatum Prov. 28, 16; 11, 26 Syriasmus videtur, ejus loco in Targ. adhibetur Msc. אֵיךְ. 2) Ex usu impersonali procedit vis particulae interrogativa localis universalis, ubi? Itaque אֵיךְ אֵיךְ אֵיךְ Jona 1, 8 quanam de gente es? 3) Cum particula comparationis כִּי compositum, quae ex nomine a radice כִּי derivato processit, efficit אֵיךְ sicut, quomodo. Vox אֵיךְ deinde cum כִּי coalescit in אֵיךְ כִּי quomodo, qua ratione, אֵיךְ כִּי דֵרֶוּם הַד לְאַלְפָּא Deut. 32, 30 quomodo unus persequetur mille.

איה ex אֵיךְ = אֵיךְ existit et כִּי demonstrativo, si accidit, si est. 157<sup>o</sup>. Quis sum et quid genus meum — si opus est — ut non me prosternam . . . sed in nomen tuum spero.

איה Plur. אֵיךְ אֵיךְ \* cervi 126. | אֵיךְ n. pr. loci Elim, cujus significatio est arboretum.

איה אֵיךְ אֵיךְ \* terror, estr. אֵיךְ אֵיךְ 130, c. Suff. אֵיךְ, אֵיךְ — אֵיךְ 146 quando v. אֵיךְ.

איה proprie nomen existentia, quod Suffixa in forma Pluralis sibi adsciscit. Adhibetur sensu verbali, est, existit. Itaque אֵיךְ אֵיךְ אֵיךְ 73, si vos estis facientes, si facitis, et in 2<sup>da</sup> Prs. Sing. אֵיךְ אֵיךְ ex quo tempore existitis, natus es 22, cf. Dan. 2, 26 אֵיךְ אֵיךְ אֵיךְ ubi Ketib אֵיךְ אֵיךְ | Cum אֵיךְ compositum efficit אֵיךְ, אֵיךְ non est, non existit; scribitur אֵיךְ Micha 7, 1. Nota formam Suffixorum pluralem non ex vero vocabuli usu plurali



explicari sed ex antiquiore forma אֲרִי in Chaldaismo biblico servata quae cum Suffixis composita easdem formas produxit, quas similis terminatio status constructi in Plurali efficit. | אִיתָמָר Itamar n. pr. viri.

אֲכֹזֵב Achzib nomen loci. Forma est hebr. radice כֹּז mentiri, quae aram. foret כֹּדֵב, et hâc etymologiâ nititur interpretatio 141<sup>17</sup> e codice R allata.

אֲכֹזֵב vel אֲכֹזֵבָה secundum orthographiam codicum babyl. suetam crudelis, Plur. חֹזֵבִים אֲכֹזֵבִים 48 angues crudeles. Radix est כֹּז, de qua nihil constat, forma videtur Elativus aqtâlu, accedente âj, quo nomina secundaria derivantur. | אֲכֹזֵבִים 155 saevitia.

אָכַל edit, comedit, absumsit, fem. אֲכָלָה, Impf. יִרְכֹּל, 10<sup>11</sup> לֹא תִרְכֹּלֶנּוּן c. Suff. תִּרְכֹּלֶנּוּן, יִרְכֹּלֶנּוּן, 72<sup>1</sup> אִרְכֹּל, תִּרְכֹּל, מִיִּכֹּל comedatis ea. Impr. \*אָכַל unde Plur. c. Suff. אֲכָלוּהָ. Inf. מִיִּכֹּל 161, c. Suff. דְּמִיִּכְלִיהָ cujus esus 14. — מִיִּכֹּל Gen 2, 16 cum vocali longa falsum est. Punctator nomen indicavit, cibum. — Itpe. אֲחָאֲכִיל, Impf. יִחָאֲכִיל, Part. מִחָאֲכִיל fem. מִחָאֲכִילָה. — Af. \*אֲכִיל edendum praebere, cibare, c. Suff. אֲכִילֶנּוּן, Partic. מִכֹּל de omni cibo, qui comeditur 9 cf. Genes 2, 16, c. Suff. מִיִּכְלֶךְ sine vocali longa Exod. 23, 25. | אֲכִילֶנּוּן clamor cf. כֹּל Af. אֲכִיל.

אֲכָרָא 128 arator, agricola.

אֲלָא lamentari, plangere. 141 אֲלָא, 142 אֲלָא planctus cf. אֲלָא. | אֲלָא cauda adiposa generis cujusdam ovium 3<sup>16</sup>. | אֲלָא Particula ex אֶן et לֹא composita, nisi = אֲלָא 126. | אֲלָא Part. ex אֶן et לֹא comp. = אֲלָא si, utinam Deutr. 32, 29. Conjungitur cum פֻּן e. gr. אֲלָא פֻּן לֹא סָטַת מִן קִדְמִי 22<sup>11</sup> si forte non cessisset coram me. אֲלָא פֻּן אֲכָלִית si forte comedi.

אֲלָדֵעָה n. p. tribus Genes. 25, 4.

אֱלֹהִים Deus, abs. אֱלֹהִים 53<sup>16</sup>, c. Suff. אֱלֹהִי, אֱלֹהִיָּהּ. In scriptione recentiore habes אֱלֹהִים 46. | אֱלֹהִים Deus hebr. | אֱלֹהִים Part. excipiendi, praeterquam, nisi. Censent contractum ex אֱלֹהִים = nisi si, at 'babylonice rarissime אֱלֹהִי, אֱלֹהִיָּהּ inveni, plerumque Schewa



אֱלֹהִים, scribunt, uti et Buxt. in Lexico, Levy contra אֱלֹהִים. E. gr. אֱלֹהִים 96 praeterquam soli nomini Domini. Itaque cogitandum de biblico לְהַקֵּן sed, quamvis אֱ obscurum sit. Cf. אֱסָנָא rubus juxta סָנָה, אֱמָטִיל juxta אֱמָטִיל. Scriptio alia est אֱלֹהִים, אֱלֹהִים.

הָאֱלֹהִים compositum אֱ = Pron. demonstr. illi, cum אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים = 6. כֵּאֱלֹהִים, מֵאֱלֹהִים 20 מִן. C. 19. אֱלֹהִים.

אֱלֹהִים Pael Inf. אֱלֹהִים explorare 17 terram inimicorum.

אֱלֹהִים n. pr. viri 4. 31.

אֱלֹהִים didicit Partic. pass. et Inf. אֱלֹהִים 22<sup>3</sup> num discendo didici. | Pa. אֱלֹהִים docuit. Impf. אֱלֹהִים docebunt, c. Suff. אֱלֹהִים Impr. אֱלֹהִים doce eos 45. Inf. אֱלֹהִים 5. 113 et אֱלֹהִים in אֱלֹהִים 103. Partic. אֱלֹהִים e gr. אֱלֹהִים 143 adsuescunt eos vino, c. אֱלֹהִים pers. et לֵי rei. Itp. Impf. Pl. אֱלֹהִים! 145, docebuntur. | אֱלֹהִים Pl. אֱלֹהִים magister. | אֱלֹהִים doctrina, c. Suff. אֱלֹהִים 44. Ostr. saepe more hebr. אֱלֹהִים pro אֱלֹהִים 145. | אֱלֹהִים navis 132. | אֱלֹהִים abs. אֱלֹהִים millia, אֱלֹהִים milibus arietum.

אֱלֹהִים n. p. viri 4.

אֱלֹהִים Part. conditionalis si. Syr. אֱ. Estne Hebraismus an forma antiqua ut אֱלֹהִים in libro Ezrae juxta אֱלֹהִים posteriore tempore usitatum? Comp. c. אֱלֹהִים fit אֱלֹהִים 19<sup>15</sup> si forte, cf. 19<sup>1</sup>. — In quaestione disjunctiva alterum membrum indicat, אֱלֹהִים — אֱלֹהִים num, . . . . an. 146.

אֱמָטִיל, abs. אֱמָטִיל ancilla, serva, c. Suff. אֱמָטִיל, אֱמָטִיל Plur. אֱמָטִיל abs. אֱמָטִיל. | אֱמָטִיל abs. אֱמָטִיל status servae, servitium ancillae 90.

אֱמָטִיל, אֱמָטִיל 89. 124 caligo. | אֱמָטִיל cf. אֱמָטִיל.

אֱמָטִיל f. mater c. suff. אֱמָטִיל, אֱמָטִיל. Pl. אֱמָטִיל, אֱמָטִיל.

אֱמָטִיל credidit, Impf. אֱמָטִיל, אֱמָטִיל, Partic. אֱמָטִיל, אֱמָטִיל. Est vocabulum peregrinum ex hebr. אֱמָטִיל confectum. | אֱמָטִיל, abs. אֱמָטִיל fides 47.



Scriptio recentior est הִרְמִינוּ, cod. הרמנו. | אֲמִירָא artifex. | אֲמִירָא n. pr. patris Jonae.

אָמַר dixit, וְאָמַר et dixit. אֲמִירָא, script. recentior 47, dixi, Impf. הִרְמִינוּ, אֲמִירָא, Inf. לְמִירָא, Partic. pass. אֲמִירָא. — Itp. Impf. הִרְמִינוּ 15. | מִירָא dictum, verbum, abs. cstr. מִירָא 19. 25, c. Suff. מִירָא; מִירָא = verbum Dei. Num λόγος? cf. מִמֶּלֶךְ. | אֲמִירָא, abs. cstr. אֲמִירָא, 2, אֲמִירָא, 95, m. agnus. Pl. \*אֲמִירָא, \*אֲמִירָא. | אֲמִירָא Amoraeus, Plur. לְאֲמִירָא 100.

וּמִיָּן אֵת, Part. ubi cf. וּמִיָּן, אֵת ubi es? Cum מִן unde, אֵת unde venis. Loco laud. scriptio recentior est וּמִיָּן; non igitur מִן sed מִן proferendum est. | \*אֵת et \*אֵת Part. conditionalis = אם si 161. | אֵת ego. | אֵת nos. | אֵת, אֵת, אֵת hi. In sententiis nominalibus copulae vices gerit אֵת immundi sunt. Cum הֵא comp. \*אֵת syr. הֵא.

אֵת rapuit, vim intulit אֵת, Partic. act. אֵת, pass. אֵת 38 juxta אֵת, אֵת, Plur. אֵת 117 latro.

אֵת nasus, עַל אֵת in nasum ejus, Plur. \*אֵת, אֵת, c. Suff. אֵת, אֵת nares, facies. עם contra populum. Resolvitur in אֵת 155<sup>1</sup>.

אֵת, scriptio recentior אֵת, abs. c. אֵת homo. כָּל אֵת יִשְׂרָאֵל, qui hominem quempiam percutit 91, לְאֵת quisvis Israelita 34 בְּרֵאשִׁית אֵת, בר 148 homo, אֵת filii hominis, homines 48. 25. 26. בְּנֵי אֵת קִרְיָא filiae hominum urbis. | אֵת n. pr. viri 68.

אֵת, אֵת, cstr. אֵת 35. 41, abs. אֵת 124, Plur. נְשִׂיא 86, cstr. \*נְשִׂיא, abs. נְשִׂיא 67, mulier, uxor. Radix Singularis convenit cum אֵת, Pluralis cum נְשִׂא et נְשִׂא quae sunt Pluralia tantum. | אֵת abstr. status uxoris, matrimonium 75. 96, cf. אֵת. | אֵת Pron. tu, com. אֵת vos, msc. \*אֵת fem.

אֵת inusit. Partic. \*אֵת medicans, medicus אֵת 86 ego sum medicus tuus. Pa. \*אֵת Part. אֵת medicus, אֵת 49 medicor. Itpa. \*אֵת, Inf. אֵת, אֵת 39, 38, curari. | \*אֵת medela, sanitas, abs. אֵת salus. אֵת לְעִירָא salutifera



est arbor oculis, jucunda. Cf. aethiopice አሳተ : in phrasibus በሰለ : አሳተ : fortunatus et ጎጦአ : አሳተ : destitutus fortuna Ludolf Hist. aeth. Commt. P. 41. Cf. Targ. Qohel. 10, 4.

אסך Deut. 33, 16. באַסְכָּה in rubo Exod. 3, 2. Punctatio ab aliis exhibetur ita: אַסְכָּה, אַסְכָּה, אַסְכָּה, אַסְכָּה, אַסְכָּה, אַסְכָּה, אַסְכָּה, cf. Levy s. v. Buxt. in Lex. scripsit אַסְכָּה. E vestigiis in codice Londinensi conspicuis restituo באַסְכָּה.

אסח \*אסח n. pr. Esther.

אעא abs. אע lignum. Plur. מורניך 129 ligna hastarum. — Plur. fem. אע־אע־אע Jud. 5, 28 fenestra clathrata, transenna.

אק אק Part. etiam. | אפק cf. sub. אק.

אפך אפך sese convertit 159. Vocabulum dialecto Palaestiniensi proprium. | אפר n. p. Ephraim.

אפת \*מופתא Plur. מופת signum, prodigium, portentum.

אצא אצא mactra, panarium, c. Suff. אצאתך. | אצבע v. אצב.

אצר \*אצר Pl. \*אצר, \*אצר thesaurus, horreum. C. Suff. Plur. אצר in Pausa, אצר 36, אצר.

ארב cum deriv. v. ארבע.

ארג abs. ארג purpura.

ארז Pl. ארז cedrus.

ארה constr. abs. ארה, Plur. ארה, 35<sup>15</sup> via, semita. Est femininum, ארה בשבט ארה et בארה תרה 35<sup>1</sup>, ארה דהקנה 145.

ארי Part. si, quod, quia, ארי. | ארי Plur. \*ארי abs. ארי 53<sup>9</sup> leo. Pag. 164<sup>3</sup> ארי (vocales uti M posuit) est Sing. leo.

ארך cf. ארך. Impf. ארך cf. ארך, longus fuit. Hinc ארך 50<sup>2</sup>, 131<sup>14</sup> Af. ארך longum reddere, extendere, morari, Pl. ארכי, Impf. ארך Partic. ארך לעלמין לא non extendens (iram) in aeternum. | ארפא tempus longum, prorogatio 105.

אראם Aram, Aramaea 69<sup>11</sup> אראם Aramaeus 32. | אראם 157 idem quod ארי in textibus Palaestinensibus.

ארמל abs. ארמל vidua.



ארנ f. lepus. | ארנון n. p. rivi 15, Arnon.

ארס desponsavit Impf. תירוס 38. Pa. Partic. fem. abs. נארסא 96<sup>6</sup> desponsata.

ארע f. terra abs. cstr. ארע, c. Suff. ארעהון Pl. \*ארעהא, \*ארען, c. Suff. ארעהון. | ארעהא Adject. fem. inferior, infimum. Scriptio rec. ארעהא 47<sup>3</sup>. — ארעהא id. לארעהא שדה in infimum tabulatum, ארעהא ima terrae 160. — מלרע, מלרע = מלרע infra, c. c. ל 58. | ארע accidit, evenit v. ערע.

ארר maledictio 37. Vox peregrina, ex hebr. מארה formata, Syris ignota.

אשד effudit. Impf. \*אשוד Partic. pass. אשיר, effusus, male cod. אשיר 145. Itpe. ארשא Impf. ירשא 45.

אשו talpa Lev. 11, 18. Dubito de significatione, hebr. est תנשמה, quod Lev. 11, 13 est ברשא.

אשכ v. אשכח.

אשר n. pr. viri.

אשש ignis, abs. אישא, אכלא sicut ignis devorans. Radix incerta est, אשש, אשש? | אושא fundamentum c. Suff. אושא fundamentum ejus. אשין, אשין Ezr. 4, 12.

אתא venit, אתא veni, אתא venerunt. Impf. יתא, יתא, Plur. fem. יתא 35<sup>8</sup>, יתא 52. Impr. אתא 18, 24. Pl. אתא 133. Syr. ܐܬܐ, c. ܐܬܐ. Inf. יתא, c. Suff. יתא Genes. 24, 16. Partic. \*אתא Plur. גמלא אתא. Af. \*אתא c. Suff. אתא duxit nos. \*אתא duxerunt me 163<sup>13</sup>. Impf. יתא, c. Suff. יתא; Inf. c. Suff. יתא 109. Partic. Plur. f. יתא 150, m. יתא 118. Ittaf. \*אתא Impf. יתא perducentur 5<sup>20</sup>.

אתמ heri 92<sup>21</sup> Etymologiam quaeras in Gram. Syr. mea I p. 118.

אתן asina, c. Suff. אתן, Plur. abs. אתן.

אתר locus. abs. באתר דכי in loco puro. Plur. \*אתרא. Cum ב contrahitur in בתי i. e. pone, post בתי post me 68<sup>17</sup>. | אתרא Assyria, אתרא Assyrius, אתרא.



ב

ב' Praepos. instrumenti et loci. per, in. Ante consonantes vocali instructas בֵּ, בְּכֵן, vocali destitutis בִּ, בְּדַמִּיהָ. Ante gutturales vocali destitutis בִּ, בְּאֵרֶע. C. Suff. בִּי, בְּךָ, בְּיָה, בְּהָ, בְּנָא, בְּנָא, בְּנָא. C. Suff. בִּי, בְּךָ, בְּיָה, בְּהָ, בְּנָא, בְּנָא, בְּנָא. Componitur c. Particulis בְּנָא, בְּדִיל, בְּכֵן unde מְבַכֵּן inde, deinde, בְּלִחִיד.

בָּרָא f. puteus. 159. בארי 160<sup>s</sup> Partic. ברא.

בָּאשׁ f. בִּישָׁא Impf. חָבֵאשׁ et חִיבֵאשׁ malus fuit. | Af. אַבְאֵשׁ ab'es 12<sup>3</sup> et אַבְיֵאשׁ 327 abis male egit, malum intulit, Partic. מְבֵאשִׁין, Inf. אַבְאֵשׁ. Itp. אַחְבֵּאשׁ male cessit, male se habuit 146. | בִּישָׁא, בִּישׁ Adj. malus. בִּישְׁוִיָּה malitia estr. בִּישְׁוִיָּה Eodem sensu רַעְיוֹנִיהָ 158<sup>10</sup>.

בָּבֶל f. n. pr. urbis Babel 111<sup>3</sup>.

בָּרַד Mich. 6, 15 cum Reuchl. leg. \*חֲבֵדִידִי denom. a בָּרָד, בָּרָד torcular, torculari subicies.

בָּרָחָא laetitia, Bar Ali בָּרָחָא. Payne-Smith.

בָּרִל = בְּרִלְהָא hebr. Bdellium, vel ut aliis videtur, nomen lapidis pretiosi. Lagarde Ges. Abhdlg. P. 20.

בָּרַר Pa. dispersit, c. S. בְּרִלְהָא, Impf. c. S. חֲבֵרְיִנְךָ disperget te, אַבְרִלְהָא. Af. חֲבֵרְיִנְךָ Mich. 6, 15 cf. בָּרַר. Itp. אַחְבֵּרְךָ dispersus est, 1. Pers. Pl. אַחְבֵּרְכֵם. Part. pass. Pl. מְבֵרְרִין dispersi.

בָּהַל in Pe. inusitatum Itp. אַחְבֵּרְךָ confusus, territus, perturbatus est \*בְּהִילָהָא terror, perturbatio.

בָּהַק Af. \*אַבְהַק, Partic. מְבֵהַקִּין splenduit, lucidus fuit.

בָּהַר splenduit Šaf. שִׁיבְהַרִּי v. sub שָׁב.

בָּהַת, Ps. 2<sup>da</sup> בְּהִיחָה pudore affectus est, puduit eum. Partic. בְּהִיחָה. Itp. assimilato ח est \*אַבְהַת Impf. יִבְהַחֵן 153<sup>6</sup>, 144<sup>12</sup>. | \*בְּהִיחָה abs. בְּהִיחָה pudor 152.

בָּבָא porta. בְּבָא pupilla oculi a בָּבָא puella, deinde pupilla, κόρη cf. Diminutivum בְּבָא filiolus, בְּבָא filiola.

בָּעֵס exsultavit, Impf. אִבְעֵס 111<sup>11</sup>, 152<sup>2</sup>.



בוח 8<sup>3</sup> noctua, hebr. חנשמה, quod Lev. 11, 30 redditur  
אשוחא quod vide.

אחבזיו diripuit, Partic. בזיו spoliatus, direptus. Itpe. אחבזיו,  
Inf. אתבזוא spoliari. | בזה cstr. בזה praeda.

יחבזון fidit, Impf. יבזע, Pa. בזע id. Itpe. aut Itpa. יחבזון  
140 findentur. | ביזעא pars panni lacera 163<sup>9</sup>.

בחר elegit, Partic. בחרהי elegisti eam, Impf. יבחר. Itpe.  
\*אחבחר, Impf. יחבחר electus est. Partic. מחבחרין.

בטל Impf. יבטל desiit, cessavit. Pa. בטיל cessare fecit,  
destruxit, irritum fecit. Partic. מבטלין. Af. id. אבטיל cf. 482.  
יבטלן 152<sup>13</sup>, R. יחבטלון, Bomb. יחבטלון forma mala. Sensus postu-  
lat: irritum facient mandatum. | ביטלנא cessatio, vacatio, בישלנא  
cessationem operae, quo tempore caesus a laborando impe-  
ditus erat, pecuniâ datâ restituet, persolvit.

מבילך, c. מן, ביחון, בינך Praep. inter. c. Suff. בין בין  
medio tuo.

בידנחון, בידנחנא, c. Suff. בידנחא castellum Pl. בידנחא  
127<sup>9</sup>.

מבחה, בחה, Imprt. יחוחון, Imprf. בחה בחה  
domus abs. cstr. בחה, Pl. בחה, c. S. בחה 109<sup>17</sup>. | ביה אל  
n. loci Bethel.

מבבא, יבבון, Pl. יבבא, Impf. בבו, Pl. בבו  
flevit, Pl. בבו, Impf. יבבא, Pl. יבבון, Inf. יבבא  
Partic. Pl. בבון. | בבא fletus.

בכור primogenitus, 161<sup>14</sup>, abs. et constr. est בכור, quod  
male בכור solet scribi. בכורא דבנך primogenitus filiorum tuorum,  
בכורי בני ישראל filius meus primogenitus. Plur. cstr. בכורי  
legas בכורי 102<sup>10</sup>. | בכורא fructus primitivus, primitiae. | בכורא  
praecox, primitivum, בכורי עניה primogeniti ovium. | בכורא  
primitivus et ut videtur antiquus, בכורא Deut. 33, 15 hebr.  
בכורא primogenitura. | חררי קדם.

בליא, בליא, fem. בליא, 43. | בליא, 43.

בלל, בלל, c. S. בלל, 107. | בלל, 107.

בלע, בלע, f. c. S. בלע, 107. | בלע, 107.  
בלע, בלע, n. pr. Bileam. | בלע, 107.



בלק בַּלֶּק n. pr. Balaq.

בנא Impf. אָבְנִי, רָחַבְנִי, 23<sup>11</sup>, 27<sup>6</sup>, aedificavit, c. S. בְּנוֹיָן 116 pro בְּנוֹיָן, Part. Pl. בְּנִין, Itpe. אָחַבְנִי, Impf. רָחַבְנִי aedificatus est, Plur. fem. רָחַבְנִי. | בְּנִיָּא v. בר. | בְּנִיָּמִין n. pr. Benjamin.

בסם Impf. יִבְסֵם suavis, dulcis fuit, Pl. בְּסִימֵי 86<sup>14</sup>. De סְמוֹת cf. 128<sup>3</sup>. | בְּוִסְמִיָּא abs. בְּוִסְמִין 4 aromata.

בסס basis, fundamentum, 128<sup>3</sup> בְּסִיס in Reuchl.

בסר I בְּסַר contempsit. — Partic. pass. בְּסִירִין contempti. Cf. בְּסִירִין contemptus, abs. בְּוִסְמִין. | בְּסַר estr. בְּסַר caro. C. S. בְּסַר, בְּסַרְהוֹן, בְּסַרְי.

בסר II בְּסִירָא nuntius laetus a בְּסַר, בְּסַרְי, c. S. בְּסִירָא.

בעא Impf. יִבְעִי Hinc corrigendum אֲבַע 160 in אֲבַעִי. Partic. fem. בְּעִיָּא intendens, volens. Hinc בְּעִיָּא לֹא־יִבְעִיָּא, et navis in eo erat ut disrumpere-tur, naufragium factura erat. Exoritur Futurum periphrasticum in lingua neosyriaca excultum. Stoddart Grammar. P.109, Nöldeke Neusyr. Gram. P. 250, 295. | בְּעִיָּא abs. \*בְּעִי precatio, rogatio, c. S. בְּעִיָּי.

בעט Deut. 32, 15 בְּעִטָּה 127, calcitravit, conculcavit. Impf. יִבְעִט = נִבְעִט, an יִבְעִט = נִבְעִט?

בעל בעַל Pl. cstr. בְּעִיל cstr. בְּעִילָא \* בעל, dominus, herus, maritus, בעַל אִתְּהָא, בעַל דְּאִתְּהָא maritus, בעַל דְּבִיבָא inimicus, Pl. c. S. בְּעִילֵי דְּבִיבֵי, inimici mei, בעַלֵּי דְּבִיבִיחֹן ejus, בעַלֵּי דְּבִיבִיחֹן eorum. Fem. בְּעִילָה דְּבִיבִיחֹן inimica mea 152<sup>4</sup>. | בעלָא בעַלָּא Dominus Peor, nomen Dei, contractum in בעַלֵּפְעִיר 30<sup>16</sup>. 31<sup>3</sup>.

בער בעַר c. S. בְּעִירִי, בעַר, c. S. בְּעִירָא cstr. abs. בער. | בער lampades, taedae. Rad. \*בְּעַר arsit. | בעור n. pr. Beor.

בעת בעַת fem. בְּעִיָּה 124. confudit, terruit.

בצר בצַר praecidere, detrahere, unde בצַרְהָא \* בצַרְהָא \* Pl. בְּצִירָה subtractio, annonae caritas, defectus pluviae 128. Forma Sing. esse potest בְּצִירָה cf. בְּצִירָה juxta בְּצִירָה,



|נִשְׁמָה|, at scriptio solita codicum בצורתא, commendat formam propositam.

בקע \*בִּקְעָה fidit, \*בִּקְעָה vel \*בִּקְעָה ut ed. Sab. Gen. 11, 2. Plur. \*בִּקְעָה c. S. בִּקְעָה vallis, planities. Ad vocales Sing. cf. |עֲמָה|.

בקר \*בִּקְרָא f. grex boum, Plur. cstr. בִּקְרֵי תוֹרֵךְ greges boum tuorum.

ברא \*בָּרָא creavit, Impf. \*יִבְרֵי, Itpe. \*אֶתְבְּרִיא Prs. 2 אֶתְבְּרִיא, Pl. \*אֶתְבְּרִיא creatus est. | \*בִּוּרָא, c. S. בִּוּרִיא bona valetudo ejus qui sanatus est cf. *بَرِيَ مِنَ الْمَرَضِ* sanatus est a morbo. N. act. *بَرِيَ* et *بَرِيَ*. Est interpretatio juridica in favorem vulnerati. Nam si baculo (Exod. 21, 19) sanatus a morbo non utitur, quid fiet? Cf. Sanhedrin fol. 78<sup>a</sup> infra, et R. Ismaelis interpretationem in Mechilta. | בִּרָא cstr. abs. בֵּר, scr. rec. בֵּר, filius. C. S. בְּרִי, בִּרְךְ | בֵּר זֵרֶעַ semen, בֵּר חֵינּוּ liber et libertus cf. inscr. Palm. bil. Barathae. | Pl. בְּנֵיָא abs. בְּנִין, cstr. בְּנֵי, c. Suff. בְּנֵךְ 74<sup>15</sup> filii tui mulier. | בְּרָחָא 151<sup>20</sup> filia, cstr. \*בְּרָחָא, c. S. בְּרָחָךְ. בְּרָחָא est Hebraismus. Pl. \*בְּרָחָא, cstr. בְּרָחָא, abs. בְּרָחָךְ, c. S. בְּרָחָךְ.

ברז \*בְּרִזָּא m. ferrum. Syr. *ܒܪܝܢܐ*.

ברך Pa. בִּרְכֵךְ benedixit, Pl. בְּרִיכוּ, c. S. בְּרִיכוּ, Impf. רִבְרִיךְ, c. S. אֲנִי, comp. מְבִרְךְ, Impr. בְּרִכָּא, Partic. act. מְבִרְךְ, c. S. מְבִרְכָת 25<sup>3</sup> benedixit, Partic. pass. מְבִרְךְ | בְּרִיךְ Part. pass. Pe. בְּרִיכָא benedictio, Pl. בְּרִיכָא. | בְּרִיכָךְ יִהְיוּ בְּרִיכִין.

ברל \*בְּרִלָּא beryllus, 61. אֲבֵנֵי בְּרִלָּא.

ברם \*בְּרָם Partic. sed autem. V. 22<sup>18</sup>.

ברק \*בְּרָק fulgur, Pl. בְּרִיקִין. | בְּרָק n. pr. Baraq.

ברר \*בְּרָרָא campus (hebraizante scriptio pro בְּרָרָא = |בְּרָרָא|), 98<sup>21</sup>. | בְּרָרָא foras, extra 22<sup>0</sup>. מְבִרְךְ extra 22<sup>0</sup>. בְּרָרָא praeter, 153<sup>13</sup>. בְּרָרָא praeter me, בְּרָרָא 153<sup>13</sup>. Particula a nomine re vera non formatione distinguenda, scriptio vocalis solet distingui. | בְּרָרָא puritas, claritas, cstr. בְּרִירוּת abs. בְּרִירוּת. Pathach בְּרָרָא expectatur, at attendendum ad |בְּרָרָא| cum *o* sine vocali.



1576 בַּסִּיאַ scriptio hebraizans pro בִּשְׂרָא בִּשְׂרָא

בַּחֹ בְּחֹיִל n. pr. Bethuel.

בְּחֹלָהּ Pl. בְּחֹלָהּ \*abs. בְּחֹלָהּ \*Cstr. בְּחֹלָהּ virgo. בְּחֹלָהּ בתל בְּחֹלָהּ, בְּחֹלָהּ.

86 בְּחֹרָהּ, בְּחֹרָהּ 154 בְּחֹרָהּ, בְּחֹרָהּ Praep. post, pone, c. S. בְּחֹרָהּ בתר pone eam. Cf. אֲחֵרָא | בְּחֹרָהּ partes dissectae animalis 154<sup>2</sup>.

## ג

86<sup>3</sup> אֲחֵרָא superbus, exaltatus fuit Itpa. גֹּאֵה גֹּאֵה superbus fuit cf. 83<sup>3</sup>. | גִּיּוֹתָא גִּיּוֹתָא Pl. גִּיּוֹתָא superbus, magnificus, abs. גִּיּוֹתָא 162<sup>8</sup>.

גִּבְבָּהּ Dan. 6, 20 fovea, abs. cstr. גִּבְבָּהּ Pl. גִּבְבֵּי cisternae.

גִּבְבָּהּ proprie tergum, deinde Praep. c. על in superficie i. e. super. גִּבְבָּהּ 161<sup>2</sup> כִּדְ עַל גִּבְבֵּי יָדַי anima mea est sicut super manus meas i. e. periculis exposita. Cf. Ps. 119, 109, Job 13, 14 trg. Pertinet fortasse ad rad. גִּבְבָּהּ.

אֲחֵרָא Impf. גִּבְבָּהּ \*colligere e. c. pecuniam. Itpa. אֲחֵרָא colligitur, exigitur mulcta Inf. אֲחֵרָא 92<sup>8</sup>. Syr. sensus vocabuli est elegit.

156<sup>16</sup> גִּבְבָּהּ c. Suff. גִּבְבָּהּ profer גִּבְבָּהּ altitudo ejus, superbia animi. Vocabulum syr. inusitatum.

גִּבְבָּהּ sic ad analogiam syriacam scribendum esset, si forma occurreret, Pl. גִּבְבֵּי lac spissum, caseus, גִּבְבָּהּ pinguedo lactis spissi, flos lactis.

גִּבְבָּהּ potens fuit Itp. אֲחֵרָא potentem se praebuit, potens fuit 113. | גִּבְבָּהּ, גִּבְבָּהּ Pl. גִּבְבָּהּ, גִּבְבָּהּ 19<sup>11</sup>, גִּבְבָּהּ vir, cstr. abs. גִּבְבָּהּ. Pl. גִּבְבָּהּ, גִּבְבָּהּ fortitudo, miracula = δυνάμεις. | גִּבְבָּהּ, Pl. גִּבְבָּהּ \*abs. גִּבְבָּהּ heros, robustus, fortis, גִּבְבָּהּ גִּבְבָּהּ viri fortes. | גִּבְבָּהּ potentia, fortitudo 144, c. S. גִּבְבָּהּ.

גִּדְדָּהּ n. pr. Gad, vocalis more hebr. posita.

גִּדְדָּהּ 164 hoedus.



גדע n. pr. Gideon.

גדף Pa. \*גדוף, Plur. גְּדִיפֵי 116 contumeliis afficere, blasphemare. | \*גדפא ala c. גְּדִפְוֵי expandens alas suas.

גדר גְּדִירָא paries, septum 21<sup>11</sup>. Vocabulum hebr. Syris inusitatum. Scrib. גְּדִירָא, גְּדִירָא?

גדש גְּדִישָׁא acervus frumenti, 94<sup>16</sup> ריכול גְּדִישֹׁן comedet acervos frumenti.

גה גֵּהֶנְזִים Gehenna, infernum, ex hebr. גֵּי הַחַיִּים vallis Hinnom formatum.

גיה נִיחָא Nomen, internum, medium, intestinum, c. S. גִּיחָא, כל דבגִּיחָא omne quod in medio ejus (vasis) est 9<sup>13</sup>. Stat. cstr. גִּי, c. ב. componitur: בְּגִי in medio, in, בְּגִי in mari, בְּגִי בֵּית יִשְׂרָאֵל in domo Israel. Sic cum בְּגִי Part. in medio, de בְּגִי מִן יִשְׂרָאֵל de congregatione. | גִּיחָא Adject. internus, גִּיחָא Lev. 10, 18 locus sanctuarii intimus i. e. cella tabernaculi.

גוב גִּבּוֹ 8. 39<sup>13</sup> species quaedam locustarum, aut status provector quidam larvae hujus insecti. Rad. aliis est جَبِي, جَبِي, جَبِي et جَاب Freytag, Lane locusta. Dietrich retulit ad גוב.

גוג n. pr. Gog. 163.

גוז Pl. גִּזֵּי transivit juxta עֲבָרֵי Jud. 5, 17. Cod. גִּזֵּי at conferendum יִבְגֹּז׃ quia גִּזֵּי sensu tondendi (non secandi generaliter) nullo modo quadrat. Cf. Buxt. et Jac. Levy Neuhebr. WB. s. גוז et Aruch. ed. Kohut II 259. Revocari potest ad גזי Pa. sed sensus desecandi repugnat et גִּזֵּי est orbavit. Itaque Partic. Af. est מְגִזֵּי. Hinc 162<sup>2</sup> legendum אֶמְגִזֵּי adduxisti. | מְגִזֵּי 15<sup>1</sup> מְגִזֵּי n. pr. loci hebr. Ijje haabarim dicti. Ad litteram Transitus Hebraeorum, scriptio solita מְגִזֵּי est.

גוח גִּחָא prorupit, Af. אֶגִּחָא prorumpere fecit, effudit spec. 14<sup>2</sup> אֶגִּחָא bellum effudit in alq., bellum intulit. Alii scribunt אֶגִּחָא quod ad גוח referendum esset. Inf. לֹא־גִחָא pro \*לֹא־גִחָא 17<sup>20</sup>. Ittaf. אֶגִּחָא effusum est bellum 117<sup>3</sup>. | גִּחוֹן n. pr. fluvii Gihon 61.



גור Perf. sine exemplo רמח מועחרי, 88. Vox Targ. babylonicis propria, syr. est venari.

גור c. S. גור, abs. גור hebr. גר peregrinus, proselytus.

גור totondit Partic. c. Suff. גור coram tendentibus ipsum.

גור Impf. גור, Inf. מגור secuit; c. קים foedus, גור קים גור 86 cum ל ב = hebr. כרת ברית foedus iniit cum 43<sup>10</sup>. גור ל = עם. Denique absolute constituit, jussit, גור למעבד 25 facere constituunt. | גור 146 ita constitutum est. | גור cstr. גור decretum, גור מלכא, גור 150. גור עמרי 137. 29. גור ברית עמרי 150.

גור Inf. מגור prostravit se. Denominativum ad גור venter pertinet.

גור v. בגור גור.

גור 1) aperuit Num. 22, 31; 2) emigravit Impf. גור, Partic. act. גור migrans Gen. 4, 16. גור 158 in exilio sumus. Partic. pass. גור apertus, גור ברש גור capite nudo; גור patet coram me 22. 46. Plur. msc. גור jura ejus aperta sunt 125, fem. גור 116. | Pa. גור sic! 117<sup>6</sup> revelavit, Reuchl. et Kiss. גור. | Itp. גור manifestatus, revelatus est, visus est, fem. גור, Prs. 2<sup>da</sup> גור. Impf. גור, fem. גור 49. Plur. fem. גור 53. | Inf. גור, c. S. גור 114, Partic. גור. | גור exilium, Pl. גור, c. S. גור 147.

גור c. S. גור undae, fluctus. | גור Part. c. ב גור propter, causa, c. S. גור 38<sup>21</sup> propter eos. 164 id. Gesenius et Fleischer contulerunt גור et גור i. e. reverentia tui = propter te. Cf. Lane sub גור. | גור idola ex hebr. גור desumptum. | גור 149 n. pr. loci Gilgal.

גור n. pr. Gilead.

גור affecit aliquem aliqua re, fecit illi sive bonum sive malum. Partic. גור 44 vos facitis hoc. Vocab. Syris inusitatum Hebraismum sapit. | גור actio, opus, גור 150.



beneficium, gratia, favor, proprie actio gratiae ג' ח' libenter  
facere bona opera. | גמלא camelus. Pl. גמלא, גמלין, c. S. גמלך  
cameli tui 70. 73, גמלודי ejus.

גמר Pe. perfecit Partic. גמיר Deutr. 33, 10 perfectum,  
quo hebr. פקיל holocaustum redditum. Haec interpretatio in  
Peschita recepta est, 1 Sam. 7, 9. | Pa. גמר perfecit, finem fecit,  
delevit. עד דגמרתלון 126 donec eos interfecero. | Impf. 1 Prs.  
אייגמר pro אג 145; 3. fem. הגמרון 147. | גמירא 24 desolatio, de-  
structio, 151 perditio. | גומרון Pl. גומיא\* carbones 124.

גנב Impf. יגנב 91, הגנב 88, furatus est, surripuit.  
Itp. אהגנב, Impf. יתגנב, Pl. יתגנבון, Inf. אתגנבא furto ablatum  
est. | Pa. Partic. Pass. מגנב secretus, Pl. fem. מגנבון in  
semitis secretis 114<sup>13</sup>. | גנבהא res furto ablata 94<sup>7</sup>. Caudae notio  
in Talm. et l. l. ex Jonathane a Levy allata, mihi suspecta est,  
quaeritur num lectio sana. | גנבא fur.

גנז גנזון, גנזון 48 reservatus, Partic. pass. גנז\* recondidit.

גנר n. pr. maris Gennezareth. 53<sup>11</sup>.

גנן Af. אגין\* protexit, Inf. אגנא, אגנא 138, Partic. מגין  
מגין 52. 123 protegens. Sic et 49<sup>4</sup> quamvis de hebr. מגן scutum  
cogitari possit, quod Aramaeis inusitatum. | גנח cstr. גנחא  
hortus. | גן proprie protectio, deinde c. ב Part. בגין\* propter,  
causa in dialecto Palaest. גנחא למיסגוד ea de causa, ne  
adorem. C. S. בגינחון 161<sup>15</sup> propter eos.

גפן גפונהא fem. גפונהא nisi juxta גפן\* potius statuendum  
est, abs. גופן 79<sup>6</sup>. mscl. Syr. fem. in Targ. Ps. 128, 3; 80, 15 fem.

גר גרא\* cstr. גרא 53<sup>9</sup> catulus (leonis).

גרא = גרי cucurrit Pa. גרי ad currendum incitavit,  
instigavit, immisit. Impf. אגרי pro אגרי 47<sup>8</sup>, Itpa. אהגרידי 157  
commotus sum.

גרב גרבא lepra 38. Cave tribuas consonae ב Dages, syr.  
enim גרבא habet Rukacha.

גרז n. pr. Garizim 34<sup>10</sup>.

גרם os Pl. c. S. גרמי.



גרר גִּירָרִי 49. c. S. גִּירָרִי (Reuchl.) גִּירָרִי Plur. גִּירָרִי \*גִּירָרִי גִּירָרִי  
 גַּת n. pr. urbis Gath 141.

ד

דָּ A. 1. Pronomen relativum, qui, quae, quod. 2. Signum Genetivi דָּרִי מִימְרָא דָּרִי verbum domini. 3. Particula causalis et finalis, quod, ut. — Ante syllabas vocali instructas habet Schwa דָּמָא דָּמָא דָּמָא sanguis sacrificii piacularii, דָּבִסְטָר quod in latere. — Ante syllabas brevissimas quae Schewate utuntur neque a Gutturali incipiunt habet דָּ בְּרִיךְ, דָּ בְּרִיךְ filii tui 46. דָּבִמְרָא, דָּלְעָמָא; ante Gutturales Schewate ornatas ponitur דָּ, דָּאֲבָהָאֲנָא, דָּאֲמָר, דָּאֲמָר, uti cum Waw דָּאֲנָא דָּאֲנָא 47 lin. 4, כְּדָחִי, sed raro etiam דָּ דָּחִי 99<sup>13</sup>. — Cum je primae syllabae de contrahitur in di דָּיִהָב, דָּיִהָבִית, דָּיִהָבִית 118. — Eodem modo sed raro contractio locum habet si ante Gutturalem Schewate instructam ponitur דָּאֲנָא אֲדִיב 72 lin. ult. juxta דָּאֲנָא אֲדִיב 1. 7. — Cum הוּא contrahitur in הוּ דָּ דָּ חֲבִירִךְ 19<sup>3</sup> id cui benedices. Cf. Samaritane דָּ מַצְבוּיִת דָּ דָּ qui lavatus est. In Carm. Sam. e cod. Gothano ed. Merx I, 6. | B. Cum ל c. S. servat formam antiquam דָּ ceteroquin in Targ. obsoletam 147<sup>10</sup>, 31 Adnot. 4. Itaque דָּ דָּלִיָּה, דָּ דָּלִיָּה, דָּ דָּלִיָּה, דָּ דָּלִיָּה, meum, suum, juxta דָּ דָּלִיָּה 7 lin. 9 eo discrimine ut דָּ in דָּ דָּלִיָּה sit relativum cui. | C. דָּ דָּ cum ב comp. דָּ דָּ propter, דָּ דָּ propter me, et ante enuntiatum totum eodem sensu דָּ דָּ דָּ propter quod non = ne e. c. דָּ דָּ לְמִיכָל מִנִּיָּה 63 jussi te ne de eo comederes. | D. Cum לָמָא ad quid comp. דָּ לָמָא = quod ad quid. Ex sueto apud Arabes transitu significationis interrogativae in negativam adhibetur sensu negativo quod ad non = ne forte, דָּ דָּ לְמִיכָל מִנִּיָּה ne forte moriamini Lev. 10, 7. — Si ex דָּ לָמָא nihil = דָּ לָמָא exortum esset (Levy) non דָּ לָמָא sed דָּ לָמָא pronunciareretur. Itaque haec etymologia reicienda.

דָּ דָּ Germen demonstrativum, generis indistincti, hic, haec, hoc. דָּ דָּ עֲבַדְתָּא Gen. 3, 12 cur hoc fecisti Gram. mea syr. I P. 180, nisi rem inde explicas quod fem. loco nostri neutrius haud raro adhibetur. — Plerumque fem. דָּ דָּ דָּ דָּ דָּ haec nominabitur virago, דָּ דָּ דָּ דָּ sumpta est haec Gen. 2, 23, דָּ דָּ דָּ דָּ



Levit. 11, 1. C. הא compos. הָרָא haec; הָרָא זְמַנָּא haec nunc = דִּיכִי, דִּינָן, דִּינָן. Cf. דִּינָן, דִּינָן, דִּינָן.

דאח Af. \*אֲרָאִית, Impf. אֲרָאִית 58<sup>8</sup> denominativum a אֲרָאִית servato ת status determinati \*אֲרָאִית (הָרָא), eliso ת post ד posito adte'et = ad'et, derivandum, herbas produxit. Cf. אֲרָאִית et אֲרָאִית, iratus est, אֲרָאִית sudavit et אֲרָאִית sudor, rad. אֲרָאִית.

דבב repere, obrepere, aggredi ut videtur. Hinc דִּבְבָא impetus comp. c. בעִיל = דִּבְבָא בעִיל hostis, inimicus, c. S. בעִיל, בעִילי דִּבְבִיחוֹן, בעִילי דִּבְבִיחוֹן, בעִילי דִּבְבִיחוֹן, בעִילי דִּבְבִיחוֹן, Pl. בעִילי דִּבְבָא c. S. בעִילי דִּבְבִיחוֹן, quibus in formis habes Suffixa ratione haud ex logica sed ex analogia illegitimâ procedente in forma pluralis. Syr. vice versa בעִיל servat Singularem אֲרָאִית, אֲרָאִית. Samaritanis simplex דבבא est inimicus. | אֲרָאִית abs. דִּבְבִיחוֹן\* inimicitia 64.

דבח Impf. יִדְבַח sacrificavit, Pa. idem 46<sup>6</sup> Inf. יִדְבַח. Hinc 96<sup>13</sup> leg. יִדְבַח Impf. qui sacrificaverit. | אֲרָאִית abs. cstr. דִּבְחָא, דִּבְחָא 135<sup>1</sup>. Plur. אֲרָאִית cstr. דִּבְחָא 30 sacrificium. | אֲרָאִית, c. S. אֲרָאִית, Pl. abs. אֲרָאִית altare.

דבק Impf. יִדְבֹק 62<sup>14</sup> adhaesit. Pl. יִדְבֹקוֹן, c. S. יִדְבֹקוֹן, 39<sup>21</sup>, 37<sup>2</sup>, 35<sup>10</sup>, Af. אֲרָאִית adhaerere fecit, cepit, Impf. יִדְבֹק, 37. 84.

דבר Impf. יִדְבֵר sumpsit, cepit, c. S. דִּבְרֵי 73, דִּבְרֵי 25<sup>2</sup>, Impf. אֲרָאִית capias eum Exod. 21, 14. Imprt. דִּבְרֵי 73<sup>21</sup>, Prtc. דִּבְרֵי 143. | Pa. דִּבְרֵי pepulit, duxit, administravit, direxit. 1<sup>ma</sup> Prs. דִּבְרֵי 48<sup>14</sup>, 2<sup>da</sup> דִּבְרֵי 161<sup>12</sup>, c. S. דִּבְרֵי, Imprt. c. S. דִּבְרֵי 84<sup>29</sup>, Partc. מִדְבֵר 143. | Itpc. vel. Itpa. assimilato אֲרָאִית\* אֲרָאִית ductus est Num. 21, 15; 24, 6. Partc. מִדְבֵר sese ducentes, effundentes; 51 ducti sunt. | אֲרָאִית in דִּבְרֵיחוֹן\* Jud. 5, 20, fortasse idem quod אֲרָאִית, Reuchl. אֲרָאִית campus, de semitis camporum illarum (sphaerarum?). Bomb. Buxt. Levy אֲרָאִית מִכּ' אֲרָאִית ductus, de semitis ductuum illarum. | אֲרָאִית desertum 86<sup>8</sup>. | אֲרָאִית n. pr. Debora.

דבש = אֲרָאִית juxta אֲרָאִית mel; abs. דִּבְשׁ in Pausa pro דִּבְשׁ Deut. 26, 10.



דגל n. pr. Tigris. Bomb. Sab. דגלת, Levy Qames. Vultne pausam propter Zaqef?

דגור acervus, cumulus 111<sup>2</sup> ubi K. דגור, quo דגור sepes Exod. 15, 8 in memoriam revocatur.

דדן n. pr. tribus Dedan 75.

דהב abs. cstr. דהב aurum.

דו v. דו.

דווקא tristis, miser fuit. Partic. Plur. m. דווקא 130<sup>9</sup>. — דווקא fem. femina menstruis laborans. Solet scribi דווקא, at non est Partic. aramaice formatum, quod esset דווקא pass. aut דווקא act. sed est vocabulum peregrinum, Syris ignotum, ex hebr. דווקא in linguam targum. tanquam terminus technicus receptum. Forma hebr. דווקא conjungenda est cum דווקא praegnans.

דוב n. pr. loci Dibon, hodie Dibân.

דוד lebes, olla. | דוד n. pr. David.

דויל fem. vultur, al. milvus. Radix vera est דויל volavit.

דון judicavit Impf. דון, Inf. דון 129, Partic. דון legendum 128, Pl. דון 145. Itp. דון 111, דון judicatus, punitus est. Inf. דון 92<sup>3</sup>. | דון judicium, Pl. דון. | דון Pl. דון, cstr. דון judex. | דון n. pr. Dan. | דון n. pr. tribus Medan. | דון n. pr. tribus Midian. | דון v. דון.

דוע sudor, rad. דוע = דע, fluxit et דוע : amharice sudor. Dillmann Lex. aeth. 275 supra, hebr. דוע Ezech. 44, 18.

דון Impf. דון, דון exsultavit, tripudiavit.

דוק speculatus est, Af. דוק id. Partic. fem. Sgl. abs. דוק 118.

דור habitavit, moratus est. Partic. דור, Pl. cstr. דור 155, c. S. דור 78<sup>6</sup> incolae eorum. | דור Pl. abs. דור respondet hebr. דור peregrinus, alienigena 96<sup>16</sup>. | דור Pl. דור c. S. דור generatio, aetas. | דור 85<sup>2</sup> et דור 143<sup>12</sup> habitaculum, caula ovium. | דור abs. cstr. דור 53<sup>17</sup>, c. S. דור, Pl. c. S. דור habitatio. | דור perpetuitas, semper = דור hebr. 159.



דוּשִׁישָׁה fem. דוּשִׁישׁ דוּש conculcavit, trituvavit. Polel דוּשִׁישָׁה, fem. דוּשִׁישָׁה, 1. Prs. c. S. דוּשִׁישָׁה, conculcavit. Sunt qui ad radicem דוּש referant, quam in Syr. אָדַש (Af. rad. דוּש) recognovisse sibi videntur. At obstat arab. يَدُوسُ يَدُوسُ conculcavit, quod a دَسَّ دَسَّ plane diversum est, ita ut דוּש et דוּש distinguenda sint; praeterea etiam forma אָדַש, אָדַש eodem modo cum דוּש conjugitur uti אָדַש audivit cum אָדַש et אָדַש subsannavit cum אָדַש. Gramm. syr. I P. 319. | אָדַש abs. c. ל est אָדַש, ita 152<sup>11</sup> legendum, conculcatio.

דחל, 2. Ps. דחל, 1. Ps. דחל timuit. Observa ex formis propositis sequi דחל 18<sup>7</sup> pronuntiandum esse dehel. Impf. דחל, Pl. דחל. Inf. דחל, Partic. act. f. abs. דחל 164. | דחל \* דחל, abs. דחל (alia scr. דחל), c. S. דחל 37<sup>8</sup>. Pl. דחל, c. S. דחל, דחל, דחל, 1 timor, reverentia, 2 res sive persona, quae timetur, reverentia colitur, Deus spec. idolum, דחל 140<sup>16</sup> templum idolorum ejus. Nota hoc sensu genus mscl. adhiberi Jon. 1, 5 et fortasse דחל 49<sup>3</sup>, uti apud Syros sequioris aetatis דחל est mascl. | דחל (syr. دَحَل) timidus 42<sup>14</sup>.

דחק, 109<sup>26</sup> f. דחק juxta דחק 21 trusit, pressit, pepulit. Itp. assimilato ח (cf. אדחיק דין), f. אדחיקה 21<sup>12</sup> pressa est. | דחק c. S. דחק oppressio 32<sup>10</sup>. Haec forma Syris inusitata.

דח cf. Pag. 31 adnot. 4. Quaeras sub דח.

דחב, 75<sup>3</sup> cf. ذاك. Pron. demonstr. mscl. hic. דחב.

דכא, Impf. דכא purus fuit Partic. pass. דכא purus 5<sup>9</sup>, unde 11<sup>1</sup> legendum דכא. Pa. דכא purificavit Inf. דכא 131. Radix arab. est ذكى, quae a ذكى probe distinguenda est. Hebr. utraque radix in דכא abiit, cujus derivatum דכא innocens in דכא deinde in linguam targumicam receptum est.

דכר, Impf. דכר meminit, memoria tenuit. Partic. pass. דכר sensu activo memoria tenens, itaque דכר memento 87<sup>18</sup>, דכר Genes. 3, 15 serpens meminerit. Itp. Perf. Pers. 1



אי־דכרתי memini, Itpaal Imprt. אִי־דֶכֶר Deut. 32, 7 id. Itpe. et Itpa. in scriptura variorum codicum confunduntur 149. | לֹוֹב־דֶּנָּא \* 155<sup>9</sup> memoria. | דֶּכֶר abs. דֶּכֶר, Pl. abs. דֶּכְרִין hoedus. | דֶּכֶר mas, opponitur לֹוֹקֶבָא femina Gen. 1, 27. | דְּבִירָא membro virili praeditus, mas, כָּל דְּבִירָךְ omnes mares, sed quaeritur a quanam inde aetate, et num infantium ratio Exd. 23, 17 sit habita.

דלמא דלמ, ne forte, vide sub ד.

נור דלִקָא נור דלִקָא arsit, accensus est, Partic. act. fem. abs. דלִקָא דלִקָא 124 ignis accensus, ardens. Af. אֲדִלִיק accendit. דלִיקָא id quod ardet 94<sup>18</sup>, incendium.

I. דמא I. דמא similis fuit, Partic. plur. דִּמְן = דִּמְן 2 Sam. 23, 6 similes sunt. | דְּמִוּתָא similitudo, forma, species, abs. דְּמִוּ 87<sup>6</sup>, c. Suff. דְּמִוּתָא. Arabice haec radix non usurpatur. | דְּמִוּ cstr. דְּמִוּ, c. Suff. דְּמִוּתָא. Plurale tantum, Num. 20, 19 pretium, proprie quod simile est, quod aequat rem emendam. Vocabulum est Particip. pass. דְּמִוּ, in Plur. determ. דְּמִוּ = דְּמִוּ = assimilatum, pretium; stat. abs. דְּמִוּ בִּבְרִינָא babylonice דְּמִוּ scribendus est, syr. דְּמִוּ, pro quo Payne-Smith exhibet דְּמִוּ. E scriptione babylonica explicatur, cur in Targumis editis formae ut דְּמִוּ pass. דְּמִוּ Jud. 5, 19 act. legantur, nam Pathah et Qames more codicis Reuchliniani commutata sunt, ac tales formae ex scriptione babylonica דְּמִוּ, דְּמִוּ processerunt.

II. דמא II. דמא abs. cstr. דִּם sanguis, male דִּם 145, c. Suff. f. דְּמִוּ, msc. דְּמִוּ 66<sup>8</sup> Gen. 4, 11, ubi nomen est in Singul. cf. V. 10 in דְּמִוּ; itaque aramaice Pluralis, Hebraeis usitatissimus, non adhiberi videtur, et ubi adhibetur Hebraismum sapit. Cf. Payne-Smith Thes. I. 910, qui דְּמִוּ formam peioris notae appellat, quam locis ex Hexaplis et Harclensi petitis comprobavit, quibus in interpretationibus usus sive linguae hebraeae sive graecae valet, non vero purus putus Aramaismus. Posteriores denique Syri Plur. adhibent. — Phrases דְּמִוּ לִיָּה דִּם sanguis ei est, דְּמִוּ לִיָּה לִיָּה non est ei sanguis, culpam designant effuso sanguine contractam. Hebr. Plur. דְּמִוּ hoc sensu usurpatur.

דמך דמך dormivit Gen. 2, 21. Unde procedit Adjectivum



ד'מוך (scriptura recentior ד'מוך) dormiens, dormitans Jon. 1, 5, cf. ד'מעב'.

דמעא proprie lacrimae collect. cf. דמע, unde דמעא hebr. דמעא nomen unitatis cf. דמעא lacrima una, gutta, syr. דמעא et דמעא, Plur. דמעא. Hinc דמעא, c. Suff. דמעא optimum, quo redundant uvae, olivae, succus praestantissimus. Metaphorice de primitiis juxta דמעא Exod. 22, 28. Samaritanis דמעא est optimum דמעא et Moses dicitur דמעא כל בשר in Carm. Sam. a me editis III, 21, praestantissimus hominum, cf. Gesen. Carm. Sam. III, 4, Deut. 32, 9. Gen. 45, 18.

ד'ין pronomen demonstrativum masculino generi destinatum, hic, cujus fem. est ד'א. Levit. 11, 4 לא ת'כלו'ן ד'ין hoc non edetis, ד'ין ד'א hoc die, hodie, Levit. 9, 4 ubi codex male ד'ין | ד'ין cf. ד'א | ד'ין ex praecedente et germine demonstrativo ד'א compositum, hic, hiee. עד ד'א ד'ין usque ad hunc ipsum diem 22<sup>2</sup>. | כ'ד'ין sicut hoc, ita, ו'כ'ד'ין חמלל ita dices 24. Quod cum ד'א compositum efficit ד'א ד'ין cf. sub ד'א; cum ד'א compositum efficit ד'א ד'ין Mich. 2, 7. | ד'ין = ד'א quid hoc, quid, cur 6<sup>5</sup>, 118. Syr. ד'א ד'ין est itaque ergo. | ד'ין ex ד'ין auctum, hic. ד'א ד'ין huic populo 118, כ'ד'ין sicut hoc, ita, 20<sup>4</sup>.

ד'נח exortus est sol, Inf. ד'נח | ד'נח regio australis, oriens 61<sup>11</sup>. Observanda est codicum in distinguendo Infinitivo a nomine locali inconstantia, nam a quod nomini locali competit saepe cum i commutatur, et vice versa Infinitivo tribuitur a quamvis ei i sit tribuendum. Ita 24<sup>10</sup> habes ד'נח a montibus orientis, ubi ד'נח rectum, et sic 15<sup>2</sup> ד'נח (cum ד' legendum, ad quam lectionem pertinet adnotatio) pro ד'נח. Ab altera parte Infinitivus ד'נח scribitur 139<sup>6</sup> ד'נח, simulac sol exortus est, ubi ד'נח rectum. Codex P. l. l. habet ד'נח, R ד'נח = ד'נח. Cf. 138<sup>12</sup> vocales in ד'נח, ד'נח, ד'נח. Recte Or. 221<sup>1</sup> ד'נח exhibet, ubi P praebet ד'נח. Ad vocalismum vulgarem ד'נח, cf. ד'נח et ד'נח cum Mehaggyana.

ד'ק Pl. ד'קא \* ד'ק



דנן דנן hic cf. דנן.

דקלן דקלן 54<sup>10</sup>, abs. דקלן palma arbor, Pl. determ. דקלא דקל.

דקק דקק Impf. Plur. ידקקון minutum fieri, conteri 140<sup>15</sup> ubi varia lectio est ידקקון, ידקקון et ידקרון. Lectio ultima scribenda דקרון Itp. vocis דק־ transfodit, quae in Targumis non occurrit, revera inepta, quia simulacra et signa delenda conteruntur non vero punguntur.

דקר דקר transfixit v. דקק.

דרא דרא; מדרון דרא 1. sparsit, dispersit, 2. inde procedit ventilavit frumentum. Hinc derivatum nomen loci מדרון locus ubi ventilant frumentum, quod in areis in collium declivitate positus facere solent. Itaque 140<sup>7</sup> מדרון locus declivis. Scriptio מדרון, מדרון malae videntur. Syr. ܕܪܐܐ a Bar Bahlulo explicatur מִיֵּל אֲמָס׳ i. e. declivitas (inclinatio) laevis.

דרג דרג Plur. דרגין gradus, scala.

דרך דרך Impf. ידרך calcavit, incessit. Impf. cum i in תידריך 157 l. 9 exstat. Syr. ܕܪܟܝܢ juxta ܕܪܟܝܢ calcabit, ܕܪܟܝܢ subiget mulierem.

דרם דרום ex Hebr. דרום fictum, Syris inusitatum, regio meridionalis, Plur. c. Suff. דרומוי 53<sup>12</sup> plagam meridionalem lacus Tiberiensis occupabit.

דרע דרע msel. brachium. ברע מרעם brachio elato 32<sup>12</sup> Pl. c. Suff. דרעי 126 in Pausa, דרעווי 79. Scribitur per Alef prostheticum \*דרעך 161<sup>17</sup>.

דרש דרש legit, inquisivit. Inf. מדרש 115<sup>6</sup>. | מדרשא inquisitio, studium legis בתי מדרשין scholae.

דשא דשא 90<sup>13</sup> porta. A breve etiam Cant. 5, 5 babilonice scribitur: מְרִי עֲלָמָא אֲחֵר דְּשִׁי תְּוֹבְחָא בְּאַנְפֵּאי, dominus mundi clausit portas poenitentiae ante faciem meam.

דחא דחא gramen = דשא 44. Cf. דחא.



## ה

הַ הַ Particula interrogationis, num. \* Ante syllabas vocali instructas scribitur הַ, הַ אֲנִי אֲנִי 66, הַגֵּטָר אֲחִי אֲנִי 146, הַמֶּלֶכָּא לִית בִּיד, הַאֲחֻקָּפֶר 142<sup>15</sup> ante syllabas cum Schewa scribitur הַ, הַבְּקוּשָׁא Num. 22, 37. — אַם — הַ signum quaestionis disjunctivae et duplicatae v. אַם — הַלֵּא nonne 22.


הַ הַ Germen demonstrativum universale, en, ecce. Coalescit cum sequenti אֲנִי אֲנִי, אֲנִי אֲנִי ecce me stantem 72<sup>24</sup>, Mich. 2, 3. — Componitur cum הַ = הַדָּא, cum הַדִּין = הַדִּין, cum אַם = אַם, cum כְּדִין = כְּדִין cf. simplicia. — Cum הַ cognata sunt pronomina הַוא is, הַיא ea, in quibus genus vocalismo distinguitur. Gram. syr. I 164.

הַבֵּל הַבֵּל n. propr. Abel. Schrader Keilschrift u. A.T.<sup>2</sup> 44. | הַבֵּלָא = הַבֵּל = הַבֵּלָא \* vanitas, 159<sup>11</sup> וְהַבְּלִיחוֹן et idola eorum, lectio dubia. Ceterum, si lectio sana, vox sensu הַבֵּל ex Hebraeo (Qohelet) in Aramaismum receptum videtur.

הַדִּין הַדִּין 130 ἰδιώτης i. e. homo privatus 130<sup>6</sup>, ignobilis.

הַדִּין הַדִּין, הַדִּין v. הַדִּין, הַדִּין.

הַוא 1. הַוא is, fem. הַיא ea. Secundum usum Masorae hebr. fem. etiam הַוא in Pentateucho scribitur 5<sup>13</sup>. Juxta הַו et הַ scriptio per אַ finale Hebraismus videtur in הַדִּין, quod vide, e. c. omissus.

2. הַוָּה, 2 Ps. הַוָּה אֲמַר 23<sup>3</sup>, Pl. 3, הַוָּה m., הַוָּה Jud. 5, 7. f. — In Sing. 3 P. fem. הַוָּה cum sequenti לִיה contracta in הַוָּהִיהָ legitur 79<sup>17</sup>. — Imprt. fem. Sing. est הַוָּהִי, 74<sup>13</sup> quod in הַוָּהִי emendandum conicio = , codex enim loco laudato saepius ä et ä confundit e. gr. קָמַת pro קָמַת, בְּרִיבִי pro בְּרִיבִי, אֲחֵתָנָא pro אֲחֵתָנָא. Formam הַוָּהִי Grammatici chaldaici non recenserunt, qui aut הַוָּה quod rectum est, aut הַוָּהִי quod falsum est et in הַוָּהִי emendandum, tamquam Imperativi formam femininam afferunt. — Imperf. הַוָּהִי, 3 f. Plur. הַוָּהִי 80<sup>10</sup>, 96<sup>23</sup> et in forma syncopeata הַוָּהִי, cum הַ compositum הַוָּהִי, Pl. הַוָּהִי, הַוָּהִי. — Inf. מְהַוָּהִי c. Suff. 2 Prs. Sgl. מְהַוָּהִי 33, 3 Ps. Pl. מְהַוָּהִי 66. — Partic. הַוָּהִי



Num. 12, 9. Forma Perfecti, הָוִי, quam Levy recenset non exstat, semper emendanda aut in Participium mutanda est. | יהוה = יְהוָה, Jahve, nomen proprium Dei Israelitarum.

הלך, הָלַךְ Radix in Perf. inusitata. Occurrit Imperf. יֵהָלֵךְ, הָלַךְ, הָלַךְ rel. et Infinit. יֵהָלֵךְ, c. Suff. מֵהָלַךְ, ivit, ambulavit. Forma contracta verbi הלך. Cf. Gram. Syr. I 350, ubi quae de מָהַלְךְ et תְּהַלְכֵךְ dicta sunt secundum scripturam babylon. emendanda. Cant. 1, 7 מֵהָלַךְ legitur, מֵהָלַכְךָ est Participium.

הור הור nomen pr. montis Hor 13. 50.

הושע הושע n. pr. Josua, בֵּר נֹן Deuter. 32, 44.

הויכ הויכ c. Suff. הויכליה palatium, 77, 124, 159<sup>6</sup>, 11, cf. חבל. Vox peregrina ab hebr. הויכל desumpta, quae et ipsa accadica habetur Schrader Keilschrift u. A.T.<sup>2</sup> P. 527.

הויכ הויכ sicut, forma Palaestinensis dialecti pro אֵיך P. 168. רבא רבא ut mare magnum, הויכ בעירא sicut animal 161. Usurpatur in Targumis Hagiographorum.

הכא הכא hic, in hoc loco, particula compos. ex הָא, quod vide et כָּא hic, de quo consulas Gram. syr. I 163.

הלט הלטה Levit. 11, 30 ex hebr. הַלְטָה, cujus ה est articulus, in formam aramaicam transmutatum. הַלְטָה vertitur stelio, χαλαβώτης, καλαβώτης, ἀσκαλαβώτης. Alia lectio Lev. 11, 30 est הַלְטָה, הַלְטָה, הַלְטָה cf. Adler לגר נזינה ad locum in editione Wilnae exscripta anno 634 computi minoris. Pes. habet | 𐤆𐤋𐤔𐤁, Saadja (Lagarde Materialien I 119) 𐤆𐤋𐤔𐤁 stelio, lacerta Gecko. De ἀσκαλαβώτη vide Aristotelem in H. A. ed. Berolinensi 538<sup>a</sup>, 27; 599<sup>a</sup>, 31; 600<sup>b</sup>, 22; 607<sup>a</sup>, 26; et περι πορείας ζώων 713<sup>a</sup>, 17. — Bochart I 1074 ed. Frankfurt 1675 lacertam 𐤆𐤋𐤔𐤁 dictam voluit.

הלך I. הלך Pael. incessit, ivit 27<sup>10</sup>, 1 Pers. הלכיח, 3 Pl. הלכו. Imperf. יֵהָלֵךְ, Inf. הֵלֵךְ, Partic. mscl. abs. מֵהָלַךְ, fem. abs. מֵהָלַכְךָ 8<sup>22</sup>. | \*הֵלֵךְ modus vivendi, consuetudo, mos, lex; 90<sup>24</sup> Plur. sec. consuetudines mulierum Israelitarum. | \*מֵהָלַךְ estr. מֵהָלַךְ iter 137.



II. \*הֶלְכָא ex הָא et כָּא + ל conflatum hīc, hoc in loco 160<sup>14</sup>. In syr. ܗܠܟܐ consona *r* ex *l* mutata videtur cf. ܗܠܟܐ.

הלך ita Buxtorfius vocales posuit 156 l. 3. ulterius, porro; particula dialecto Palaestinensi videtur propria. Apud Onqelosum habes הלך Genes. 19, 9 alia, quocum concinit Targ. Jon. Primitivum videtur הלך, unde הלך denique syr. ܗܠܟܐ in ܗܠܟܐ decurtatum.

המא \*המא strepere, tumultuari. Mich. 2, 12 הֶמָּן est Plur. abs. mscl. Participii, strepentes.

המא ex Hebr. המא ex Hebr. Esth. 3, 1 desumptum nomen patris Hamani 159.

הנא \*הנא gratus fuit. Af. ܗܢܐ, 2 Prs. ܗܢܐ rem jucundam fecit, utilitatem attulit.

הפך \*הפך convertit. Itp. Partic. fem. ܗܦܝܚܐ 65, 137.

ו

ו Particula copulativa et. 1. Ante syllabas vocali instructas dicitur ו ergo וְכֹפֵר, וְעֵגֶל, וְעֵבֶרֶה. — 2. Ante syllabas cum Sewa ponitur ו, e. c. וְדָרַךְ, וְחִרְיוֹן, וְנָסִיב, וְלִבְרִבְרִי, וְבִנְךָ. — 3. Cum sequente syllaba ye coalescit in וי e. c. ויִהְיֶה, ויִהְיֶה, ויִכְבֹּשׁ. — 4. Ante gutturales vocali destitutas scribitur ו uti וְאָמַר, וְעָבַד, וְעָלְתָה, וְאָנָּה, וְחֹזֶה. — 5. Recentior scriptura babylonica in codicibus Petropolitani obvia pro Šewate adhibet bina puncta obliqua — tamquam Ḥaṭef pathal e. c. וְאָנָּה, וְעָלְתָה, וְאָמַר לִי 47<sup>6</sup>. — 6. Ante labiales scribitur ו e. c. וְבַחֲרָם 38<sup>6</sup>, וְמַלְיָל, וְמַסְקֵי מִסִּין. At hac in pronuntiatione sibi non constant scribae, e. c. habes 50<sup>8</sup> וְיִלְדָּה 35<sup>11</sup>, 50<sup>8</sup> וְבִשְׁוֹתֵי 2 Sam. 22, 7, ubi praecedit vocalis (cf. sub 8), וְבִדְרֹון 125. Si vero labialis habet Šewa lex secunda valet, itaque וְבִזְעַ 31. — 7. Ante ה vocali destitutum non semper ו ponitur sed interdum etiam ו, e. c. וְחֹזֵר 50<sup>7</sup>, וְחַמְרִיָּה Exod. 20, 11 et juxta וְחֹזֵר 21<sup>5</sup> habes וְחֹזֵר Num. 22, 25. — 8. Aliquoties propter causas euphonicas ante syllabas Šewate instructas legitur etiam wi, e. c.



וְחַיִּי 103<sup>s</sup>, וְלִמְחֹךְ Deutr. 26, 19. Priore in loco hunc vocalismum postulat praecedens *ā*, quod efficit hiatus, et insequens ה, uhwī enim nimis liquidum est ori Semitarum; altero in loco praecedit *ū* et evitatur hiatus in וְלִמְחֹךְ וְלִמְחֹךְ pro welirebu ule-mihway. Hiatus causa etiam 2 Sam. 22, 7 scribitur וְבִעֲוִי, at cave ne inter singulos versus Targumi hiatus quaeras, non enim leguntur nisi interspersis versibus hebraeis ternis, in lege vero intersperso uno.

• יִי Interjectio vae, o לִי 151 vae mihi. Alia scriptura est וְיִי, 30<sup>7</sup>; 17<sup>9</sup>.

וְיִפְקֹן וְלִדְהָא 927. partus, natus, Plur. c. Suff.

וְיִלְעָהּ 39, 139. Etymologia incerta est, v. sub. ה.

וְיִחַח in כִּיח v. s. ב.

## י

זבולון n. pr. Zebulon.

זבון Impf. זבון emit; Partic. pass. זבון emptum, in Plur. modum sive actum emptionis designat, וְזָבַן Gen. 49, 32 emptio campi. — Pa. \*זבון, Impf. זָבַן, c. S. mscl. זָבַן, fem. זָבַן, Plur. זָבָן, Inf. c. Suff. fem. זָבַן vendidit. Itpa. \*זָבַן, 1 Plur. זָבַן 158, Impf. זָבַן, Plur. 2 Ps. זָבַן venditus est.

זָבַן superbia, 124, vocabulum peregrinum ex זָבַן hebr. correpta vocali male formatum, rad. זָבַן.

זָבַן splendidum reddidit, illustravit, denique splendere, Inf. זָבַן | זָבַן in זָבַן splendor, gloria majestatis 50. 107. | זָבַן Genes. 49, 11 Adject. splendidus.

זָבַן nutrit, זָבַן nutriti eos 162<sup>s</sup>. | זָבַן c. Suff. fem. זָבַן nutrimentum, alimentum 90.

זָבַן Imper. fem. זָבַן, Pl. זָבַן, Impf. Pl. זָבַן, fem. זָבַן, commotus est, tremuit. Af. זָבַן 107<sup>10</sup> commovit, perterruit. Itpalpal \*זָבַן, Pl. fem. זָבַן 126<sup>17</sup> commotus est, tremor ei incussus est. — Genes. 49, 9, 77<sup>s</sup> non Itpal. legendum est sed Palp.



\*זעזע commovit, cf. notam Buxtorfi P. 81. | זעזע, abs. זעזע tremor, timor 38<sup>1</sup>; 146<sup>10</sup>.

זוק מוזפראה זוק v. s. זוק.

זוקל זוקל עפרא cstr. זוקל, partic. plur. זוקל \*זוקל reposit. Partic. plur. זוקל, cstr. זוקל 153<sup>10</sup>. Deut. 32, 24. P. exhibet זוקל.

זוקל Imprf. זוקל insolens, audax fuit, conatus est, eo usque procedit, 91<sup>9</sup>. Radix videtur זוק, זוקל auctus fuit, excessit numerum, neque de coquendo cogitandum est. — Huc pertinet זוקל, cf. זוקל.

זוקל abs. cstr. זוקל splendor.

זוקל instrumentum militare, arma, tela 145<sup>14</sup>; vocabulum indogermanicum, non cum ar. זוקל, זוקל ornamentum conjungendum est. V. Lagarde Armenische Studien 779; arma non ab orando derivantur. | Pa. זוקל denominativum, armis instruxit. Partic. plur. זוקל 2 Sam. 22, 6 et 78<sup>21</sup>, cf. 124<sup>5</sup> armati. Jam dubito num 78<sup>21</sup> זוקל an זוקל praestet, 124<sup>5</sup> priori lectioni favet.

זוקל Plur. זוקל m. olea arbor, oliva fructus Deut. 28, 40. De vocabuli patria v. Lagarde Armenische Studien 1347 et Teza Dei nomi dell' olivo (Enciclopedia agraria italiana III, V, 512 Torino 1878).

זוקל purus, innocens fuit, Imprf. Pl. זוקל num innocentes erunt? Pa. זוקל, Imprf. זוקל 87<sup>16</sup> insontem declaravit, impunitum sivit. | זוקל abs. זוקל, Pl. זוקל 131 insons, purus. Saepe scribitur זוקל 69<sup>7</sup>, 91<sup>25</sup>, 92<sup>19</sup> Syr. respondet זוקל abs. innocens 151<sup>7</sup>, 134, 44<sup>10</sup>. Cf. nom. prop. Zachaeus, זוקל Lucas 19, 2. | זוקל Pl. זוקל, abs. זוקל 53<sup>8</sup> victoria Jud. 5, 11, innocentia Job. 27, 2, meritum. Genes. 15, 6.

זוקל 70<sup>1</sup> זוקל 135<sup>3</sup>, ita per ā scribi solet Pael, 2 Prs. זוקל, Imprt. זוקל 69<sup>15</sup>, Partic. pass. זוקל 130<sup>10</sup> juxta זוקל ad certum locum vel tempus vocavit, definivit, ordinavit. | זוקל m. tempus Pl. זוקל. Respondet Gen. 1, 14 hebr. זוקל eodemque modo in זוקל, hebr. זוקל זוקל tabernaculum ubi conveniunt. זוקל



חַלְתָּ מְעֵרָא tempora festorum 52<sup>16</sup>. — Ubi designat *vices* uti חַלְתָּ  
 זְמַרְן Exod. 23, 17 tres vices, *ter*, est femin. quemadmodum syr.  
 זְמַרְן, זְמַרְן fem. juxta זְמַרְן.

זְמַרְן n. propr. Zimran 75.

זְמַרְן c. Suff. זְמַרְן m. 58<sup>10</sup>, זְמַרְן fem. 7<sup>19</sup>, Plur. זְמַרְן, זְמַרְן 59  
 species, genus.

זְמַרְן abs. estr. זְמַרְן, fem. determ. זְמַרְן 20 parvus. —  
 זְמַרְן paulatim Exod. 23, 30. Syr. זְמַרְן.

זְמַרְן fem. זְמַרְן sustulit, erexit, 27, 75. | זְמַרְן elatus,  
 erectus 142.

זְמַרְן scintillae ignis 107.

זְמַרְן in Pausa 15, nom. propr. rivuli Zered.

זְמַרְן Pael sellam aut operimentum quod sellae vices gerit  
 imponere equo, asinae 20. | זְמַרְן cingulum, zona Pl. זְמַרְן 63<sup>13</sup>.

זְמַרְן, אֲזַרְרָה, Impf. זְמַרְרָה, Impf. זְמַרְרָה, Impf. זְמַרְרָה,  
 Partic. זְמַרְרָה seminatus est, semine plenus, onustus est. | זְמַרְרָה  
 semen, proles, sementum, c. Suff. זְמַרְרָה. — זְמַרְרָה בר זְמַרְרָה filius sementi,  
 i. e. granum singulum, quod seritur. Idem vocabulum et syr. et  
 neosyriace usurpatur. Gen. 1, 11 olus זְמַרְרָה זְמַרְרָה cujus granum  
 seritur. | זְמַרְרָה satum, sementum; Lev. 9, 37 זְמַרְרָה זְמַרְרָה  
 quodvis granum sementi disseminandi, LXX πᾶν σπέρμα  
 σπέρμα ὃ σπαρθήσεται. | זְמַרְרָה c. Suff. זְמַרְרָה, Plur. abs. זְמַרְרָה 66<sup>6</sup>,  
 estr. זְמַרְרָה 116<sup>11</sup> proles, familia.

זְמַרְרָה c. Suff. זְמַרְרָה sparsit, sanguinem, aquam. | זְמַרְרָה  
 Pl. זְמַרְרָה 102<sup>12</sup> phiala, patera unde spargitur.

## ח

חַבִּיבִי לֶחֶם Pe. inusitatum, Pa. חַבִּיבִי, c. Suff. חַבִּיבִי לֶחֶם 50<sup>1</sup>.  
 dilexit. | חַבִּיבִי לֶחֶם deliciae, חַבִּיבִי לֶחֶם deliciae cordis mei 150.

חַבִּיבִי לֶחֶם Pa. 1 Prs. חַבִּיבִי לֶחֶם, Pl. חַבִּיבִי לֶחֶם, Impf. c. S. חַבִּיבִי לֶחֶם  
 92<sup>13</sup>, Part. Pl. חַבִּיבִי לֶחֶם perdidit, corrupit, perdit egit. | חַבִּיבִי לֶחֶם  
 dolores parturientis 146. | חַבִּיבִי לֶחֶם perditior, 136<sup>5</sup> angelus mortis cf



Exod. 4, 25 Jon. et Jerus. ubi Jon. חבלא, Jerus. מחבלא | חיבוליא 97<sup>1</sup> foenus.

חבק n. pr. Habacuc.

חבר Pa. conjungere, אתחבר sese conjungere Pl. אתחברו. Partic. fem. abs. מתחברא 146. | חברא socius, amicus, c. S. חברך, חבריה. | חבר = חבר n. pr. Heber. 117.

חגב locustae species 8<sup>13</sup>.

חג Impf. ירחיג 99<sup>6</sup> panegyrim instituit. Primitus altare circuevit, tripudiavit, deinde iter sacrum suscepit altare circumeundi causa. | חגא dies festus, panegyris.

חגרא n. pr. deserti, quod hebr. מדבר שור dicitur Exod. 15, 22, Gen. 16, 7 et ברד Gen. 16, 14. Idem שור vero Exod. 15, 22 a Jonath. et Jerus. חלוצא i. e. Elusa redditur, quod Gen. 16, 14 pro ברד ponitur, de qua urbe cf. Robinson Palaestina I 334. III 761.

חדא 24<sup>20</sup> una fem. — על חד הדין Exod. 22, 8, Dentr. 32, 41 ad unum duo = duplum. — Stat. indetermin. fem. חדא cum כ particula comparationis efficit כחדא = sicut unum, congregatim, simul, una. | לחדא proprie ad unum i. e. egregio modo, valde. | לחוד solitudo cum ל compositum לחוד 60 unice, solum = לחוד proprie juxta solitudinem. Adsciscit sibi suffixa in forma Pluralis חודי, ita ut cum בל praefixo exoriantur formae בלחודי in solitudine sua Pl. בלחודיהון in solitudine ipsorum = solus, soli Exod. 21, 3, Num. 23, 9. Cf. לחוד.

חדרי gavisus est, 1 Pers. חודרי 163. Impf. יחדרי, תחדרי, תחדרי quod legendum तिहден = חודרי 152 fem. Imprt. חודרי 52. Partic. Plur. חודרי leg. חודרי = חודרי. | חודריא syr. חודריא cum Rukaχa Daleth, cujus חודרי est = חודרי, pro quo scribitur חודרי 143<sup>3</sup> unde explicatur scriptio חודריא 138<sup>13</sup> et חודריא, cstr. חודריא, abs. חודריא gaudium, c. S. חודריא. Cf. Gram. syr. I 126 adnot. — Notandum est syr. חודריא cum חודרי duro esse horreum, thesaurum. Field Hxpl. Joel 1, 17. | חודריא Pl. חודריא pectus 3<sup>19</sup>. Syr. חודריא Pl. facit חודריא et quaerendum est, num forma חודריא Pesch. Levit. 9, 20 sq. ex



interpretatione targumica in syriacam recepta sit, et re vera a Syriasmio puro aliena.

חרקא הַרְקָא vepretum, sentis 151<sup>16</sup>. Ex hebr. חֶרֶק fictum videtur, syriace non usurpatur, at Arab. حَدِيقَةٌ a garden surrounded by a wall, by a fence (Lane) proprie hortus vepreto cinctus est. Radicis sensus est circumdedit, cinxit, hinc procedit sepimentum, quod vepreto efficitur itaque sentis. Hariri ed. de Sacy<sup>2</sup> I 186, 221. חרק Vulg. Mich. 7, 4 paliurus, LXX Prov. 15, 19 ἀχανθαί.

חרתָּהּ abs. cstr. חָרַתָּהּ 43<sup>16</sup> novus, syr. ܚܪܬܐ. Plur. formandus \*חרתִּיאָ, חֲרִיתִי, חֲרִיתִין | חֲרִיתָּהּ fem. pro \*חרתִּיאָ, syr. ܚܪܬܐ, cuius Plur. foret \*חרתִּיאָ, syr. ܚܪܬܐ; cstr. \*חרתִּיתָּהּ, abs. חֲרִיתִין syr. ܚܪܬܐ cf. 46<sup>7</sup>, 114<sup>17</sup> ubi forma falsa legitur, pro qua codex Petrop. rectam exhibet. | חֲרִיתָּהּ Pa. denom. novavit 105<sup>14</sup> Itpa. \*חרתִּיתָּהּ, Inf. חֲרִיתִתָּהּ, renovatus est 152<sup>21</sup>.

חרִיָּהּ Pa. fem. חֲרִיָּהּ, 1 Ps. חֲרִיָּהּ, Impf. חֲרִיָּהּ, 1 Ps. חֲרִיָּהּ 29<sup>10</sup>, חֲרִיָּהּ Gen. 49, 1; Impr. m. חֲרִיָּהּ 133<sup>8</sup>, fem. חֲרִיָּהּ 71<sup>4</sup>, Pl. חֲרִיָּהּ 73<sup>17</sup>; Inf. חֲרִיָּהּ 144; nuntiavit, dixit, indicavit, Itpa. חֲרִיָּהּ 150<sup>1</sup>, nisi est Itpaf. חֲרִיָּהּ, dictum est. — P.104 in R. חֲרִיָּהּ lectio dubia, K. חֲרִיָּהּ, vertenda: doceat me, nam חֲרִיָּהּ Accusativum personae regere solet, חֲרִיָּהּ vero ל. חֲרִיָּהּ m. anguis, serpens; abs. cstr. חֲרִיָּהּ 78<sup>13</sup>, quem statum syr. non facile inveniri Amira 164 dixit. Plur. חֲרִיָּהּ 153<sup>10</sup>, abs. חֲרִיָּהּ 48. Plur. in fem. abs. חֲרִיָּהּ Num. 21, 6, ubi verbum in gen. msl. Syr. Plur. ܚܪܐܐ fem. esse dicitur, ܚܪܐܐ msl. Payne-Smith ex B.B. quod artificium grammaticum videtur. | חֲרִיָּהּ n. pr. Eva. | חֲרִיָּהּ n. pr. Hevaei.

חרבָּהּ Pl. חֲרִבָּהּ 51<sup>16</sup> defecit, debitum, culpam contraxit, peccavit. Saepe *ā* pro *ā* scribitur, חֲרִבָּהּ peccavi 22<sup>13</sup>, חֲרִבָּהּ 14. Impf. חֲרִיב 146<sup>16</sup>, Pl. חֲרִיבִין 146<sup>1</sup>, חֲרִיבִין 81<sup>1</sup>. Pa. \*חֲרִיבָּהּ, (de secundo — cf. 12<sup>3</sup>) condemnavit, Impf. חֲרִיבִין 95<sup>10</sup> quem condemnabunt. | חֲרִיבָּהּ abs. חֲרִיב, Pl. cstr. חֲרִיבִי, c. Suff. חֲרִיבִין, חֲרִיבִין, 1 Ps. חֲרִיבִין 158<sup>6</sup> debitum, culpa. | חֲרִיבָּהּ cstr. חֲרִיבָּהּ 134<sup>11</sup> delictum. | חֲרִיבָּהּ, abs. חֲרִיב, Pl. חֲרִיבִין, reus; חֲרִיבָּהּ et חֲרִיבָּהּ 107<sup>18</sup> n. pr.



respondens hebr. בּוֹשֵׁן רִשְׁעֵיהֶם Jud. 3, 8. Nomen proprium qualicumque modo redditur ratione sane ridicula uti Samaritani pro פּוֹכַל Gen. 21, 22 scribunt כל פּוֹכַל

חור abs. מְחוּזָא \* חור Pl. מְחוּזִין 77<sup>21</sup>, cstr. מְחוּזִי 78<sup>5</sup> ad mentem lexicographorum syriacorum castellum, locus munitus minor, oppidum. Pl. c. Suff. קְרִית מְחוּזִיהִי Num. 22, 39, hebr. קְרִית מְחוּזִיהִי. At Rabbinii urbem, plateam, emporium, ditionem, provinciam significare docent. Vocabulum ex hebr. מְחוּזָא quod semel Ps. 107<sup>30</sup> occurrit, adscitum est, cujus *ā* in Targ. et apud Syr. servatum est, nam aramaice in *e* corripendum esset, arab. مَحَوِز ex Syr. sensu castelli desumptum. Radix حوز est apud Lanium contraxit, collegit, possedit, sibi reservavit ab alio, حوز locus ab aliquo occupatus et aggere cinctus, locus refugii, مَنَحَاز isolatus. Cf. De Goeje Beladorsi Gloss., Kamil ed. Wright 34<sup>10</sup>, Dozy et de Goeje Edrisi Gloss. Hinc series notionum: 1 locus cinctus, 2 refugium, 3 castellum, 4 forum parvum ubi agricolae res suas venum dant.

חוט abs. חוּטָא \* חוט filum, funiculus mensorius 142. — Ab hac radice procedit Palel (loco Paulel) חוּטָא (pro חוּטָא) consuit. Cf. חוט et de *ā* et *au* Gram. syr. I P. 227.

חוד in Pe. solum Partic. חוּד ludit; Pa. חוּד, 2 Ps. f. חוּד חוּד irrisit, ludibrio habuit c. c. ב 21.

חול n. pr. terrae Havila. | חול arena. | חול Plur. חוּל 68<sup>3</sup> in loco dogmatice vexato Gen. 4, 26 collato arab. حَال mutatus fuit in alium statum, significare videtur cessarunt, sese averterunt a precibus in nomine Jahvae faciundis. Sed etiam de vocali Praepositionis חוּל in מְחַלְלָה dubitavit punctator. — Rabbinii ad חול profana confugerunt et explicuerunt: profanati sunt a precando, ita ut חול per vocem חול defecit exprimerent. Beres. rab. Sect. 23. At obstat *ā* in חול. Loci difficultatem perspexit auctor Commentarii Patschegen.

חוס 2 Prs. חוּסָא 139<sup>10</sup> (de *ā* vide sub. חוב), Impr. חוּס \* 159, Partic. חוּס c. c. על חוּס pepercit, misertus est.

חור = חור \* חור album fuit unde Af. אַחור \* album colorem



produxit, albus visus est. Impf. 3 Pl. fem. יַחֲרִיךְ albae videbuntur convalles tuae prae multitudine frumenti et gregum Gen. 49, 12. Cf. Gram. syr. I, 228. — Pael est album reddidit, itaque hoc loco ineptum, at in editionibus receptum. Editio Sab. tantis laudibus obruta praebet יַחֲרִיךְ | הַיְרִיחָא i. q. hebr. תְּסִידָה Lev. 11, 19 ardea (Reiher), aliis ciconia. Scriptio solita חָפֵר | חֹרֵר n. propr. Hur 103.

חוש hebr. festinavit in Hif. acceleravit et festinavit. Hinc Af. Partic. מְחֹשׁ Deut. 32, 11 festinavit. Hebr. יָעִיר est incitat, commovet. — Qui vertunt cogitavit radicem חושש introducere debent et legere מְחֹשׁ, at interpretatio: aquila לְקַנְיָהּ i. e. quae nidi sibi conscius est aut curam gerit, insulsa est. Radicem חושש = חָסַס sensit praeter מָפַס passus est etiam מִפְּמָא sibi conscius probat. In editionibus Targumorum חושש = חָסַס et חוש = חָשַׁח, quae probe distinguenda sunt, confunduntur. Cf. Bar Ali ed. Hofmann 4094, 4109. Syriace rad. חָסַח Payne-Sm. I 1232 dubia est.

חזא f. חזת, c. S. הִזְתִּי, Pl. חָזוּ, fem. חָזְאָה 43<sup>12</sup> vidit. Imperf. יַחֲזִיר, חָחֹר, c. S. תַּחֲזִירָה 257. Inf. מְחֹזֵר, c. S. fem. לְמַחֲזֵרָה 437 ubi לְמַחֲזֵרָה conjeci, c. S. Plur. בְּמִחֲזִירָה 159. Inf. nominis vicibus fungitur כְּמַחֲזִיר שְׁמִיָּא ut adspectus coeli 102. Partic. act. חָזֵר, Pl. m. חָזְרָה = חָזַר 88<sup>17</sup>, fem. חָזְרָה 38<sup>20</sup>. Partic. pass. חָזֵר in חָזְרָה 39 at cf. Gen. 49, 3. — Af. אֶחֱזִיר monstravit, c. S. אֶחֱזִירָה, אֶחֱזִירָה juxta אֶחֱזִירָה, 1 Prs. c. S. אֶחֱזִירָה monstravi tibi, Impf. c. S. אֶחֱזִירָה 242 monstrabit mihi. Itpe. אֶחֱזִירָה visus est 50. Itfaf. אֶחֱזִירָה, Impf. Plur. יֶחֱזִירָה 99<sup>12</sup>, 17 sese monstravit, apparuit, quâ formâ hebr. Niph. יִרְאֵה פָּנַי reddere conatus est interpres. | חֹזֵא\*, abs. cstr. חֹזֵא, e. c. abs. מִן קֶדֶם שָׂרִי 29<sup>12</sup>, 1. species, adspectus, res visa, 29<sup>12</sup>, 2. visio, actio videndi. Constr. habes in חֹזֵא בְּרִקָּא 49, חֹזֵא 393, חֹזֵא יִקְרָא דִּי 103<sup>12</sup>. C. S. חֹזֵא 1305. | חֹזֵא visio Deut. 34, 12. | חֹזֵא in חֹזֵא juxta חֹזֵא nihil esse potest nisi adspectus, forma, at quaenam est forma? R חֹזֵא.

חזק n. pr. חִזְקִיָּה חזק 140.

חזר rediit, sese convertit, Af. אֶחֱזֵר\* vertit in phrasi חֹזֵר vertentes collum 773, 100<sup>25</sup>, 127<sup>2</sup>. | חֹזֵר porcus.



חָטָא apud Onqel. rarissime occurrit, qui notionem peccandi sensu legis et cultus vocabulo חָטָא exprimit, et pro חָטָא voce דָּכַי utitur. | חָטָא 129, c. Suff. חָטָא 66 et חָטָא, Plur. cstr. חָטָא 153 peccatum. Forma prior respondet hebr. חָטָא, altero syr. חָטָא, cujus ח ex ח profectum. | חָטָא c. Suff. חָטָא 2<sup>o</sup> terminus technicus ex hebr. חָטָא desumptus, sacrificium pro peccato oblatum. Plur. חָטָא 6<sup>11</sup>, c. Suff. חָטָא, ubi edit. Sab. male חָטָא, Adler חָטָא. Cf. Hos. 4, 8, Num. 18, 9; hic etiam ed. Sab. sine Dages חָטָא. Forma recta esset חָטָא.

חָטָא 53<sup>12</sup>, Pl. חָטָא suit, consuit. Editores scripserunt חָטָא, at Bomb. ut U חָטָא sine Dag. Hinc lexica referunt vocem ad חָטָא, חָטָא fodit, quod ineptum, pertinet enim ad חָטָא, חָטָא unde חָטָא sartor. Hujus radicis est Palel. Cf. חָטָא. Etiam apud Syros חָטָא et חָטָא aliquando a punctatoribus confunduntur. Payne-Sm. I 1219, 1244.

חָטָא rapuit. | חָטָא 137<sup>8</sup> rapina. | חָטָא abs. 150 id. | חָטָא, Pl. abs. חָטָא raptor 123.

חָטָא חָטָא virga, baculus. C. S. חָטָא 109, Pl. חָטָא 15.

חַיָּא Impf. חַיָּא, 1 Prs. חַיָּא vixit. Af. חַיָּא, Impf. חַיָּא, 96<sup>11</sup>, Partic. act. חַיָּא 49<sup>7</sup> vivum facit, vivificavit, permisit ut viveret, in Aramaismo Christianorum σῶζω. | חַיָּא abs. חַיָּא, f. abs. חַיָּא, Adject. vivus, viva 93<sup>18</sup>, 71<sup>3</sup>. Plur. m. חַיָּא 94<sup>9</sup>. חַיָּא f. animalia, collectivum, omnia quae vivunt. Levit. 11, 1. Hinc stat. constr. in forma Singul. חַיָּא 47<sup>7</sup>, ubi codex חַיָּא, juxta Pluralem חַיָּא, qui reprobandus videtur; חַיָּא דְּחַיָּא חַיָּא Gen. 1, 28 omnia animalia quae super terra moventur. Vocabulum Syris inusitatum Hebraismum (חַיָּא חַיָּא) sapit. | חַיָּא Plur. c. Suff. חַיָּא 128<sup>3</sup>; חַיָּא 50 abstractum, vita, syr. חַיָּא. | חַיָּא חַיָּא arbor vitae. | חַיָּא = חַיָּא, cujus ā est Hatef Path. Gram. syr. I 126, cstr. חַיָּא 97<sup>14</sup> = חַיָּא Peš. Exod. 23, 29, abs. חַיָּא = חַיָּא, animal, Dan. 4, 12 nomen unitatis, quum חַיָּא



sit collectivum. בשר הַלֵּישׁ מִן הַיּוֹאֵה הָיָא caro ab animali viventi resecta, quam praeceptum Noachicum comedi vetat. Hanc interpretationem Mechilta tacet, Raši ambagibus praeterit.

חיל abs. cstr. חִיל, c. S. חִילֵי robur, vis, exercitus. Pl. חִילֵי, abs. חִילֵי, cstr. חִילֵי מְרוֹמָא, חִילֵי Hab. 3, 10 δυνάμεις ὑψίστου, c. S. חִילֵיהוֹן | חִילֵיהָ 54<sup>15</sup> vallis v. sub חלל III.

רחם v. חִימָהא \* חים

חישת חִישָׁה in חִישָׁה Mich. 3, 12, lectio in R. חִישָׁה, locus abditus, inaccessus ob arbores densas sive arundines. Confero חִישָׁה arbores invicem perplexae vel arundines et herbae aquaticae חִישָׁה perplexae, lustrum leonis, חִישָׁה lustrum leonis, qua in re me praeivit Kohut in Aruch completum III 510 et J. Levy s. v. Huc quadrat חִישָׁה קנים Jer. Sabb. 10<sup>a</sup> qui accendit ignem in arundineto et Pesach. 40<sup>b</sup> טבע בחִישָׁה immersus est in loco paludinoso arundine consito.

חכמים Pl. חִכְמֵי, 44, 48<sup>29</sup> intellexit, sapiens fuit, scivit; Partic. Plur. חִכְמֵי בֵּין טֹב לְבַיִשׁ distinguentes inter bonum et malum. Exod. 15, 8 חִכְמֵי scribitur, aquae didicerunt, quod pro חִכְמֵי collato חִכְמֵי prudentes, חִכְמֵי astutia interpres etymologice posuit. | חִכְמֵי, Pl. חִכְמֵי, c. S. חִכְמֵי sapiens. 62<sup>16</sup> חִכְמֵי scribitur. Num corrigendum? | חִכְמֵיהָ c. S. m. חִכְמֵיהָ, f. חִכְמֵיהָ 131<sup>17</sup>, 118<sup>7</sup> sapientia.

חלב abs. חֵלֶב, in Pausa חֵלֶב 33<sup>2</sup>, 13 lac.

חלד חֵלֶדַּת talpa 9.

חלל I. חָלַל 1. solvit חָלַל, 2. intransitive חָלַל solutus est, licuit, unde חָלַל, quod opponitur vetito חָרַם, unde חָרַם, vetitum, quod Deo reservatum. Quod Deo reservatum est, est sacrum קְדוֹשׁ, ideo a contrario quod licitum est fit profanum, ita ut arab. حَلَّ licitum, Hebraeis factum sit חָלַל profanum. Quae vox in Targ. recepta est חָלַל Lev. 10, 10. Cf. חָלַל 130<sup>5</sup>. Non species profani species ejus, ubi in R. alia lectio. — Denominativum Af. חָלַל, 2 Prs. חָלַל Gen. 49, 4 ubi Mspt. male חָלַל profanum declaravit, profanavit.



Impf. \*חָחַל, c. S. הַחֲלִינָה 38<sup>16</sup>, 89<sup>18</sup>. Scriptio חָחַל falsa est. — Ittaf. אִיחָחַל pass. profanatus est 130<sup>15</sup>.

II. חָחַל Pael הָחִיל lavavit Lev. 9, 14. Arabice radici nihil respondet.

III. חָחַל perforavit unde חָחַל 54<sup>15</sup>, 140<sup>13</sup>, fissura terrae, vallis angusta = גֵּיאַ hebr. Deut. 34, 6 etiam de caverna potest cogitari. Cf. חָחַל et חָחַל caverna, rima terrae. חָחַל cavus et חָחַל a hole, perforation, or bore that penetrates a thing and is small, Lane. Vocis Plur. est חָחַל 16<sup>4</sup> hebr. חָחַל cum Articulo i. e. convalles n. loci.

חָחַל somniavit. | חָחַל somnium.

חָחַל Praepositio pro, ἀντί 11<sup>4</sup>.

חָחַל abs. cstr. חָחַל, Pl. חָחַל 76<sup>5</sup> pars, portio distributa, c. S. חָחַל 5<sup>15</sup>, חָחַל. Forma est abstractorum, ut חָחַל, quorum media radicalis habet Qušāyā, Gram. Syr. I 67, 64, quod eam ob causam adnotandum, quia VMS חָחַל exhibent. | חָחַל Pl. חָחַל 144<sup>8</sup> pars dissecta. | חָחַל sive חָחַל, Pl. c. S. חָחַל pars agri, quae alicui competit. Mich. 2, 4.

חָחַל abs. חָחַל, Plur. חָחַל debilis, infirmus. | חָחַל infirmitas 158.

חָחַל c. S. חָחַל 35<sup>3</sup> socrus, 151<sup>22</sup>.

חָחַל desideravit, concupivit; fem. חָחַל Mich. 7, 1 dubium, quia Pael usitatus et facile restituendum. Impf. חָחַל 88<sup>14, 15</sup>, Partic. Pl. חָחַל 142. Pa. חָחַל, Plur. חָחַל 80, Partic. Pl. חָחַל 128 id. | חָחַל 118<sup>12</sup> deliciae. | חָחַל 141 id. | חָחַל Pl. cstr. חָחַל voluptates animi ejus 151. — Radix Syris ignota.

חָחַל Lev. 11, 30 ex hebr. חָחַל lacertae species.

חָחַל, Syri scribunt חָחַל, fermentum. Exod. 23, 18.

I. חָחַל, abs. cstr. חָחַל vinum, חָחַל.

II. חָחַל asinus, חָחַל.

חָחַל quinque, c. c. msel. חָחַל quinque tauri. | חָחַל id. c. c. fem. | חָחַל abs. cstr. חָחַל quintus 59.

חָחַל v. s. חָחַל.



חנג 86<sup>1</sup> nomen instrumenti musici.

חנדך pr. n. Henoch 75. 67.

חנך Impf. \*חנך misertus est. Itpa. \*חנך, Partic. חנך  
gratiam imploravit, supplicavit. | \*חנך gratia, vocabulum hebrai-  
zans, Syris inusitatum. | חנך 138<sup>6</sup> misericors.

חסד I. חסד clementia, gratia 125<sup>18</sup>, syr.  $\text{ܚܫܕܐ}$  cum Rukay. |  
\*חסד, abs. חסד 51 gratiosus, in gratiam receptus, pius. 2 Sam.  
22, 26 habes חסד, cujus *ā* est Hatef, cf. 11<sup>11</sup>.

II. \*חסידיה convicium cf. syr.  $\text{ܚܫܕܐ}$  cum Qus. חסידיה 151.

חסל Imprf. aut Pe. aut Af. c. S. חסל, depavit.  
locusta חסיל.

חסן Impf. \*חסן vel חסן, cf.  $\text{ܚܫܢܐ}$ ,  $\text{ܚܫܢܐ}$  potens fuit,  
 $\text{ܚܫܢܐ}$  praevaluit. Hinc Af. חסן violenter tractare, vi occupare =  
ירש hebr. Gen. 49, 24, אהסנתון ית ארשא 162<sup>9</sup> occupare fecisti eos.  
Impf. \*חסן, חסן 101, c. S. חסנה 39<sup>17</sup>, Pl. חסנון, Partic. Pl.  
חסנון occupatores 141<sup>18</sup>. Inf. אהסנא. — Pa. חסנון 141<sup>16</sup> cf. infra. |  
חסנה, c. S. חסנה 79<sup>3</sup>, Pl. c. S. חסנהון possessio. | חסנה  
fortis, potens 147<sup>4</sup> syr.  $\text{ܚܫܢܐ}$ . | חסנה in חסנה est inter-  
pretatio etymologica hebr. מורשה גת Mich. 1, 14, quia אהסן = ירש,  
ideo lectio dubia Pael an Afel. Sensus: iis qui urbem Gath robo-  
rant (Pael) vel occupant Af. Equidem praetulerim Af. De inter-  
pretatione etymologica cf. חכם = נערם.

חסה abs. חסה argilla, lutum.

חסר defecit, defuit. | חסרוהא defectus, in חסרוהא  
in defectu omnium 40, 41.

חפא 18, 84, Pl. חפי 84<sup>5</sup>, c. S. חפוי 103, Impf. חפוי 144,  
c. S. חפוינה 152, Part. חפי, Pl. m. חפן 129<sup>4</sup> operuit, texit.  
Itp. \*חפוא, Pl. חפואו 107<sup>4</sup> tectus est.

חפה tegit, Impr. Pl. חפוי 141, ubi legendum חפוי, cf.  
Ez. 27, 30 חפוינה. Itpo. Partic. חפוינה tamquam tegentem se  
gessit, obtexit.

חפר חפר fodit, Pl. c. S. חפרוהא 15<sup>13</sup>.



חצר Impf. חָצַר \* חצר 150<sup>16</sup> messuit. | חָצֵרָא mēssis 99<sup>13</sup>.

חצר cstr. חָצֵרָא in כְּבֵדָא, 21<sup>5</sup>, 31<sup>8</sup>, pars jecoris, LXX λοβός τοῦ ἥπατος, Bar Ali زيادة الكبد; حَصْرٌ (sic!), Raši ad Exod. 29, 13 ex Chullin 46<sup>a</sup> טרפשא דכבדא i. e. τράπεζα ἥπατος, qui est jecoris lobus quadratus, ita ut LXX interpretibus cum Talmude conveniat. Theophilus enim Protospatharius de fabrica humani corporis lobos jecoris enumerat quatuor, τράπεζαν, ἐστίαν, μάχαιραν, ἡνίοχον. Haec ex Bocharto Hieroz. I 502. — Hac cum opinione conspirat Kohut, lobum quadratum vero digitum auricularem (חָצֵרָא syr.) hepatis dici inde probare conatus est quod hodie lanii partem illam jecoris Daumen i. e. pollicem appellant (Aruch compl. s. חצר), quae hebr. etiam Tamid 31<sup>a</sup> אצבע הכבד dicitur. Ib. sub אצבע

חָקֵל abs. cstr. חָקֵל (חָקֵל 94<sup>11</sup>), campus, ager. Plur. est חָקֵלָא Mich. 2, 2, abs. חָקֵלָן ib. 1, 6, juxta חָקֵלָא Joel 1, 10, חָקֵלָן Jer. 32, 43, חָקֵלָי Jes. 32, 12.

חרב desolatus, vastatus fuit, Pl. fem. חָרִיבָא sic Jud. 5, 7. | חָרֵבָא, חָרֵבָא gladius, c. S. חָרֵבָא 21<sup>6</sup>. לפי = לפתגם דחרב 16<sup>11</sup> cum vocalismo pausali Hebraico. | חָרֵב n. propr. montis Horeb.

חרג cstr. חָרְגָה \* חרג 47. | חָרְגָלָא 81<sup>2</sup> species locustarum.

חרך clathri, foramen fenestrae 118.

חרם serpens; כַּחֲרֵי חָרְמָן ut serpens basiliscus 78<sup>13</sup>. Syr. חָרְמָן. | חָרְמָן Armenia 152<sup>16</sup>. | חָרְמָן n. p. loci Horma 14.

חרס abs. חָרַס, syr. חָרְסָא scabies 38<sup>6</sup>.

חרץ lumbus 51.

חרר liber, ingenuus = חָרְרָא 90<sup>10</sup> filius ingenuorum, liber, seu potius libertus. Cf. Inscr. palmyrena bilinguis in vico South Shields in Britannia reperta, in qua Regina liberta aramaice dicitur חָרְרָא בת חָרְרָא. Syr. habes חָרְרָא manu misit, חָרְרָא liber, חָרְרָא libertae Judith 16, 29. | חָרְרָא inflammatio, febris Deutr. 28, 22.



חרש אֶתְחַרְשׁ \* = חָרַשׁ = חָרַשׁ surdus, mutus fuit. Itpa. \*אֶתְחַרְשׁ surdus factus est. אֶתְחַרְשׁ אֶתְחַרְשׁ אֶתְחַרְשׁ aures vestrae surdae factae sunt 153<sup>8</sup>, ubi אֶתְחַרְשׁ ex Itpa. scriptio falsa, nam Itpa. est incantatus est a חָרַשׁ = חָרַשׁ incantare. | חָרַשׁ Pl. abs. חָרַשׁ 148 incantator. Recte scribas חָרַשׁ = חָרַשׁ n. actoris. | חָרַשׁ, recte חָרַשׁ incantatrix, abs. חָרַשׁ Exod. 22, 17 hebr. מכשפה sine articulo. חָרַשׁ 148<sup>2</sup> silva densa. Vox Syris ignota, forte ex Hebraismo adscita.

חשב חָשַׁב \* cogitavit, existimavit. Partic. pass. חָשַׁב is cujus ratio habita est, honoratus, unde חָשַׁב חָשַׁב honor. Pl. c. S. חָשַׁב 158<sup>12</sup> honorati tui, qui a te honorantur, Judaei. — Pa. חָשַׁב, Pl. חָשַׁב 109<sup>23</sup>, Part. חָשַׁב id. | חָשַׁב Pl. c. S. חָשַׁב, abs. חָשַׁב cogitatio. | חָשַׁב n. pr. loci Hesbon.

חשך חָשַׁךְ = חָשַׁךְ obscurus fuit. | חָשַׁךְ obscuritas 126. | חָשַׁךְ obtenebratio oculorum 42<sup>15</sup>. | חָשַׁךְ 126<sup>2</sup> et חָשַׁךְ 129 obscurus, tenuis, miser.

חשל חָשַׁל = חָשַׁל conflavit, fudit. Tribuunt radici sensum agitandi. | חָשַׁל abs. חָשַׁל, חָשַׁל procella 138.

חשק חָשַׁק \* cinxit, ligavit, Partic. pass. חָשַׁק unde Pl. חָשַׁק 115<sup>9</sup>, ita enim legendum.

חת חָתַת Pl. חָתַת n. pr. Hethita 81. 100.

חתר חָתַר = חָתַר superbivit, insolens fuit. | חָתַר Exod. 22, 1 ex hebr. חָתַר formatum, quo significatur irruptio nocturna furis. Redit ad radicem hebr. חָתַר fodit, non ad aramaicum חָתַר superbivit. Fures etiam Aristophani τοιχαρῦχοι dicuntur et τοιχαρῦχέω est furari. Cf. ὄκου κλέπτει οὐ διορρῦσσουσι Matth. 6, 20.

חתה חָתַת \* c. S. חָתַת 4, Plur. est חָתַת, rad. חָתַת, thuribulum, batillum.







זחיר; *tehura* est membrum illud rufum, quod ex ano procedit, si quis magno nisu alvum exonerat; *זחיר* est diarhoea vehemens cum sanguinis effusione.

טלא \*טליא aetate parvus, adolescens, \*טליהא 1567 adolescentia.

טלל I. טלא = טלל ros Deut. 32, 2. II. טלל rad. טלל, צלל, umbra. | מַטְלֵהָא 138<sup>10</sup> umbraculum, tugurium. | טול v. טלל.

טלף fissura unguulae, unguula bisulca טלף, 6<sup>20</sup>, ubi falso contuli neos. טלף, quod ex antiquo טלף palpebra exortum est. Quod Levy contulit טלף, Pesch. Deut. 14, 7 a sueta commutatione ט = ז (non vero ז) recedit, neque aliud est quam vocabulum adaptatum qualicumque ratione ad textum targumicum (oraliter traditum?) sive ad traditionem Judaeorum, quod proprie alio sensu usurpatur. Nam טלף est contudit Isaac Antioch. ed. Bickell II 52, Barhbr. Chron. 598, Ephr. III, 6 C, טלף vulnus Bickell-Isaac II 295 scissura. — De indole Simplicis Syrorum in locis de animalibus impuris cf. Perles Meletemata Peschitthoniana P. 40. Vratislaviae 1859. טלף denom. proprie tilfin produxit, unguulas fidit, unguulas scissas habuit, Partic. Pl. מַטְלֵפֵן 6<sup>19</sup>, 7<sup>5</sup>. Verte: et cujus plantae (pedum) unguulas fissas producent.

טמא טמא impurus fuit, in Targ. raro usurpatur, vox sueta est טמא. Pa. \*טמא = syr. טמא impurum reddidit, polluit. Inf. c. S. f. לַטְמִיָּהָא 143<sup>4</sup> ad polluendam eam.

טמן abscondidit cf. 157<sup>16</sup> pro כמן in adnotatione De Rossii. | מִטְמוֹן pro מטמן thesaurus absconditus, thesaurus; graece μαμωνα Matth. 6, 24 per unum μ scriptum, uti in textu babylo-nico et syr. מַטְמוֹן, 117, 143, 145. Linguae palaestinensi proprium, inde ab aliis receptum.

טמע demersus est, absconditus est. Pa. \*טמע abscondidit 157<sup>16</sup> ex Pa. legendum דִּי טְמַע quod abscondet. — Vocabulum Syris ignotum, Targumis Palaestinensibus (Jonathan Hagiogr.) proprium. Cf. טבע.



טמר \*טַמַּר abscondidit. Partic. pass. טַמִּיר absconditus 146. Itpa. אֶטְמַר abscondidit se, absconditus est, 63, 1 Prs. אֶטְמַרְיָה; Partic. מִי־טַמַּר, Pl. f. מִי־טַמַּרִּים 107, 53 absconditus. Editiones Itpa. saepe praebent, at observa syr. Etpa. esse *abscondit se, absconditus est*, Etpa. vero *inhumatus est*. Payne-Smith s. v.

טנר rupes, saxum 109, 161. Syr. ܢܢܪ unde per metathesin טנרא, radix ܢܢܪ = ܢܢܪ, Pl. ܢܢܪܐן lapis acutus, cultri instar. Fleischer apud Levyum I P. 427, Cf. Onq. Exod. 4, 25 silex = צוּר.

טעא \*טַעַא in errorem incidit, a recto tramite deflexit. Inf. מִטַּעִי, K. מִטַּעִי, Partic. טַעִי 98<sup>2</sup>, Pl. טַעִין 143<sup>6</sup>, ita legendum, R. טַעִי. Af. \*טַעִי, c. S. אֶטַעִי in errorem induxit Gen. 3, 13. Impf. אֶטַעִי. | טַעִי error, deus falsus, idolum, unde arab. ܛܥܘܬ, Pl. טַעִיָּה, abs. טַעִין (טַעִין) 46, c. S. טַעִיָּה juxta טַעִיָּה, 47<sup>2</sup> idola eorum.

טעם \*טַעַם Impf. אֶטַעַם, Pl. אֶטַעַמוֹן gustavit, edit, 137.

טען \*טַעַן Impf. אֶטַעַן portavit. | טַעַן onus 98.

טפז v. טפזא.

טפה f. טַפְּחָה, טַפְּחָה Jon. 4, 8 complosit, deinde percussit, feriit.

טפשא \*טַפְּשָׂא ita legendum, טַפְּשָׂא Deut. 32, 21 stultus. טַפְּשָׂא Deut. 28, 28 dementia.

טקס \*טַקַּס denom. a טַקַּס i. e. τάξις, disponere, ordinare, parare (currus Mich. 1, 13) Nota Syros ξ per טַקַּס exprimere, טַקַּס, in Targumis vero poni טַקַּס aequae ut טַקַּס.

טרד \*טַרַּד expulit, ejecit, Pl. c. S. טַרַּדוֹנוֹן, Partic. act. Pl. טַרַּדוֹן.

טרפא \*טַרְפָּא folium. טַרְפֵּי תַּאנִּין folia ficorum 63. | טַרְפֵּי תַּאנִּין 718 nomen avis immundae hebr. אֶרְפָּה dictae. LXX ἄρτινος, Vulg. vultur, „Fortasse nomen hebraeum latius ad omne accipitrum l. falconum genus patebat unde . . . additur אֶרְפָּה.“ Gesen. Thes.



יֵאָוֹת \* | Jud. 5, 9 pulchrum, decens, conveniens. | Adverbium pulchre, bene = יֵאָוֹתֵיב hebr. Deut. 27, 8.

יָבֹל Af. \*אִיבִיל duxit, portavit. | Deut. 33, 14 = תְּבוּאָתָא proventus juxta hebr. יָבֹל. Vocabulum in lexicis deest. In Targ. hieros. locus redditur עֲבָרָא פִּירִין טְבִין מִן טוֹב עֲלֵלָת שְׁמֵשָׁא | יָבֹל n. pr. Jabal. | יוֹבֵל n. pr. Jubal. | הוֹבֵל קַיִן n. pr. Tubal Qain, omnia 67.

יְבוּסָאֵי n. pr. Jebusitae, incolae Hierosolymae 100.

יָבֹק 1613 nom. propr. rivi Jabboq.

יָבֵשׁ abs. Adject. siccus fuit, siccatus est. | 1395 יָבֵשׁ יָבֵשׁ siccus 387, fortasse in יָבֵשׁ = יָבֵשׁ corrigendum; at a יָבֵשׁ arridum, terra, recte procedit abs. יָבֵשׁ. | 1341, 8521 יָבֵשׁ הָאָרֶץ, יָבֵשׁ הָאָרֶץ | יָבֵשׁ terra, opposita mari; ed. Sab. יָבֵשׁ. Ex hebr. יָבֵשׁ in linguam targ. receptum, itaque יָבֵשׁ vocalibus falsis instructum.

יָגֵר, cstr. יָגֵר Gen. 31, 47 cumulus lapidum Pl. abs. יָגֵר, cstr. יָגֵר הָקָן 14011. Cf. יָגֵר: tumulus, collis.

יָדָא, abs. cstr. יָדָא f. manus, c. S. יָדָא, יָדָא, יָדָא et in Plur. יָדָא manus ejus, m. יָדָא 7314 f. — בְּיָדָא דְּמֹשֶׁה per manum Moysis i. e. per Moysen, ἐν χειρὶ Galat. 3, 20.

יָדָא Af. \*אִידָא = יָדָא, 2 Prs. \*אִידָא, Pl. \*אִידָא laudavit, professus est, celebravit, confessus est, gratias egit. Imprt. Sing. f. \*אִידָא Jud. 5, 12. Impf. \*אִידָא, 1141, Pl. \*אִידָא. Partic. \*אִידָא, fem. \*אִידָא Jud. 5, 3. Pl. msc. \*אִידָא 795. Inf. \*אִידָא confessio 13610. — Juxta formam Imperfecti יָדָא etiam alia \*אִידָא adhibetur, quae utrum ad Af. an ad Pe. sit referenda ambiguum est. Pl. \*אִידָא 1119 sic! \*אִידָא 1269 et in 1<sup>ma</sup> Prs. Sing. \*אִידָא quod 12719 legitur. Cf. Gram. syr. I 311. Vocabulum ex lingua technica templi Judaeorum, in qua יָדָא sunt chori, in linguam targum. receptum deinde in linguam biblicam et ecclesiasticam Syrorum Christianorum translatum censeo. Cui opinioni non obstat \*אִידָא confessus fuit rem debitam, quippe quod non ad professionem religiosam



et laudationes hymnicas pertinet sed potius cum **ו.ל.ז** : projicere conjungendum est.

**יָדַע** Impf. \*יָדַע cum **ד** duplicato, 1 Prs. אָדַע juxta אָדַע 70<sup>2</sup>. Partic. act. \*יָדַע, cum Pronominibus יָדַענָא sciens, ego, scio, יָדַענָא sciens tu, scis, Plur. יָדַעוּנָא scitis 116<sup>14</sup>. — Hac in forma interdum יָדַע legitur e. c. יָדַענָא scio 22<sup>14</sup>, 66<sup>3</sup> quae pronuntiatio vulgaris reicienda in editionibus haud rara est. — Inf. מְדַע juxta מְדַע Mich. 6, 5. — Itp. אֲחִירְדַע cognitum, notum fuit 93<sup>21</sup>. | מְדַענָא\*, abs. מְדַע cognitio, scientia 29. In omnibus formis, in quibus ante **ד** posita est vocalis brevis, **ד** duplicatum est, Gram. syr. I 311. Haec duplicatio in dialecto Palaestinensi resolvitur in **nd**, itaque יִנְדַעוּן 158, at in textibus babylonicis tales formas non reperi. | מְדַענָא 23, מְדַענָא 137 aliquid, contractum ex מַדַע מַדַענָא **γ.ω.ο.ρ.ι.μ.ο.ν. τ.ι.** Vox occurrit jam in inscriptione Carpentoracensi lin. 2 מְדַענָא בְּאִישׁ aliquid mali, syr. **ܡܕܥܢܐ**. Mandaice מִינדַע, neosyr. **ܡܕܥܢܐ**.

**יָהַב** f. יָהַבַת 64<sup>1</sup>, 2 Ps. יָהַבַת, Pl. יָהַבו dedit. Impf. nusquam legi, ejus loco יָהַן syr. **ܝܗܢܐ** adhibetur a נָחַן syr. Impr. יָהַב, Pl. יָהַבו vel יָהַבו 44<sup>7</sup>. Itpe. אֲחִירְיָהַב\* datus est, f. אֲחִירְיָהַבַת, Pl. אֲחִירְיָהַבו, Impf. Pl. יָהַבוּן.

יָהוּדָה n. pr. Juda. יָהוּדָא Judaeus 133<sup>12</sup>. | יָהוּשֻׁעַ n. pr. Josua.

יָהֵץ Jahaş n. pr. loci in finibus Moabitarum siti.

יּוֹמָא abs. cstr. יּוֹמָא, Pl. יּוֹמִינָא, יּוֹמִינָא, dies. Plur. c. S. יּוֹמָךְ dies tui Exod. 20, 6.

יָוֶן Graecia, גִּיבְרִי יָוֶן bellatores Graecorum 111. | יּוֹנָה n. pr. Jonas.

יּוֹסֵף n. pr. Joseph.

יּוֹתָם n. pr. Jotham 140.

**יָזַב** radix inusitata a Roedigero cum **יָזַב** fluxit comparata. Af. שִׁירְיָב, syr. **ܫܝܪܝܒܐ** liberavit, servavit. Impf. c. S. שִׁירְיָבַת 147 liberabit nos. Partic. מְשִׁירְיָב, Impr. c. S. שִׁירְיָבַת 158. Ištaf. \*אֲשִׁירְיָבַת נִפְשִׁי nam ed. Sab. Gen. 32, 30 praebet אֲשִׁירְיָב, et syr. dicitur **ܫܝܪܝܒܐ**, servatus est, Inf. אֲשִׁירְיָבַת servari Deut. 28, 52.



Impf. 3 fem. הַשְׁחִיזוּבִין Mich. 4, 10. Editiones praebent vocales אֶשְׁחִיזוּבִין in Perf. יִשְׁחִיזוּבִין rel. per *e* pro legitimo *a*.

יִזְקָה = יִזְקָה \* יִזְקָה mutuo sumsit, mutuatus est. Impf. יִזְקָה, תִּזְקָה 36<sup>9</sup> et Deut. 15, 6. Sic in utroque loco editio Sab.; Bmbrg. Deut. 15, 6 תִּזְקָה, at Deut. 28, 12 praebet לֹא תִזְקָה. Hinc Buxtorfius statuit radicem זִקָה, Levy זִקָה, at Bab. mes. 72, 2 יִזְקָה est Participium. — Recta forma fortasse est יִזְקָה sive יִזְקָה ad analogiam Imperfecti vocis יִרְיִב, Imprf. יִרְיִב = יִרְיִב, Inf. מִרְיִב Gram. syr. I 310, 311; ex יִזְקָה neglecta geminatione consonae ז processit יִזְקָה. Haud dubie יִזְקָה omnino reiciendum est. — Af. \*אִזְקָה mutuo dedit, commodavit. Imprf. 2 Ps. תִּזְקָה. Construitur cum accus. personae יִזְקָה יִזְקָה commodabit tibi, תִּזְקָה יִזְקָה commodabis illi 39. Sic et syr. ἐδάνασεσά μου Payne-Sm. s. v. — Radicem זִקָה habes in יִזְקָה falsificavit, corrupit, זָנַף adulteravit, praesecuit nummum.

יִזְקָה inusitatum. Af. \*אִזְקָה festinavit, fem. אִזְקָה 70, 73. 1 Prs. אִזְקָה 138. Imprf. fem. אִזְקָה Gen. 18, 6 ed. Sab. cf. ib. II P. 145, at recte אִזְקָה Adler.

יִזְקָה Pael \*יִזְקָה unum declaravit, Deum unum professus est, Partic. דְּמִיִּזְקָה 159 preces, laudes, quae unum Deum profitentur. Cf. وَّحِدٌ et توحيد.

יִזְקָה calidus fuit unde \*יִזְקָה, abs. יִזְקָה in בְּחֵמָה 148<sup>12</sup> at Deut. 29, 25 in ed. Sab. בְּחֵמָה, c. 8. יִזְקָה יִזְקָה ira. Formatum est ut יִזְקָה somnus a יִזְקָה = יִזְקָה, יִזְקָה = יִזְקָה cura, ratio habita a יִזְקָה, in lingua targumica יִזְקָה.

יִזְקָה = desumptum ab hebr. יִזְקָה in תְּהִיָּה ad gentem, tribum sese referre, tabulis genealogicis sese inscribere, ἀπογράφεισθαι Luc. 2, 1, et recte per ס scriptum, quia Aramaei littera Sin carent. \*יִזְקָה genus, familia 156. Vox syr. inusitata nonnisi in libris Palaestinensibus occurrit.

יִזְקָה bene se habuit, bonus fuit, Imprf. יִזְקָה 128<sup>12</sup>, ubi יִזְקָה = יִזְקָה in R. videtur Perfectum. Af. \*אִזְקָה, Imperf. יִזְקָה 66, Partic. Pl. מִזְקָה 151 bene fecit. Ittaf. \*אִזְקָה, Partic. מִזְקָה vel מִזְקָה 136 bene factum est, beneficium collatum est. — Praeter



Af. אַוֹטִיב etiam ab alia forma \*אַיִטִיב Infinitivus אַיִטִיבא 42<sup>9</sup>, 153<sup>16</sup> usurpatur. Quaeritur num sapiat Hebraismum אַיִטִיב, quia forma Syris inusitata est. Cf. sub ירדא.

יֵר Interjectio Eheu 142<sup>3</sup>. Syr. ܝܪܝܢܐ. Hinc corrigenda quae Gram. syr. I 156<sup>1</sup> diximus. Cf. Barhebraei Gram. metr. ed. Bertheau 78, 126, 129; 80, 146 cum Martin Œuvres grammaticales de Barhebr. II 70, 777, 780; 71, 797.

יֵר Af. אַיִטִיב, Imprf. יֵרֵיב 145 increpavit, redarguit. Buxt. et Levy Itpaal afferunt at exempla omnia ex Targ. Jonath. et ex Targ. Prophetarum et Hagiogr. sunt petita. Conjicio ubi-cumque Ittaf. אַיִטִיב legendum esse, ut Gen. 20, 16 in Onqeloso. Vox Hebraismum sapit. | תּוֹכֵחַהּ 149 reprehensio, correptio. Hebraismus.

יֵר potuit, Pl. יֵרֵיב 86<sup>10</sup>, 115<sup>2</sup>, Imprf. יֵרֵיב juxta יֵרֵיב, יֵרֵיב 19<sup>2</sup>; Partic. יֵרֵיב, Pl. יֵרֵיב 13, Inf. יֵרֵיב Num. 22, 38. Vox dialecti Palaest.

יֵר fem. יֵרֵיב, Imprf. 3 fem. et 2 msc. יֵרֵיב 39<sup>16</sup>, 41<sup>15</sup> peperit, Inf. יֵרֵיב, Partic. act. יֵרֵיב genetrix 147<sup>11</sup>. Itp. יֵרֵיב natus est 68. | יֵרֵיב nativitas, at 68<sup>15</sup> scribitur יֵרֵיב, abstractum ab inusitato יֵרֵיב, quod cum יֵרֵיב infans conferendum, formatum est. | תּוֹלְדוֹת stat. constr. = hebr. תּוֹלְדוֹת 60<sup>14</sup>, 130 generationes, origines.

יֵר 141, Imprf. Pl. יֵרֵיב 141 ejulavit, ululavit. | יֵר Levit. 11, 30 nomen animalis immundi, hebr. אַנְקָה, unde fortasse etymologice tralatum. Hebr. אַנְקָה, LXX *μυγάλη* unde Vulg. mus araneus. Alii stellionem intellegunt, Saadja יֵר unde per contractionem \*יֵר facile explicari potest. Rabbini sanguisugam vel erinaceum intellegunt. Levy contulit *ἰουλος* et polypoda esse censuit. Ceterum cf. Payne-Sm. sub | *ܝܪܝܢܐ*.

יֵר Imprf. יֵרֵיב, יֵרֵיב juravit Exod. 20, 4 c. ב vel יֵר per aliquid 87<sup>17</sup>. | יֵר c. S. מוֹמֵר jusjurandum. Est Singularis et Ribbui Syris saepe usitatum | *ܝܪܝܢܐ* falsum est, ex non perspecta etymologia profectum. Pluralem nusquam legi, si forma-



retur esset  $\text{כְּחַמְסֵי}$ , uti  $\text{חַמְסֵי}$ , Pl.  $\text{חַמְסֵי}$ , juxta  $\text{כְּחַמְסֵי}$ , Pl.  $\text{כְּחַמְסֵי}$ . Syri vice versa vocem pluralem esse dixerunt, cujus Singularis  $\text{כְּחַמְסֵי}$  non occurrat, quod perversum. Est Sing. fem.  $\text{מְזוּמְתֵי דָא} = \text{כְּחַמְסֵי מְזוּמְתֵי דָא}$  Gen. 24, 8. Cf. Karmsedinojo apud Payne-Sm.

$\text{יָמָם}$  Pl.  $\text{יָמָמִים}$ , cf. 587  $\text{יָמָם}$  mare. |  $\text{יָמָם}$  dies, opp. nocti. Gen. 1, 5. Pl.  $\text{יָמָמִים}$  Exod. 24, 18.

$\text{יָמִין}$  fem. Psalm 18, 36 latus dextrum, regio meridiem versus posita 21<sup>16</sup> et Gen. 24, 48. Lectio  $\text{יָמִין}$  et  $\text{יָמִין}$  Jon. 4, 11 vulgarem pronuntiationem exprimit, et rejicienda est.

$\text{יָנָא}$  Af.  $\text{אָנָא}$  oppressit, vim intulit, unde Imprf. 2 Pl.  $\text{יָנָנָא}$  ita enim pro  $\text{אָנָנָא}$  Exod. 22, 20 legendum.

$\text{יָנָק}$  suxit, Partic.  $\text{יָנָקָא}$  40 sugens, infans. Pl. c. S.  $\text{יָנָקִיּוֹן}$  47. Af.  $\text{אָיָנָק} = \text{אָמָל}$  juxta  $\text{אָיָנָק} = \text{אָלָל}$  lactavit, unde Partic. fem.  $\text{מְנִיקָהָא}$  74 nutrix.

$\text{יָסַד}$  syr. inusitatum, fundavit,  $\text{יָסוּדָא}$  fundamentum Levit. 9, 9.

$\text{יָסַף}$  Af.  $\text{אָוִסִיפָא}$ , f.  $\text{אָוִסִיפָא}$  addidit, adjecit. Ittaf.  $\text{אָוִסִיפָא}$  Impf. 3 Plur. fem.  $\text{יָוִסִפֵּן}$  80<sup>6</sup> additum est.

$\text{יָסַר}$  Pl.  $\text{יָסוּרִין}$  131<sup>4</sup> castigatio, correptio.

$\text{יָעַר}$  n. pr. urbis Jaezer. |  $\text{יָעַל}$  n. pr. viri Jael.

$\text{יָפָו}$  n. pr. urbis Joppe.

$\text{יָפַע}$  Af.  $\text{אָרְפַּע}$ , unde cum  $\text{ה}$  dialecti Palaestinensis  $\text{הָרְפַעְוָהָא}$  114<sup>5</sup> illustratio, revelatio.

$\text{יָצָא}$  inusitatum, diversum ab hebr.  $\text{יָצָא} = \text{יָצָא}$  et comparandum cum  $\text{יָצָא}$  firmiter et solide tractavit rem. Šaf.  $\text{יָצָא}$  ad finem perduxit, perfecit, deinde desiit, cessavit, denique perdidit, annihilavit. Fem.  $\text{יָצָאָה}$ , Imprf.  $\text{יָצָאָה}$ , 1 Ps. c. S.  $\text{אֲשֶׁר־יָצָאָה}$  juxta  $\text{אֲשֶׁר־יָצָאָה}$  48<sup>1</sup>, 3 Pl.  $\text{יָצָאוּן}$  18. Imprf.  $\text{יָצָאָה}$ . Inf.  $\text{יָצָאָה}$ ,  $\text{יָצָאָה}$  42. Istaf.  $\text{אֲשֶׁר־יָצָאָה}$ ,  $\text{אֲשֶׁר־יָצָאָה}$  Imprf.  $\text{יָצָאָה}$  42.

$\text{יָקַד}$  =  $\text{יָקַד}$  arsit. Af.  $\text{אָוִקִיד}$  accendit, combussit. Ittaf.  $\text{אָוִקִיד}$  combustus est. |  $\text{יָקִידָהָא}$  41<sup>9</sup> combustio.



יקר gravis fuit Af. יקר\* honoravit. Imperf. c. S. אִי־קִוִּינֶךָ 20, at אִי־קִי 29<sup>2</sup>, Imprt. יִקֵּר, Inf. יִקְרָא 20. | יִקְרָא honor, majestas, abs. יִקֵּר 65<sup>1</sup>, יִקֵּר cstr. 102<sup>17</sup>. | יִקְרָא gravis, honoratus, nobilis 20.

יקשן n. pr. Joqšan 75.

ירא Af. ירא\*, Inf. אִוְרָא Mich. 6, 4, Partic. act. Pl. מוֹרֵן 145<sup>3</sup> docuit. Vox ex hebr. הוֹרָה desumpta Syris ignota. | אִוְרָא lex, = הוֹרָה proprie institutio, a praecedente formatum in scholis Judaeorum et a Syris receptum [Δ.ύ.ο].

ירד n. pr. Jordanus fluvius.

ירח abs. cstr. יָרַח 52 mensis. Pl. יִרְחֵי, יִרְחֵי, יִרְחֵי. | יִרְחֵי 50<sup>6</sup> n. pr. Jericho urbis.

ירכא 69<sup>8</sup>, c. S. יִרְכֵי 68<sup>9</sup> femur, latus, יִרְכֵי femoris superior extremitas trochanter, coxa. Pl. יִרְכֵי Exod. 28, 42, Sab.; "Talmudici ירכות adhibent" (Buxtorf), at habes c. Suff. יִרְכֵי Cant. 7, 2. Levy fem. esse dicit; vox Hebraismum sapit.

ירק 18<sup>13</sup>, abs. יִרוֹק Genes. 1, 30 herba virens, olus. | יִרְקָא livor, rubigo, icterus aut chlorosis aut similis morbus 37<sup>12</sup>. | יִרְקָא Levit. 11, 18 nom. avis immundae יִרְקָא, quam vulturem pernopterum habent. Cf. Freytag sub יִרְקָא, quod Lane reddit Pharao's hen. LXX ζύκων juxta γλαύκα! Vulg. porphyrionem. — Bar Bahlul apud Payne-Sm. sub יִרְקָא dicit יִרְקָא esse avem flavam tempore mensis Julii in cimeteriis degentis, quam Graeci ζύκων appellent, Arabes vero يرقان, ارقان. Lane sub ارقان nihil nisi rubiginem et icterum affert.

ירר Mich. 1, 8 nomen animalis hebr. in Plur. יִרְרִים dicti, thos, canis ferus, fortassis etiam canis aureus. Syri יִרְרִים per יִרְרִים explicuerunt. Cf. Gesenii Thes. s. v. Buxtorf et Levy יִרְרִים scribunt, at codex Reuchl. ubique cum Babylonico nostro יִרְרִים.

ירושלם n. urbis Hierusalem.

ירח 32, יִרְחָה c. S. fem. יִרְחָה, Imprf. יִרְחָה, 18, יִרְחָה 16<sup>12</sup>, יִרְחָה



Inf. \*מִירָהּ, c. Suff. fem. מִירָהּ 37<sup>10</sup> occupavit. | יְרוּחָּ id quod occupatum est, possessio.

ישט Af. אוֹשֵׁט, Imprf. הוֹשֵׁט extendit (manum). | \*אוֹשֵׁטוּחָּ in phrasi אוֹשֵׁטוּחַ יָדָךְ extensio manus, Deut. 28, 8, 20  
 אֵי בְּכֹל אֵי quidquid inceperis.

ישר n. pr. Isai. 128.

ישם n. loci. Beth Ješimon.

ישן 62<sup>8</sup> somnus. Verbum ישן aramaice non adhibetur, cf. יתם.

ישר מִשְׁרָא, estr. מִיֶּשֶׁר, Pl. מִיֶּשְׂרָא 18<sup>6</sup>, R. 140<sup>5</sup> male, radix non est שרָא sed ישר, planities, vallis late patens. Respondet hebr. ערבה et מישור et ignotum est Syris.

ישראל n. pr. Israel.

ית c. S. יתו יֵתךְ rel. nunquam a brevi instruendum (cf. Lagarde, Gesammelte Abhdlgn. 34) nota Accusativi, respondens hebr. אית, phoenicio אית. Cf. arab. یت cum Suffixis.

יתב 32 תִּתְּבִיב (תִּתְּבִיב) תִּתְּבִיב, Imprf. יתב, 1 Plur. יתבנא, sedit, Imprf. יתב, תִּתְּבִיב (male) = תִּתְּבִיב, Inf. מִתְּבִיב 113<sup>8</sup>. Cf. Gram. syr. I 311. Partic. יתב, f. abs. יתבנא. Nota vocem significare etiam *habitatum esse*, e. c. מִתְּבִיב 162<sup>7</sup> terra non habitata. Sic interdum et hebr. יתב adhibetur. — Itpa. (a Pa. \*יתב habitari fecit) est יתבנא, Imprf. יתבנא 153<sup>2</sup> factum est ut habitaretur, habitatoribus instructa est terra. — Ab Af. \*יתב posuit procedit Ittaf. יתבנא, cujus Partic. מִיתְּבִיב Jes. 53, 7 = hebr. נענה compositus, submissus videtur esse. A quo distinguendum denominativum יתב = hebr. מורא moratus est, quod a תִּתְּבִיב = גֵּר, πάροικος procedit. | מִתְּבִיב c. S. מִתְּבִיב 30. | תִּתְּבִיב 76, status παροίκου. | תִּתְּבִיב Exod. 22, 26 tegumentum. | מִתְּבִיב al. lect. מִתְּבִיב 115<sup>13</sup>, cf. P. 121, locus, ubi quis degit. Posteriore tempore schola, academia doctorum; Samaritanice scribitur מִתְּבִיב in versu מִתְּבִיב erigetur academia doctorum.

יתם abs. cstr. יתם 96<sup>18</sup> vel etiam יתם 35<sup>2</sup>, Plur. יתמין orphanus. Fem. יתמתא 160<sup>16</sup>.



יתר *superfuit*, Af. *אוֹתֵר*\* effecit ut superesset, reliquum fecit. Imprf. c. S. *יֹוֹתֵרֶנְךָ* Deutr. 28, 11, efficiet ut abundes.

## כ

כ Particula comparandi, sicut, *וְחִתּוֹן כְּרַבְרִבּוֹן* Gen. 3, 5 et eritis sicut domini. *כְּקַבְלָא* sive *כְּקַבְלִיָּה* Gen. 2, 20 sicut quod ei propositum erat. Componitur cum *מֵא* in *כְּמֵא* sicut, — cum *ד* in *כִּד* sive *כִּיד*, sicut quod = sicut, e. c. *כִּיד בְּקַבְלָא* sedi sicut in tenebris Mich. 7, 8, *כִּיד בְּקַדְמֵיָהּ*, sicut a principio.

*כֵּא* hic, hoc loco, comp. cum *הָא* fit *הֵכֵּא* hoc loco 19. 23. *מִיֵּכָא . . . מִיֵּכָא* ab hac parte et ab altera 21<sup>11</sup>. Cf. Gram. syr. I 163.

*כֵּאב* = *כֵּאב*, Imprf. *נִבְּלָא* dolorem perpessus est. *כֵּיבָא*, Pl. *כִּיבּוֹן* 130 dolor, morbus.

*כֵּסָא* estr. *כֵּס* poculum, rad *כָּס* 48<sup>14</sup> poculum retributionis.

*כֵּבָא* = *כֵּב* nom. un. *כֵּבָא* genus spinarum ad eas pertinens, quae *חַמְצָא* dicuntur. Cf. Löw Pflanzennamen 148.

*כְּבָא* jecur. Hebr. est mscl., syr. fem. In Targ. mscl. in Talmude fem. adhibetur prout dixit Levy.

*כְּבֵשׁ* Imprf. *יִכְבֹּשׁ* 153<sup>17</sup>, 1. pedibus calcavit, et loco quidem laudato *calcando exstinxit, obduxit*, 2. viam calcando planum fecit, *בְּאַוֶּרָה כְּבִישָׁא* 12 in via publica = *מְסָלָה* hebr., 3. conculcavit, subegit subjecit 17<sup>17</sup>. — Pa. subjecit 77, 143<sup>16</sup>, 126<sup>6</sup>, praeterea stravit viam lapidibus, lectum pulvinis. — Itpeel *אֶתְכְּבִישׁ* oppressus est, *אֶתְכְּבִישׁוּ אֶפְוֹרִי* = hebr. *אֶפְוֹרִי נִפְלֹו* 65 cf. Exod. 3, 6; *מֶתְכְּבִישׁ*\* submissus. | *כִּיבְשָׁא*\* = *כִּיבְשָׁא* scabellum, abs. *כִּיבְשׁ* 124, hierosolym. *כִּיבְשׁ* Land Anecd. IV 220. Pl. estr. *כִּיבְשׁוּ* 117.

*כִּד* vide sub. כ — *כִּד* ex *ד* et *כ* conflatum = *כִּדְשָׁר* simulac, quum. *כִּד יִקְוֹם מְלֶכָא* 29 quum exstiterit rex; *כִּד הָוֵה*



נִקְחָא quum esset oppressio Jud. 5, 8. — Deinde כּוֹן componitur cum הוּא quod scribitur כּוֹן = כּוֹן i. e. simulac hoc scil. est, quod saepe vertendum *nunc, tunc, jam*. E. c. וְכִלְוֹ דִּתְּבוּ 115<sup>1</sup>, i. e. simulac poenitentiam egerunt sequenti Perfecto לֹא יִכְלְוּ לַהוֹן non devicerunt eos. כּוֹן יִכְלְוּ לַהוֹן דִּתְּבוּ = et tunc pulchrum illis est sedere rel. ib. et 156<sup>8</sup>. — כּוֹן denique coalescit cum הֵן illud in כּוֹן = simulac hoc est = *jam, nunc* 158<sup>8</sup>, 157<sup>15</sup>. Nota כּוֹן et כּוֹן dialecto Palaestinensi propria esse ideoque in Targ. Jonath. et Hagiogr. tantum occurrere. Ejusdam farinae est somnium Mordechai. Cf. Buxtorfium P. 120. Ideo et in Evangelii Hierosolymitano saepe adhibetur. Utraque vox saepius cum כּוֹן conjungitur, quod vide.

כּוֹב כּוֹב\* mentitus est. Pe. raro adhibetur, Pa. usitatissimum כּוֹב id. Partic. Plur. מְכַבְּבִין Num. 23, 19. Itpa. \*אֶתְכַבְּבִין, Imprf. יִתְכַבְּבוּ mendacem se monstravit, falso aliquid dixit 2 Sam. 22, 45, Deut. 33, 29.

כּוֹן et כּוֹן v. כּוֹן.

כּוֹה fem. כּוֹה caliginosus factus est oculus. Plur. 3 f. כּוֹה Gen. 27, 1 Sab. Inf. et Impf. מִיכּוֹה תִּיכּוֹה Zach. 11, 17 Reuchl.

כּוֹה Pl. כּוֹהֵי sacerdos. כּוֹהֵי לִיִּרְאִי sacerdotes Levitici 34. Plur. c. S. כּוֹהֵי Mich. 3, 11. | כּוֹהֵי sacerdotium 76.

כּוֹה כּוֹה cauterium 92<sup>12</sup>.

כּוֹב v. כּוֹב.

כּוֹ כּוֹ = כּוֹ 160 foramen, fenestra. Plur. est כּוֹ, כּוֹ, syr. כּוֹ, כּוֹ, כּוֹ. Cant. 2, 9 babyl. legitur כּוֹ מִן כּוֹ et prospexit de fenestra. Hic כּוֹ = כּוֹ est Singularis non Plur. quem statuunt editiones et Bxt. et Levy.

כּוֹ 9<sup>4</sup> nomen animalis immundi hebr. הכּוֹ Lev. 11, 30, LXX et Vulg. chamaeleon, recentiores lacertae genus malunt.

כּוֹב Pl. כּוֹבֵי, cstr. כּוֹבֵי stella. Radix כּוֹב.

כּוֹ in Pe. in Targ. inusitatum, syr. כּוֹ exstitit, incidit, accidit. | כּוֹ cstr. מְכַבְּבִין 115 locus, habitaculum. | כּוֹ, f. כּוֹ et abs. כּוֹ 126<sup>7</sup> rectus. | כּוֹ 145<sup>1</sup>, rectitudo, cf. Reuchl. |



כין proprie *ὄυσια*, modus essendi, deinde Particula ita se habens, tali modo, ita; syr.  $\text{ܟܝܢ}$  deinde. —  $\text{ܟܝܢܐܘܗܐܝܢ}$  et ita factum est. —  $\text{ܟܝܢܐܘܗܐܝܢ}$  quia ita est, propterea, ideo. —  $\text{ܟܝܢܐܘܗܐܝܢ}$  ideo, tunc, deinde, proprie ex eo, quod ita est. Num. 20, 12. Cf. Gram. syr. I, 161.

כוש n. pr. populorum meridionalium Kuš 61<sup>10</sup>.

כותה syr.  $\text{ܟܘܬܗܐ}$  Particula sicut. C. S.  $\text{ܟܘܬܗܐܝܢ}$  sicut tu,  $\text{ܟܘܬܗܐܝܢ}$  sicut ei. De origine nihil constat, potest esse nomen a radice כוא formatum, quae tamen aptam significationis derivatorem non praebet, potest esse compositum ex כ et וה, quod idem habetur ac וה qualitas. At obstat quod non explicari potest cur ו mutatum sic in ו. Conferendum est לוה in quo eadem quaestio oritur utrum ad לוה sit referendum an compositum sit ex לו et וה=וה.

כיל n. מכילהא\* |  $\text{ܟܝܠܐ} = \text{ܟܝܠܐ}, \text{ܟܝܠܐ}, \text{ܟܝܠܐ}$  mensuravit, ar.  $\text{ܟܝܠܐ}$  =  $\text{ܟܝܠܐ}, \text{ܟܝܠܐ}, \text{ܟܝܠܐ}$  n. instrumenti, instrumentum mensurandi, mensura, modius. Pl. abs. 150. Hieros. legitur  $\text{ܟܝܠܐܝܢ}$  Payne-Sm. s. v., syriace non adhibetur.

כיס abs. כיסא\* כיס marsupium, crumena.

כיר Dualis ex hebr. Levit 11, 35 servatus — species ollae duabus partibus compositae, chytropus. Volunt esse *focum*, portabilem, syr.  $\text{ܟܝܪܐ}$ , arab.  $\text{ܟܝܪܐ}$ , Pl.  $\text{ܟܝܪܐܝܢ}$ . At  $\text{ܟܝܪܐܝܢ}$ , i. e. lapides quibus imponitur olla *tres* solent esse (Lane s. v. et Hariri ed. De Sacy<sup>2</sup> P. 84) quamquam  $\text{ܟܝܪܐܝܢ}$  usurpetur, si loco tertii lapidis elevatione terrae utuntur. At quis tales lapides, quibus imponitur olla, frangi jusserit? Itaque alii de olla operculo tecta cogitaverunt, quo facto Dualis explicatur. Haud dubie vas fictile erat, quod hodie ferreum est. Cf. Levit. 6, 21. Arabs  $\text{ܟܝܪܐܝܢ}$  posuit cf. DMZ XXII 84; Jacob Levy s. v. focum vult allato loco Kel. 6. 1. 2 qui duobus lapidibus luto conjunctis focum facit, at idem dicit, idem esse כירה quod est כיר fornax.

כלא I. כלא Af.  $\text{ܟܠܐ}$  124 clamavit, Partic. msc. Plur.  $\text{ܟܠܐܝܢ}$  150. |  $\text{ܟܠܐܝܢ}$  clamor, vociferatio 154<sup>3</sup>. — Radix dialecto Palaest. propria apud Onqelosum et syr. non occurrit.



II. \*כלא = כלל cohibuit, impedivit, Itpe. אתכלי Num. 25, 9  
impeditus est cohibita est pestis.

III. כילרהא Plur. fem. 2, 3<sup>17</sup> renes.

כלב כלבא canis 97. Abs. est קלב = כלב Ps. 59, 7, quod  
Levy observavit.

כלל completecti, cingere, totum esse. Pe. כליל vel Pa.  
\*כליל cinxit corona = כלל. At Cant. 3, 11 babylonice habes  
Peal עמא דכלילו, cod K. דכלילו, et cum babylonico convenit cod M.  
Antiqui testes igitur Pael non agnoscunt. | כלילא corona 163. —  
Saf. כליל שכליל effecit ut totum esset, ad finem perduxit, perfecit, Ištaf.  
שכלילא 60<sup>10</sup> perfectus est. | שכלילא perfectio, Plur. cstr. כלילא  
2 Sam. 22, 8 fundamenta coeli. | כלילא universitas, totum,  
c. S. כלילא 25<sup>9</sup>. Abs. et cstr. est כלל vel כלל omnis, quorum de  
scriptione cf. P. 31 adnot. 3, 1.

כלם = אכלים hebr. חכלים conviciatus est, pudore affecit. —  
Itpe. \*אכלים pudore affectus est, puduit eum; Partic. Pl. חכלמין  
62. — Radix syr. inusitata.

כמן 91<sup>5</sup>, Impf. יכמן 78 insidiatus est, dolum struxit. —  
Partic. act. Plur. 151<sup>8</sup> legendum est כמן nisi praestat cogitare de  
כמן et legere כמן.

כמר Pl. כמרוא 17 = hebr. כמר in Plur. tantum  
sacerdotes idolorum. Forma primitiva est kumr unde kumra et  
kemārim recte derivantur. Armeniacum *qumr*, chourm contulit  
Lagarde Armen. Stud. 2386.

כמוש n. pr. idoli Moabitarum, Kemoš.

כנע demissus fuit כנע 164, demissus, modestus, pudore  
affectus. Itpe. \*אכנע submissus fuit humiliavit se = נכלם hebr.  
Imprf. Pl. יאכנעו Mich. 3, 6 sese retinebunt a docendo, pudebit  
eos docere. Infin. אכנעו modestia, submissio. — Radix syr. et  
apud Onqel. inusitata. | כנע n. pr. terrae. Canaan. כנענא Canaan-  
naeus, Pl. כנענא 100<sup>13</sup>.

כנף f. Pl. c. S. כנפואי 142<sup>2</sup> ala. Syr. כלל Plur. pauci-  
tatis, כלל Plur. multitudinis est. — Metaph. כנף ala = extre-



mitas vestis sive ora pallii 2 Sam. 24, 5. Hinc כ' דִּאֲבוּהִי oram pallii patris retexit i. e. pudenda mulieris, quam pater in matrimonium duxit. Deut. 27, 20.

כנר 67<sup>10</sup> = כְּנָרָא, כְּנָרָה, כְּנָרָה, *κίθαρα*, arm. *քնար* *chnar* instrumentum musicum, cithara.

כנש Imprf. *כְּנֹשׁ* 39, Impert. *כְּנֹשׁ* collegit. Partic. pass. *כְּנֹשׁ* 48 collectus, minutus, oppressus. Itpe. *אֶחְכְּנִישׁ* 50<sup>10</sup> et *אֶחְכְּנִישׁ* 140<sup>17</sup>, quo tamen in loco Itpa. apud R., collectus est. Dubium num *יֶחְכְּנִישׁוּן* Gen. 1, 9 Itpe. an Itpa. — Pa. *כְּנִישׁ* collegit. Imprf. et Inf. *אֶחְכְּנִישׁוּן* 143<sup>10</sup>. Itpa. *אֶחְכְּנִישׁ*, Imprf. *אֶחְכְּנִישׁוּ* 76<sup>2</sup> congregari. Infinit. c. S. *אֶחְכְּנִישׁוּן* 76<sup>12</sup> congregatio, quotiescunque conveniunt. — *אֶחְכְּנִישׁוּת* alia forma Infinit. 51. | *כְּנִישׁ* collectio scil. frugum tempore messis, *הִנֵּה לְכְנִישׁ* Exod. 23, 16; 34, 22 festum collectionis frugum autumnale. | *כְּנִישׁ* estr. *כְּנִישׁת* 9<sup>19</sup>, 143<sup>2</sup>, Pl. *כְּנִישׁת* 152<sup>12</sup>, cstr. *כְּנִישׁת* 58<sup>6</sup> collectio, congregatio, spec. synagoga cf. 152<sup>12</sup>.

כס v. כֶּסֶף \*כס

כסא Pael *כְּסִי*, Imprf. c. S. *רְכְּסִינִיה* 93<sup>13</sup> operuit, textit. — Itpa. *אֶחְכְּסִי*, c. Acc. rei, tectus, copertus est, 137<sup>5</sup> sacco vestitus; fem. *אֶחְכְּסִיָּה*, Perfect. *אֶחְכְּסִי* exstat 156 lin. ult., pro quo apud Lagardium Hagiogr. chald. legitur *אֶחְכְּסִי*. | *כְּסוּתָא* abs. *כְּסִי* 95<sup>3</sup>, c. S. *כְּסוּתָא*, *כְּסוּתָא*, *כְּסוּתָא* vestimentum.

כסא 71<sup>19</sup> foenum, syr. *ܟܣܐ* rad. *ܟܣܐ*, cui Bar Ali tribuit sensum verbi *قَضَمَ*, *قَضَمَ*, i. e. edere cuspidibus dentium (باطراف الاضراس) Hariri ed. De Sacy<sup>2</sup> P. 100) vel secundum alios edere rem siccam.

כסף abs. *כְּסֶפֶה* argentum.

כען כען nunc, jam, hoc tempore. Saepe cum *כְּדוּן* et *כְּדוּ* conjungitur 156<sup>8</sup>, 157<sup>15</sup>, 158<sup>8</sup> et apud Onqel. 12, 22 sicut in Ezr. 5, 16, Dan. 2, 23 occurrit. Compositum videtur ex כ et ען quod redit ad radicem ענן = *עָנַן*, cui cognatum ענא = Imprf. *יַעְנֹו* accidit. Sic ען esset id quod accidit, locali sensu = id quod oculo se praebet, temporali sensu = momentum. Cf. Fleischer apud Levy II P. 572.



Primus hanc etymologiam proposuit Simonis. Femin. ענר in וְכַעֲנַר habes = et sicut quod se oculo praebet, i. e. quod praeterea adest, = et caeteri Ezr. 4,10. Cf. עין. Dietrich ex כְּעַדָּנָא = sicut tempus correptum vult vocabulum, at obstat ה duplicatum, quod et neosyriace in háidaná = nunc = אִתְּן יְיָ לְכַעֲנָא servatum est.

כפן abs. כַּפְּנָא \*כפן c. S. לְכַפְּנֵהוּן \*161<sup>21</sup>.

כפר proprie linendo aliqua re, e. c. pice (sanguine) obduxit rem, texit, celavit, negavit. Pa. כָּפַר, Imprf. רִכְפֵּר, Inf. כְּפָרָא terminus technicus ritus hebraei ab hebr. כָּפַר in linguam targ. tralatus, qui hebraeo כָּפַר aequipollet, expiavit culpam, effecit ut culpa (a Deo) condonaretur, ubi de sacerdote est sermo 149, et culpam texit, condonavit, ubi Deus est subjectum enunciati Deut. 32, 43. Constr. c. עַל. — Ad intellegendum nexum variarum notionem juvat comparare אָפַר oblitteravit ventus mansionis vestigia, oblitteratus fuit, texit herba terram, condonavit. Sed hoc ad historiam religionis Judaeorum pertinet, neque est hujus loci negotium. Syr. כַּפַּר et כַּפַּר est abstersit, quae notio a permulcendo et linendo procedit. | כַּפְּרָא \*כפ, Pl. c. Suff. f. כַּפְּרָא 17 pagus, villa. Singularem vocabuli neque Buxt. neque Levy exemplo comprobavit.

כרא כרא \*כרא fodit, Imprf. יכרי 93<sup>12</sup>, Perf. Pl. c. S. כְּרוּהָא 15<sup>14</sup>. Radix Syris hoc sensu inusitata, כַּרְא enim est 1 brevis fuit, 2 doluit.

כרב כרוביא \*כרב abs. כְּרוּבִין 65, 124 nomen generis angelorum, Cherubim.

כרוז אכרוז Af. כרוז clamavit, pronuntiavit.

כרך מיתכרך Partic. מיתכרך 164<sup>12</sup>, al. lect. מיתכרך, incertum quid significet. Fortasse = כַּרְכַּל flexit se, mentem mutavit? | כַּרְכָּא \*כר, abs. כָּרְךְ Num. 24, 21 urbs munita, oppidum. Pl. כַּרְכִּין 2 Sam. 22, 30, unde 45<sup>17</sup> כַּרְכִּין emendandum in כַּרְכִּין; c. S. כַּרְכָּא 147. | כַּרְכָּא Deutr. 28, 52, cujus Sing. foret כַּרְכָּא \*כר aut vallum, quo cingitur oppidum, aut oppidum, quod cingitur vallo. Deest apud Bxt. et Levy.







כחך f. c. S. כחפה juxta כחפה 707, 738 humerus. Stat. abs. et constr. formâ \*כחך\* uti debet = כחך.

כחך Pa. Partic. מכתחך expectavit 148. | כחך Pl. כחך = χίταρις, χίδαρις corona, ex hebr. כחך desumptum, syr. inusit.

כחש agitavit, tudit, in Partic. כחש, Pl. כחשין 130 vexatus. מכחש 421 perturbatio, vexatio, plaga.

ל

ל Particula, Dativi vices gerens, versus, ad, πρός. Vocalismus tractatur secundum analogiam particularum ב et ו, itaque למדבחה et לאבחהנא et לקדם 26. — C. S. לי, לך, ליה, לנא, לבון, להון. — Componitur cum לא in לנא cur Mich. 4, 9.

לא Particula negationis, non.

לאה fessus, fatigatus fuit. לאה, abs. לאה, c. S. לאהך, לאהך, c. S. לאהך, fatigatio, molestia, labor, id quod labore acquiritur, Deut. 28, 33. Syr. | 200; hieros. | Land. Anecd. IV 220 forma recta status absoluti est cf. לאה a. לאה. | לאה n. pr. mulieris, Lea.

לאך radix aeth. לאך, misit. — מלאך instrumentum quod mittitur, nuntius, angelus 125, c. S. מלאך 1001.

לבב profer leb 4213, cor. C. S. לבבון cor vestrum. — Forma לבב in לבב Hab. 1, 1 et לבב 1564 dialecto Palaestinensi propria videtur, לבב enim et לבב, לבב in Evangel. Hieros. occurrit. Payne-Sm. 1879, ita ut non statim de Hebraismo sit cogitandum. | לבבין in לבב 1302 surculi, flores, syr. inusitatum. Buxt. et Levy praebent לבבין, Levy etiam לבבין.

לבן n. pr. viri Laban (i. e. albus).

לבש 1373 induit, se vestivit c. Acc. rei. Af. \*לבש, לבש 1312, c. S. אלבשון, 2 Prs. אלבשה 5111 cf. 123 vestivit cum gemino Acc. personae et rei; itaque in Imprf. c. S. אלבשון ה אלבשון iis vestibus Eleazarum. | לבש, abs. cstr. לבש vestimentum. Pl. לבשין, c. S. לבשין, לבשין.



להא Šaf. \*שלהי\* fatigavit. 1st. אשהלהי fessus est, animo defecit Jon. 4, 8. Inf. אשהלהיור 136°. Radix apud Onqel. inusitata videtur, loci in Lexicis allati omnes ex Jonath. et Targ. Hagiogr. petiti sunt. Syr. ܠܗܐܢܐ est terra deserta, Bernstein Lexid. Chrst., at Bar Bahl ܠܗܐܢܐ 1. puteum, 2. incantatorem esse vult. Radix forma Palaestinensis pro לחא posita a multis habetur, haec enim dialectus ה pro א saepe adhibet, at cogitandum est etiam de Pali radicis שלא, mutato ו in ה, ita ut שלהי ad שלא pertineat ut ܠܗܐܢܐ deportavit ad גלה hebr. in exilium ivit.

שלהב להב flagravit non nisi in Šaf. usitatum. Šaf. \*שלהב\* flagravit, שלהבירא, cstr. שלהובירא flamma 107°; שלהבירא 175 id.

לוא adjunxit se, adhaesit. Hinc procedit לות, Particula apud, prope, ad. Est stat. cstr. nominis \*לואה\* adhaesio, quod a לוא procedit, ut מנא numerus a מן, et quocum conferendus est usus vocis מנת in neohebraico על מנת ea condicione ut. — C. S. לואי, לואייה apud, ad me cet. Comp. c. מן in מלואייה inde ab eo 134. Simili modo etiam כות exortum censeo, quamvis etymon non habeam, non enim חת ex חת profectum esse puto. | לוי n. pr. Levi \*לואה\*, Pl. לואי Levita, leviticus, e. c. לואי כהני sacerdotes levitici generis.

לוח Pl. לוחי \*לואה\* cstr. לוחי tabula.

תלוא, רלוא, לוא maledixit, c. S. לואייה maledixit ei. Imprf. רלוא, c. S. תלואייה, תלואייה 2622, תלואייה 2412, ubi analogia postulat אל. — Imperat. contra analogiam scribitur לוא 1819, cf. 2411, 1914. — Infinit. מלוא 2621, 251, Partic. pass. לואי. | לוא, abs. לוא Hab. 3, 12, Pl. לואי mscl. maledictio. Neque formam לואי babilonice vidi, neque fem. לואייה, quod Levy affert, Syr. est ܠܘܐܝܐ, et consulendi loci 2 Sam. 16, 12, 1. Reg. 2, 8 in libris babilonicis.

לוא cf. ליסחא לוא.

לחא לחייה מואב 177, quo redditur לחייה, cstr. לחייה in מואב לחייה \*לחא, quo redditur לחייה. Cf. Jes. 15, 1. Idem 158 fortasse est stat. abs. nisi cum voce לחייה membri sequentis virtualiter conjungendum est. Pluralem לחייה



habes Targ. I. Esther 9, 27 לחַיִּיתָא pro quo scribendum est babyl. \*לַחֲרֵא, quod juxta פְּצִיחָא (leg. פְּצִיחָא Jud. 5, 11) vertunt pagi, villae. Deut. 4, 48 in Targ. Jon. לַחֲרֵא positum est pro עֵרֶר. Unde concludo non nomen loci re vera in לחַיִּיתָא esse servatum, cujus alibi nulla vestigia inveni, sed esse interpretationem etymologicam, qua עַר et עֵרֶר ob sonorum similitudinem cum עֵרָה, Piel עָרָה Ps. 139, 7 denudavit, evertit, comparata et sensu delendi reddita sunt incitante ad hanc interpretationem loco Jes. 15, 1. Etiam Hab. 3, 13 עֵרָה verbo הַפְּרָה sive הִרְיִיבָה expressum est. Hujus modi interpretationibus abundat Targ. Mich. I. Interpretationi etymologicae inservit radix לַחַסָּא abstersit, delevit, a qua לַחַסָּא = לַחַסָּא et לַחַסָּא procedit, unde fem. dicitur לַחֲרֵא deletio. Gesenius Thes. II 1005 contulit לחַיִּיתָא maxilla = rupes. Notio deletionis etiam Esth. 9, 27 in Trg. primo non inepta est, nam פְּצִיחָא sunt loci nitidi, bene culti, juxta quos לַחֲרֵא sunt loci deleti, ruinae, quos conjungunt sicut معمور habitatus cum خراب inhabitatus. Omnes enim Judaei et in urbibus bene cultis et in urbibus desertis omnium provinciarum degentes festos illos dies celebrare constituerunt.

לחך I. לחַדָּא Partic. valde, vehementer. Haud dubie ex חַדָּא unus et ל conflatum proprie significat *ad unum*. Ponitur pro hebr. באר.

II. לחַדָּא solus, et adverbialiter solum, tantum, quinetiam. Ponitur pro hebr. רק Num. 20, 19. — Comp. cum ב et adsciscit Suffixa in forma Singularis et Plur. בלחַדָּא 976 = unica, et בלחַדָּא, בלחַדָּא soli, in solitudine ab aliis segregati Deut. 33, 12. — Vox conflata ex \*אחַד, quod primitivo أَحَاد in arabico أَحَاد sigillatim exstanti respondet, et ל Particula. In לחַדָּא consona א omissa est ut in חַד = احد, et sensus est unitas, solitudo. Itaque לחַדָּא est pro solitudine = solus, tantum, בלחַדָּא est = in pro solitudine illius i. e. unica (vestis). Syr. haud dubie recte لَحْدَة et لَحْدَة scribendum est, quamvis punctum inferius in لَحْدَة et لَحْدَة secundum suetam pronuntiationem poni soleat.

לחך Inf. \*לחַך 157 lambit, e. c. pulverem gressuum et



Pa. \*לחידך, Partic. act. מלחידך lambit, linxit, bovis more herbas depastus est Num. 22, 4.

לחם panis. | בית לָחֵם n. pr. urbis Bethlehem Mich. 5, 1.  
לחן Pl. להינחא \* לחן pellex Gen. 25, 6. Dan. 5, 2. Vox syr. inusitata, cujus etiam arabice et aethiopice etymon non exstat.

ליל m. nox, cf. 58<sup>2</sup>, Pl. abs. לילון 103<sup>15</sup>, cujus ā a Syr. לילון, abs. לילון recedit. K exhibet לילון.

ליר I. לירא = hebr. ליר = ליר leo 148<sup>3</sup>. Vocab. syr. inusitatum.

II. ליר ex לירא contractum, non exstat; in Pausa ליר aliquando scribitur, 61<sup>1</sup>. Adsciscit sibi Suff. in forma Plur. לירא 291<sup>3</sup> m., לירא 81<sup>9</sup> non est, proprie non (est) existentia ejus. Cf. לירא.

לכש n. pr. urbis Lachis. 141.

למדך 67 n. pr. vir Lemech.

לסס, Sing. לוסס \* latro cf. P. 120 sq.; Hierosol. לוסס, Pl. לוסס. Syri ex ληστές fecerunt لوسس, Pl. لوسس. In arabico لوسس t cum s conjunctum abiit in ص, uti eodem modo ex castra, λαστρα factum est قَصْرٌ et ex strata صِرَاطٌ.

לסס sic cum Dag. in ה Mich. 4, 14 maxilla. Pl. c. Suff. scribitur לוסס Cant. 1, 10 ubi prima vocalis deest, at cod. M praebet לוסס. Etymon vocabuli, cujus affines arab. et syr. non sunt, cujusque recta scriptura nondum constat, dubium est. Si Dag. in לוסס et vocalis in לוסס recte scribuntur, redit ad לוסס, et est Inf. radice לוסס, uti לוסס pertinet ad לוסס circumagi. Jam Buxt. ad formationem explicandam adhibuit לוסס. A tali forma Plur. deberet esse לוסס cf. לוסס et לוסס = לוסס, et de forma Plur. Cant. 1, 10 non constat. Si forma Plur. לוסס et Sing. לוסס recta est, radix est לוסס, si plur. forma est לוסס invocandum est לוסס. Sed لوسس, لوسس, لوسس aptam etymologiam non praebent.



לקא \*לקא caedi, percuti, unde לקוהא\* percussio, poena, c. S. לקוהוין poena eorum. Radix syr. et hebr. inusitata dialectis targum. et talmud. propria cum لقي comparanda est, i. e. occurrit, incidit in aliquem, accidit alicui aliquid.

לקש מלקושא pluvia serotina, vox ex hebr. adscita Palaestiniensi dialecto propria.

לשן לשנא lingua.

## מ

מא Pronomen interrogativum, quid. מא et מאם, immo מאם si forte 19<sup>1</sup>, 19<sup>15</sup>, 24<sup>1</sup>, 68<sup>16</sup>.

מאה מאה centum 54. 100.

מאך v. מאך.

מאל מאללרא 14<sup>2</sup> respondet nomini proprio loci hebr. האקרים dicti, quod Targumi interpres etymologice a תור derivans hat-tārim pronuntiavit. האקרים sunt exploratores, chald. מאללרא v. s. אלל, itaque Num. 21, 1 ita intellegi vult Targum: venit Israel viam exploratorum, i. e. secretum et inopinato bellum intulit. Similes interpretationes etymologicas habes Mich. 1.

מבל מבלרא 107 diluvium. Vocabulum ex Hebraeo in linguam targ. receptum, at non originis hebraeae est, sed vocabulum peregrinum jam ab Hebraeis ex alia lingua (babylonica?) assumptum. Aramaica vox est מופנא.

I. מגדו 52 fructus nobiles et מגדוין 74<sup>2</sup> res pretiosae. Utramque significationem in Targ. vario vocalismo distingui J. Levy conjecit. — Syr. مَغْدُو fructus recens Kalila w. Dim. 81, 16 est, at lexica مَغْدُو et مَغْدُو, quod est diminutivum, fructus aridos esse dicunt, vel etiam fructus arborum; itaque sensu rei pretiosae vocabulum hebraizat Genes. 24, 53.

II. מגדו n. pr. loci Megiddo.

מגל מגל Pl. מגלין 145<sup>12</sup> falx, ar. منجل. Radix מגל? מגל? V. מגל.



מגן *māḡān* inanitas, id quod nihil est Ex. 20, 7. | מִגֵּן Adverb. gratis, gratuito, sine mercede, in vanum.

מגַר *māḡar* syr. exponitur in Pe. lapsus est, cecidit, at non syr. et chald. usitatum est. Pael מִגַּר, Imprf. יִמְגַר 78 projecit, praecipitavit.

מִדְרֵיָא *mīdrēyā* 314 fem. Midianita. Est fem. a מִדְרֵיָא\* derivatum in quo ad *ā* attendendum, nam et syr. scribitur *ܡܕܪܝܐ* et *ܡܕܪܝܐ*.

יִדַע v. מדעם מדע.

דַּרָא v. מִדְרוֹן מדר.

מִוְהַר *mīvohar* Pl. cstr. מִוְהַרִי בְּהוֹלָהָא 96<sup>10</sup> pecunia ex pacto solvenda pro sponsa, sive in usum ipsius sponsae sive in usum gentis ipsius. Distinguitur a donis gratuitis Genes. 34, 12 et non est *dos sensu juris Romani*. Conferendum est arab. *مهر* pecunia mulieri ante matrimonium data, quae in jure moslimico ipsi mulieri competit ejusque est proprietas, in jure vero veteri Hebraeorum patri dabatur. 1 Sam. 18, 24. Ideo dixi sive in usum ipsius sponsae sive in usum gentis ipsius מוהר esse datum, quia penes patrem erat filiae tradere hanc pecuniam. De *mehr* in jure moslimico cf. Tornauw Erbrecht nach den Verordnungen des Islam in Zeitschrift für vergleichende Rechtswissenschaft V, 135, 143, 144.

מוֹאָב n. pr. gentis Moab.

מוֹחַ c. S. מוֹחֵךְ Deut. 28, 35, cranium proprie medulla, cerebrum. In Pesch. l. l. *ܡܘܚܟ* ex Targumo desumptum, sicut 2 Sam. 14, 25, nam re vera *ܡܘܚܟ* = *ܡܘܚ* est medulla.

אִפְתָּא v. מוֹפְתֵיָא מופ.

מִוְתָא *mīvohā* Perf. מוּתָא, Pl. מוּתָא mortuus est. Imprf. יִמוּת, 2 Prs. Pl. יִמּוּתוּן, Inf. מוּתָא 14<sup>10</sup>. Af. Partic. act. מוּתָא 49<sup>6</sup> interficiens. | מוֹתָא c. S. מוּתָא mors, מוֹתָא mors secunda Deut. 33, 6, Jes. 22, 14; 65, 6; Jer. 51, 39, 57. Cf. נַחַם. | מוֹתָא pestilentia 31 cf. 37<sup>9</sup>.

מִזְזָא *mīzzā* 90<sup>14</sup> schedae pergamenae, quas postibus portae  
15\*



appendunt Judaei. Haec interpretatio, qua mezuzta est terminus technicus, postulatur secundum lectionem מזוזת מוזוזת, i. e. postis, qui ad mezuzam = schedas pergamenas appendendas adhibitus est. Hinc actio juridica sub illis schedis perficienda. — Si verò מזוזת legitur sensu antiquae linguae, est postis simpliciter. Cf. Friedmann Mechilta Wien 1870, P. צו. Adnot.

מחא percussit, cecidit, c. S. מחהי, f. מחה 139<sup>4</sup>, c. S. מחהי 117<sup>15</sup>, 2 Prs. מחהי juxta מחהי 21<sup>20</sup>, Pl. 3 Prs. מחה, 1 Prs. c. S. מחהי 43<sup>19</sup>. — Imprf. מחהי, c. S. מחהיך. — Inf. c. S. fem. מחהי 21<sup>14</sup>. — Partic. act. מחהי is qui percussit, pass. Plur. מחהי legendum, ubi cod. male מחה caesi 130<sup>14</sup>. — Itpa. Exod. 22, 1 מחהי, ita scriptum, caedetur. | מחהי c. S. מחהי 78<sup>11</sup> ictus, plaga, percussio. Cstr. מחהי in מחהי 49<sup>1</sup>, abs. מחה 150<sup>10</sup> juxta מחה 42<sup>4</sup>. Plur. מחהי, c. S. מחהי 41<sup>16</sup>, מחהי 125<sup>2</sup>, מחהי 48<sup>10</sup>; absol. מחהי. In omnibus his formis *w* nominis primitivi mahweṯā syncopatum est et *ā* syllabae primae, quod in syllaba aperta corripendum fuisset, servatum est, quam ob caussam ח geminatum est. Sic מחהי ex mahweṯeh, מחה, mahhah ex mahwah rel. processit et in Plur. מחהי ex mahwāḥā. Bar Ali Gothanus praebet מחהי, i. e. mehohā, cujus cstr. et absol. est מחהי mahwah et מחהי mahwā. — Non igitur formae syriacae in Targum introducendae, quod 41<sup>16</sup> proposui, quippe cujus lingua proprii utitur formis, in quibus codices babyl. sibi constant, editiones vere fluctuant. Quaerendum num in scriptura מחהי, מחהי recognoscatur prolongatio vocalis loco geminationis Gutturalis more hebraeo? | מחהי n. pr. Mehijael, Mehujael 67<sup>5</sup>. Cf. Budde, Bibl. Urgeschichte Giessen 1883, P. 127.

מחא pervenit. Partic. מחה, Pl. מחהי. — Af. מחהי, Pl. מחהי perduxit. Itpa. מחהי sese contulit. Cf. 25<sup>15</sup>.

מזוזל et מזוזל, syr. מזוזל, mandaice מזוזל, ad radicem מזוזל pertinens, Targumis palaestinensibus proprium, Particula propter. C. S. מזוזל 158, sequenti מזוזל 158, propterea ut sciant. מזוזל mihi onus, pondus esse videtur a מזוזל sustulit; exprimit causam cur aliquid fit, et ad litteram vertendum



esset „pondere alicujus rei“. א in אמטול et אמינוטול ex על profectum esse potest, uti in אנב cf. Nöldeke Mandäische Grammatik § 32, sed eodem jure de Aleph prosthetico potest cogitari ante *m*, post quod geminatum ט ex נט procedens, positum est. Cf. אלהון P. 169 et מרז P. 234.

מטר, abs. estr. מטר pluvia.

מרא, abs. מין, מין, מאון 155<sup>14</sup>, syr. مَرَا, cstr. מרא, mscl. aqua. C. S. מרא = مَرَا aqua tua, \*מרא = مَرَا et fem. מרא Barhebr. Carm. ed. Scebab 143 l. 4 juxta مَرَا.

מיד n. pr. urbis Medeba.

מיר n. pr. Micha.

מירל n. pr. 77<sup>15</sup>, Esther Trg. I, 8, 15, cf. P. 81 = מירל, BA in cod. Gothano מירל, tapetum. Forma מירל, Pl. מירל legitur Esth. Targ. I, 1, 6. Comparant μελωτή, alii vero μιλήσια scil. στρώματα. Huc pertinere videtur mandaice מעלא, Norberg Lexidion.

מירנ Pl. estr. מירנ 115 genera. Vocabulum et palaestinese apud Syros inusitatum. Hieros. est gens, natio.

מיש n. pr. Misael.

מכך Pl. מכך, f. מכך 107<sup>15</sup> depressus, humilis fuit. Partic. מכך, si lectio sana 158<sup>16</sup> sensu activo, opprimunt. Lagarde locum laudatum e codice Erfurtensi edidit מבסין. Cf. Ps. 35, 15 דמכךין לי במליתון qui me verbis suis opprimunt. Pael Inf. מכך Cant. 2, 6 opprimere. — Af., quod esse deberet מכך, syllabas ita dispescit, ut am'ix proferatur, quod מכך scribitur, inflexit, oppressit. Imprf. מכך 126<sup>3</sup> ubi Reuchl. מכך; Imperat. מכך 164. — Hinc forma nova Peal procedit מכך Pl. מכך 156<sup>2</sup>, quod מכך, מכך solet scribi. Quaeritur vero num מכך, מכך sit scribendum, ita ut א nihil sit nisi „mater lectionis“. Syr. מכך et מכך, מכך et מכך afferuntur, quorum alteri מכך notio humi sternendi competit; מכך vero est Participium etiam radicis מכך, neque de Aleph radicali cogitandum est Gram. syr. I 296.



מכס Pl. abs. מוכסין 115 telonarius, publicanus.

מכר n. pr. viri et tribus Machir.

מלא active implevit, fem. מלח 70<sup>10</sup>, c. S. מלאהנון 160, Pl. מלו. Imprf. 1 Prs. אמלי 70<sup>17</sup>, 73<sup>4</sup>. Inf. ממלי 73. Partic. pass. מלי 1. impletus, repletus, plenus, ברכן מלי plenus benedictionibus, 2. id quo vas plenum est, plenitudo ברחיה מלי plenitudo, divitiae domus ipsius 20. Plur. מלן in אוצרותיו מלן pleni sunt thesauri illorum 150. Fem. Sing. מלאה מלאה ארעה, מלאה plena est terra laude ejus. Constr. cum Acc. — Itp. אתמלי impletus est, 1 Prs. אמליתי impletus sum, constr. c. ב 144. | Pa. מלי implevit constr. c. Acc. מלי בסרא implevit carne 62. | מלאה c. Suff. fem. מלאה quod et 52<sup>9</sup> legendum, plenitudo. | מלאה Plur. fem. feminae aquam haurientes 69. Forma irregularis est, Partic. foret מליחא, nomen actoris מליחא.

מלך אמלכתיך consilium dedit, consilium cepit tibi consilium dabo 29<sup>9</sup> = יעין hebr. | מלכא c. S. מלכך, ita 146<sup>8</sup> legend., consilium, syr. מלכא, abs. cstr. מלכ. Hinc מלכך מלכך qui consilium tuum dant 146<sup>8</sup>. Itp. Partic. מתמלכין consilium iniit, consilium cepit. Quaeritur num Itp. an Itpa. nam syr. אמלכך a מלכך est promissus est, אמלכך consuluit, licet formae et notiones etiam confundantur. | מלכא, abs. מלך 143<sup>14</sup> quod recte מלך scribendum est, c. S. מלכחון 26<sup>11</sup>, Plur. cstr. מלכך rex, proprie consiliarius, consul. Forma originalis est malik = مَلِكٌ, hinc determinate maleχā, cujus loco jam מלכא Malkā Gram. syr. I, 66 usurpatur, quum mediae vocalis vestigia etiam in hebr. מלכך maleχē cernantur, et absolute מלכך. מלכך hebr. re vera non est forma segolata. — Quod ad sensum מלכא est consiliarius, suasor, orator uti in Arabia meridionali قَيْل quod ad قال rediens ex qayil contractum est, quamvis Grammatici قَيْل proponant. — Verbum denominativum est Af. אמלך regem fecit, regem se gessit, regnavit. | מלכחיה c. S. מלכחיה, cstr. מלכחיה, absol. מלכחיה regnum. | מלכחיה n. pr. mulieris Milka. — Nota sensum radicis arabice esse







IV. \*מנא, מן, Pl. מנין, cstr. מני suppellex, instrumentum, vas. Scribitur etiam more syriaco מאן.

מנא numeravit, Inf. מני. Itpe. \*אחמני numeratus est. Inf. אחמנא. | \*מני numerus, c. S. מנינהון 51<sup>5</sup>. In statu constructu *ā* interdum in *ā* comprimitur מנין 45, 100, quae forma hebraizans a norma aramaica recedit. | Pa. \*מני constituit, praeposuit. Imprf. ימני 147<sup>16</sup>, הנימני constitues me 147. Inf. מנא. Partic. pass. plur. מנין 67<sup>8</sup>. Pael hoc sensu Syris ignotum est.

מנח ex hebr. מנחה desumptum, sacrificium frumento compositum. Vox Syris ignota.

מנע Imprf. ימנע retinuit, impedivit. Itpe. \*אחמנע, Imprf. אחמנע prohibitus est, sese continuit, abstinuit Num. 22, 16, Exod. 23, 2. — Syr. vocabulum non nisi sensu *pervenienti* adhibetur.

מסא diffluxit, tabuit, Itpe. \*אחמסי idem. Imprf. Pl. יחמסון 140.

מסכ pauper, مسكين, مسكين, mesquin.

מסנ calceus v. סאן.

מסס Pl. מסי tributum, opera serva manibus praestanda. Syris inusitatum.

מסר c. S. מסרה, מסריןון 48<sup>9</sup>, 1 Prs. מסרה 18<sup>1</sup>, Pl. מסרו tradidit, Imprf. 1 Prs. אמסר, Imprf. et Inf. חמסר 14<sup>4</sup>. Partic. Pl. m. et f. מסרין, מסרין 38<sup>18</sup>. Itpe. אחמסר 91<sup>6</sup>, Imprf. יחמסרון traditus est. | מסרת 149<sup>5</sup> lectio falsa, expectatur \*מסרן a מסרה traditio. Cod. R. praebet דינין מסרה.

מעא et מערא 135<sup>4</sup>, 7, syr. مَعَا et مَعَا viscera; abs. cstr. esset \*מע; Plur. esset \*מערא = مَعَا, abs. מעין, cstr. \*מע. Formae Suffixis instructae sunt מעי, מעך Gen. 3, 14 venter tuus, מעה 31<sup>12</sup> viscera ejus, מעווי viscera ejus, quae non a Singularem \*מע, sed a Plur. \*מע procedunt, quia Sing. in 3 Prs. mscl. מעיה scribendus esset. Itaque 135<sup>4</sup> de transpositione vocalis cogitavi, sed non nego etiam Singularem illi loco convenire. Bmb. 1547 Jon. 2, 1 sq. habet מערא, cujus absolutus Gen. 30, 2 in edit. Sab. est מע et in ed. Ulyssop. מע. Ps. 58, 4 Bomb. praebet מען, 127, 4



id. מָעָא et c. S. מְעִינָא Ps. 44, 25. — Omnium harum formarum ratio incerta librorum manu scriptorum collatione constituenda est. Ex מָעָן Ps. 58, 4 Buxt. fecit מָעָן, quod in Gesenii thesaurum receptum est, at hodie quum sciamus — pro — poni, מָעָן aequiparandum est scripturae \*מָעָן = \*מַעְמָן, et forma feminina respuenda.

מצע מְצִיעוּתָא \* medium, cstr. מְצִיעוּתָא.

מצר מְצָרִים n. pr. Aegyptus, \*מְצָרָא Pl. מְצָרָא Aegyptius.

מרא מְרָא = מְרָא, proprie מְרָא = מְרָא = מְרָא dominus, Dan. 2, 43 cstr. מְרָא, c. S. מְרָא dominus ejus. Plur. cstr. מְרָא 67, מְרָא domini animalis. Pl. c. S. מְרָא 95. Plur. syr. מְרָא, מְרָא et מְרָא, quae forma in Targumo syriace tincto Proverbiorum מְרָא 5, 13 adhibetur. — Stat. abs. מְרָא in Talmude מְרָא est titulus honorarius doctorum. | מְרָא forma hebraizans juxta מְרָא, Μαρίαμ = מְרָא, מְרָא n. pr. Maria. Radix hebr. מרה, significatio est contumacia.

מרד מְרָד defecit, Impf. \*מְרָד = מְרָד descivit, rebellavit. | מְרָד Pl. מְרָד 87, et מְרָד, Pl. מְרָד 132, cstr. מְרָד 141<sup>15</sup> contumax, rebellis.

מרדכי מְרָדְכִי = מְרָדְכִי, Μαρδοχάιος, n. pr. viri Mordechai.

מרט מְרָט, abs. מְרָט calvities. Radix מרט est pilos evellere, glabrum reddere.

מרנ מְרָנָא Pl. c. S. מְרָנָא Mich. 4, 3, 2 Sam. 23, 7 hasta, baculus ferrea cuspidate instructus. In lexicis vocalismus traditur מְרָנָא, sed Levy quoque ex Mspto. Ps. 55, 22 attulit מְרָנָא. Syr. scribitur مَرَانَة arab. مَرَانَة. Bar Ali.

מרע מְרָע Imprf. \*מְרָע, Imprf. f. מְרָע debilis, aegrotus fuit = مرض. — Pa. Partic. מְרָע more hebr. per ā scriptum 141<sup>4</sup>, aegrotum reddens, at legendum est מְרָע in Singulari. | מְרָע abs. cstr. מְרָע 42<sup>3</sup>, 150<sup>13</sup>, Pl. abs. מְרָע morbus, aegritudo. | מְרָע 149<sup>3</sup> id. Lexica praebent מְרָע.



מרר amarum fuit, Itpa. אַחַמְרֵר 79<sup>10</sup> austerum, strenuum se gessit. | \*מֵרָא abs. מֵרָר 141<sup>10</sup> amaritudo, exacerbatio animi. \*מֵרָא, at more hebraeo scribitur מֵרֵרֵן 86<sup>11</sup> amarus, syr. مَرَّ. Scriptura מֵרָא falsa est. | \*מֵרָא, מֵרָרֵן amaritudo, malignitas Deut. 32, 32. | \*מֵרָה n. loci Mara 86. | \*מֵרָא cstr. מֵרָה fel. 48<sup>13</sup>. מֵרָשָׁה n. loci Marescha 140<sup>2</sup>, 141.

מֵשָׁה n. pr. Moyses.

מֵשָׁה tersit inde 1. unxit, 2. mensus est, unde מֵשָׁה, abs. cstr. מֵשָׁה oleum. | מֵשָׁה abs. mensura, חֹט מֵשָׁה 142 funis mensoris, syr. مِسْهَة. | מֵשִׁיחַ unctus, χριστός, Messias, c. S. מֵשִׁיחַ.

מֵשַׁח, abs. cstr. מֵשַׁח cutis, corium, syr. مِسْحَة.

מֵשַׁח Pa. palpavit, contrectavit, Partic. מֵשִׁישׁ.

מֵתוּשָׁלַח n. pr. Methuschael 67.

מֵתַח Imprf. יִמְתַּח extendit, expandit, Part. act. מֵתַח 142<sup>12</sup>.

מֵתִי 146 quando, ex מֵי et מֵי = متى conflatum censent, syr. مَتِي. Ultima vocalis est *i*, scriptura מֵימֵי Hebraismus est. De מֵי ex מֵי interrogativo dubito, cur non מֵי vel *ai* pronuntiat? Equidem confero Aleph protheticum in אֱלֹהֵיךָ P. 169. De מֵי v. Gram. syr. I 118. In Targ. Proverb. adhibetur מֵי, unde sequitur, ultimam vocalem syriace non pronuntiatam esse, quum Targum illud componeretur.

מֵתֵל opus aere fusum v. מֵתֵל.

מֵתֵל, abs. cstr. מֵתֵל, מֵתֵל 39<sup>9</sup> parabola, proverbium, carmen satiricum. \*מֵתֵל Pl. מֵתֵלִים 17<sup>3</sup> carminum satiricorum poeta. Formatum est ad exprimendum hebr. המשלים, neque usitatum est apud Syros.

מֵתֵן n. pr. terrae Batanaeae, Basan. In Pesch. passim pro מֵתֵן ponitur מֵתֵן, alibi מֵתֵן, samarit. scribitur. מֵתֵן et in Targ. Ps. 68, 23 מֵתֵן.







נגל radix in מַגַל, Pl. מַגְלִין falx supposita propter formam arab. <sup>9</sup>مَنْجَل, quae tamen ex resoluta 3 in נג processit. Arab. نَجَل manifestum fecit, projecit, al. etymon non praebet. Armeniace est *ḡuḡḡ* mangal, quae forma ex lingua Edessena non potuit recipi, in qua magal dicitur. Quaeritur unde repetendum sit vocabulum.

נגן pulsavit instrumentum musicum, Partic. מִגְנִין Hab. 3, 19. | נגנן Genes. 25, 3, ubi alia lectio eaque in editionibus vulgatis recepta est נִגְנָן, Sab. vero נִגְנָן praebet. נִגְנָן vertunt insulae (Buxt.), quia respondet hebr. אֲרִים Jes. 42, 15 al., vel terrae *longinquae* seu populi *longinqui* (Levy), quod Jes. 42, 15 ineptum. Loco laudato Genes. 25, 3 respondet hebraeo לְאֲמִים, locus vero apud veteres est vexatissimus. Nam quum filii Dedan fiunt אֲשֹׁרִים Onq. vertit ולטושים וּלְאֲמִים לְמִשְׁרָךְ דְּלִשְׁכֹּנֵי דְלִנְגָן sive ולנגון Jon. לְמִשְׁרָךְ דְּלִשְׁכֹּנֵי דְלִנְגָן, quocum Targ. Hieros. conspirat, nisi quod pro אֲמִים, i. e. ἄμφοι recte praebet אֲמִיָּין, i. e. artifices. Tali modo si artifices, mercatores et רִישֵׁי אֲמִיָּין sunt filii Dedan in Targumis Palaestinensibus Judaeorum, apud Samaritanos fiunt rhetores (רִישֹׁרִים) geometrae sive unguentarii (אֲמִיָּין) et artifices (אֲמִיָּין). Alii לְאֲמִים reddebant לְאֲמִיָּין, i. e. lictores. Hinc non a veri specie abest נגן esse genus artificum, scil. נִגְנָן cantatrices. Omnes vero has interpretationes respuit רִישֵׁי אֲמִיָּין in Genes. rab. 61, cui debemus etiam interpretationem per לְאֲמִיָּין, quae in codicibus Targumorum non servata est. Habes his in interpretationibus studium desperatum explicandi nomina populorum, qui tempore Targumistarum non amplius exstabant. Simile quid accidit in Genes. Rab. ad Genes. 15, 19. — נגל radix syr. inusitata.

נגל Imprf. נִגְלָה feriit, tutudit 93<sup>17</sup>. Radix syr. inusitata.

נגר faber. Composit. in נִגְרָא = faber rupis, nomen avis immundae syr. نِجْرٌ dictae, quam tetraonem urogallum Linn. esse censent. LXX, Vulg. upupam volunt.

נדר, נָדַב 4<sup>5</sup> n. pr. Nadab.

נדר = נָדַב fastidivit, Af. \*נִדַר, Partic. מִנִּיד agitavit, fugere fecit, agitando pepulit *aves*. Deut. 28, 26, Mich. 4, 4 homines



turbavit. Bomb. edidit male מְנִיד, Adler מְנִיד, Buxt. מְנִיד, quod recte a נוד derivatum est.

נדר 1 Prs. נְדָרִית et Pa. נִדָּר 135<sup>2</sup> vovit, votum fecit. | \*נדרָא Pl. נְדָרִין votum.

נחא in Itpe. אַחַנְחָא, Imprf. נַחְנְחִי Jes. 53, 5 accessit, adhaesit. Respondet hebr. נָגַשׁ, נָקוּהָ et 1 Sam. 7, 2 vocabulo dubio נָקוּהָ. Censeo metathesin esse ex אַחַנְחָא gaudium, utilitatem percepit, quae in dialecto Palaest. adhibebatur. Syr. radix נחא non nisi sensu gemendi adhibetur. Arab. نَهَى est vetuit, انْتَهَى pervenit. Neosyr. נָחָא gratus ex vetere נָחָא processit, quamvis etiam נָחָא neosyr. sit to groan, to moan.

נחור \*נחור illuxit. Pa. נְחֹרִי illuminavit, illustravit Partic. מְנַחֲרוֹן Cant. 5, 12. Af. אֲנַחֲרָא, Imprf. יִנְחֹר 152<sup>6</sup>, Inf. אֲנַחֲרָא illuminavit. | נחורָא, Pl. נְחֹרִין, נחורָא lux, lumen. | נִחְוֹרָא, abs. נִחְוֹרָא illuminatio, splendor. Alia lect. 128<sup>10</sup> est זִחְוֹרָא.

נדר v. מניד נדר, quod jubet vocalismus מְנִיד. Unus Buxtorfius recte scripsit מְנִיד a נוד, quum scripturae מְנִיד, מְנִיד grammaticae repugnent. At מְנִיד ex מְנִיד exortum est. Syr. מְנִיד Partic. מְנִיד a מְנִיד proficiscuntur.

נחא cessavit, quievit, Impf. נָחָא, רְנֹחָא 28<sup>17</sup>. | מְנַחָא cstr. מְנַחָא quies 42. לְמַנְחָא יוֹמָא = לְמַנְחָא לְרוּחַ הַיּוֹם sub vesperam 63<sup>15</sup>. Forma convenit cum Partic. Af. in Passivo. | נְחֹרָא 143 quies, tranquillitas.

נורָא Pl. cstr. נְוֹרִי רִמָּא mscl. piscis.

נור abs. cstr. נֹר fem. ignis, נֹר דְלִקָּא ignis ardens 124<sup>15</sup>, at cf. de genere 94<sup>13</sup>.

נזק Imprf. נִזְקָא \*נזקָא vocabulum syr. inusitatum, increpavit, reprehendit = hebr. גָּעַר. Arab. نَزَف exhaustit, exhaustus fuit, metaphorice in litigando devictus est, non respondit. — מְזוּפִּירָא increpatio, objurgatio 124<sup>21</sup>, c. S. מְזוּפִּירָא 124<sup>14</sup>, unde corrigenda scriptura מְזוּפִּירָא 37<sup>6</sup>, quae a Buxtorfio recepta est, qui habet מְזוּפִּירָא. — מְזוּפִּירָא et מְזוּפִּירָא \*eodem sensu habes Esth. Targ. I, 7, 6; 10, 12.



נזק \*נזק damnum fecit, Af. damnum intulit, in Chaldaismo biblico usitatum Dan. 6, 3. Ezra 4, 13, 15, Syris ignotum. נזקא 102<sup>20</sup> videtur stat. abs. feminini \*נזקא = נזק Ezr. 7, 4 damnum. At alibi נזקא est determinatus mscli. status.

נחל Pl. נחלִים, נחלִין vallis, rivulus in valle fluens. — נחלִיא Num. 21, 19 n. pr. loci hebr. נַחְלִיָּאל dicti.

נחם consolatus est. Itpa. אִתְנַחֵם solatium percepit, consolatio fuit alicui. | נַחֲמָה Plur. נַחֲמָה, cum syr. نَحْمًا et نَحْمًا conferendum, resurrectio mortuorum 128<sup>1</sup>, 13. Haec est significatio vocabuli in puro Aramaismo, a qua distinguendum נַחֲמָה Pl. נַחֲמָה consolatio Job 15, 11. Joel 2, 14 al., vocabulum hebraizans = נַחֲמָה, cum Qames impuro, Syris prorsus ignotum, quod apud Ongel. non usurpatur, sed Jonathano in Pent. usitatum est. — De duplici resurrectione v. 128<sup>13</sup>, de morte secunda v. מוֹת.

נחר n. pr. viri Nahor 69.

נחש I. נחשֵׁא aes.

II. נחשֵׁא Pl. נחשֵׁיא hariolus. Verbum est נחיש = نَسَم divinavit, nomen נחשא = نَسَم divinatio, ολωτισμός. Sunt qui de augurio serpentum (נחש) ope dato cogitent, at cf. نَحَّسَ Hamas. 104 in dialecto Tayitarum sciscitavit, نَحْسٌ infortunium, et النَحْسُ الاَصْغَرُ planetae Saturnus = النَحْسُ الاَكْبَرُ et Mars النَحْسُ الاَصْغَرُ. Chwolsohn Ssabier II 273, 385 Gesenius Jesajas II P. 343. Exemplum ominis habes Hamasa 103.

נחשל procella, rad. חשל.

נחת fem. נחת, Pl. נחתו descendit, Imprf. ירחת 29<sup>22</sup>. Af. \*נחת effecit ut descenderet, demisit, projecit. Inf. אֲחַת, male נחתא 41<sup>11</sup> scribitur.

נטל sustulit, portavit, profectus est = נסע, locutus est = קול 24, syr. نَطْلٌ ponderosus fuit. Pl. נטלו, c. S. נטלונין 4<sup>16</sup>, Imprf. יטול, Pl. יטולון 145<sup>13</sup>, Imprt. Pl. טולו sic! pro טולו 4. Partic. נטל 64<sup>8</sup> lectio fortasse bona sed vocalis falsa, Pl. נטלון. Pa. \*נטיל,



Partic. c. S. מנְטִילָהוּן Deut. 32, 11 portavit. Itpa. אֲנִטֵּל\*, Imprf. אֲנִטֵּל 28<sup>10</sup> elatus est, elevatus, superbus fuit. Af. אֲשִׁיל 86<sup>6</sup> effecit ut proficisceretur, duxit = וַיִּסַּע.

נטר, c. S. נְטָרִיהָ 1 Prs. נְטָרִיהָ, Pl. נְטָרוֹ observavit, servavit, custodivit. Imprf. נְטָרִי\*, 1 Prs. אֲטָר 25<sup>6</sup>, Pl. תִּיטְרוּן 44. Imprt. נְטָרִי\*, Pl. טָרוֹ 33<sup>6</sup>. Inf. מִטָּר, מִטָּר, c. S. מִטָּרָה | מִטָּרָה\* observatio, custodia, cstr. in נְטָרוֹ מִטָּרָה מִימָרְךָ observaverunt observationem verbi tui 51.

נינר n. pr. urbis Nineve.

נכלוו abs. נכילין, cstr. נכלי et נכילואה, abs. נכילין Pl. abs. נכלא\* נכל dolus, fraus, insidiae.

נכס c. S. נְכָסִיהָ cf. 23<sup>7</sup> mactavit. Imprf. יְכָסִים\*, c. S. נְכָסִיהָ | נכסיהָ 38. נכסין Pl. רְכָסוֹן. Partic. pass. נְכָסִים. Exod. 21, 36, רְכָסוֹן יְכָסִיהָ cstr. נכסות mactatio, קודשין, 52. Deut. 27, 7 mactabunt mactationem sanctam, ubi נכ' קוד' respondet hebr. ובה et שלמים Levit. 9, 18. Hierosolymitane נכסות sunt θυσίαι juxta | נכסות et נכסות. | נכסות Pl. נכסות, cstr. נכסות, c. S. נכסותיהו 147<sup>5</sup> opes, divitiae. נכסין Jes. 53, 9 lectio dubia.

נוכריה fem. נוכריה, נוכריה\* נוכר alienigenus, extraneus.

נכח = נכח et נכח momordit. Pa. נכחית\*, Pl. נכחיתו 14 idem. Itp. אהנכחית\*, Imprf. יהנכחית morsus est.

נמוס נמוסיהו = νόμος, lex. Pl. c. S. נמוסיהו leges eorum.

נמר n. pr. Nimrod 147.

נסא Pa. נסא = נסא, c. S. נסאיה 86<sup>15</sup>, f. נסאיה 41<sup>9</sup>, 2 Prs. c. S. נסאיהו 51<sup>12</sup> tentavit, probavit. Inf. נסאה | נסאיה 51<sup>13</sup> ad litteram tentatio, pro nom. proprio loci Massa מסה Exod. 17, 7 positum est.

נסב 31<sup>9</sup> נסב, 62 נסב, 36 נסב quod neseb pronuntiandum, fem. נסבה, Pl. נסבו sumsit, cepit. Imprf. תסב 74<sup>6</sup>. Imprt. סב, סבו, c. S. סבוי 134<sup>6</sup>. Inf. מִסָּב. — נסב אפיין = נשא פנים (accipere personam in bibliis veteribus latinis) Pag 40<sup>16</sup> legas דלא נסב א' סבא qui senum non habet rationem.

נסס Pl. נסין signum, miraculum, σημεῖον, τέρας.



נעו, נעוֹא, \*נעוֹא, c. S. \*נעוֹך et נעוֹחֵר lacus torcularis 77. Cum latino navia (Kuffe) contulerunt Sachs et Levy, mihi in mentem venit aeth. **ገዢ** vas.

נעם, נעמיהא, Plur. נעמין in נעמיהא, Pl. בַּח נעמיהא struthio-camelus 141 et 720. Syriace dicitur **ܢܥܡܝܗܐ**, arab. **نعام**, ita ut vocales recte ita ponendae sint \*נעמיהא, Pl. \*נעמין sive נעמין. Re vera juxta formas in codd. babylon. obvias supra propositas, Levy etiam נעמין e libris Msptis. excerpit, et נעמיהא habet editio Sab. | נעמה 67 n. pr. Naema.

נפח נפח spiravit, flavit. | מפחח נפש in מפחח 42<sup>16</sup>, quod plerumque legitur מפחח et vertitur exspiratio animae ad rad. פחה pertinet. | נפח 17<sup>14</sup> n. pr. loci Nophah.

נפל נפל Imprf. יפיל cecidit. Af. \*נפיל, Impf. יפיל 92<sup>14</sup> cadere fecit, excussit (dentem). | מפלה נפלה cstr. מפלה, c. S. מפלה casus, interitus. — Syr. Imprf. est **نفل**, athierosol. scribitur **نفل** per u.

נפץ נפץ proprie excussit, deinde etiam effudit, aquam ex vase 70<sup>18</sup>, ex quo loco eadem vox et in Pesch. migravit.

נפק נפק f. נפקה, Pl. נפקו egressus est, processit. Imperf. הפוק, הפוק 12<sup>12</sup>, Pl. הפוק, Partic. act. הפוק. Inf. \*נפק, c. S. נפקה, מפקה 99<sup>15</sup>, 153<sup>4</sup>. — Af. \*נפק educit c. S. נפקה educit nos 32<sup>11</sup>, 12<sup>6</sup>, f. הפקה produxit terra 58. — Itaf. \*נפק, Imprf. הפק productus, factus est 94<sup>13</sup>. | מפקנה cstr. מפקנה 90<sup>19</sup>, Exod. 21, 7 abitus, exodus. Editiones utroque loco praebent מפקנה.

נפש נפש cstr. abs. נפש = נפש, c. S. נפשי anima, persona. Pl. \*נפשהא, c. S. נפשחון 10<sup>12</sup>.

נפתלי n. pr. Naphtali.

נצא נצא Pl. נצו, 1 Prs. נצינא 14<sup>16</sup> rixatus, litigatus est. Imprf. Plur. ינצון 91<sup>20</sup>, Partic. fem. abs. נצינא pro נצינא 151<sup>20</sup>. | נצינא sic per ā 11 juxta מצותה in מצותה רקם, Deut. 32, 51 rixa, lis. Ponitur pro מריבה.

נצב נצב 61<sup>3</sup>, 28<sup>7</sup>, Imprf. ריצב 38<sup>15</sup> in solum inseruit, plantavit. Partic. pass. נציב 79<sup>7</sup>, נציבין. | נצבהא cstr. נצבה = **נצבה** plantatio 140.



נצח Partic. נצחא 116 vincens. | \*נצחא triumphus, victoria, Deut. 33, 29 in נצחא נצחא triumphus fortitudinum tuarum, cf. | נצחא = τρόπαιον τῆς νίκης Payne-Sm.

נצח 8<sup>1</sup> accipiter, avis immunda. Sab. habet נצח et scriptura vulgata נצח etiam syriaco נצח refutatur. De נצח omnino non cogitandum est, quippe quod nihil est nisi Hebraismus summo opere rudis, a נצח desumptus.

נקה Pael נקה\* sensu hebr. נקה insontem, purum declaravit. Inf. נקהא 131 insontem declarare, justificare. Syr. vocabulum hoc sensu inusitatum, nam נקה est libavit.

נקב femina 59, determ. status est נקבא syr. | נקבא.

נקם vel נקם\* syr. נקם et נקם ultus est. Pl. c. S. נקמו 79<sup>11</sup> uli sunt eum.

נקף Af. נקפו\* cinxit, c. S. נקפו\* cinxerunt me 124, Partic. נקף Gen. 2, 10 cingit. Inf. נקפא Num. 21, 4 ad circuendum.

נשא Itpc. נשא\* oblitus est. 2 Prs. נשא 46. 158.

נשב \*נשב flavit. Partic. Plur. נשבין qui flant 44. Pa. Partic. \*נשב, fem. נשבא id. flans Genes. 1, 2.

נשם id. quod נשב flavit. נשמה halitus, 61 spiritus vitae. Syr. | נשמה.

נשר m. aquila, Plur. נשרין, נשרין\* syr. | נשר, | נשר. Vetus grammaticus Syrus | נשר dixit esse generis communis. V. librum meum Historia artis grammaticae apud Syros P. 10.

נתך 34<sup>15</sup> simulacrum fusile. Rad. נתך, Pa. Af. effudit.

נתן in Perf. inusitatum, pro quo יהב adhibetur, dedit. Usitatum est Imprf. נתן, 1 Prs. נתן, אנתן 12<sup>14</sup>, c. S. נתן 54<sup>11</sup>, Pl. נתן et Infinit. נתן, c. S. נתן. Syr. adhibetur נתן, quae radice forma etiam hierosolym. in usu est. | נתן\* Plur. נתן\*, abs. נתן donum 75, c. S. נתן Dan. 5, 17. In lexicis profertur



forma סגא, quae si mscl. determinatum habetur, haud dubie falsa est et male ad hebr. סגא adaptata. Etiam ex Dan. 2, 6, 48; 5, 17 Sing. determinatus סגא derivandus est.

ס

ס Littera ס in Targumis ubique ponenda est pro ש, quod quamvis in libris manuscriptis interdum scriptum sit, nihilo secius est Hebraismus. Itaque סבב pro שבע, סכל pro שכל al. ubique restituenda sunt.

סאב Pa. \*סאב impurum reddidit, polluit. Partic. pass. abs. סאב 7, determ. סאב 5<sup>s</sup> impurum, Inf. \*סאב, c. S. סאב 143<sup>s</sup>. Itpa. \*סאב pollutus est, impurus factus est. Imprf. Plur. סאב 8<sup>16</sup>. Nota ā in סאב Hebraismum sapere, simul vero probare radicem re vera esse medio Alef instructam. — Hierosol. Imprf. סאב = βδελύξῃ, סאב et סאב βδέλυγμα.

סאן \*סאן = סא, סא calceos induit, hebr. סאן Jes. 9, 4, et סאן: unde \*סאן, c. S. סאן calceus, caligo, syr. סאן 43.

סבל \*סבל tulit, portavit. Partic. act. סבל 67.

סבע \*סבע satiatius est. Imprf. סבע 84<sup>19</sup>, Pl. סבע 131<sup>16</sup>. | \*סבע abs. סבע Adjectivum satur, satiatas Deut. 33, 23. | \*סבע 162<sup>1</sup> = סבע satietas. Scriptura solita est סבב et סבב, hae formae vero syr. non usurpantur.

סבר \*סבר = סבר putavit, existimavit. Pa. סבר speravit, exspectavit 78<sup>19</sup>, 48<sup>5</sup>, Partic. סבר sperans 128. | \*סבר spes, c. S. סבר Mich. 7, 4.

סגא \*סגא Imprf. סגא, Pl. סגא 24<sup>19</sup> multus fuit. Af. \*סגא, 1 Prs. סגא 149 multiplicavit, auxit. Inf. סגא. | \*סגא = סגא multus, cstr. סגא, Pl. סגא 12<sup>2</sup>. | \*סגא cstr. סגא 10<sup>9</sup> multitudo = סגא. | סגא stat. abs. formae סגא qui pro סבב, סבב ponitur 42<sup>7</sup>, 84<sup>9</sup>, 85<sup>9</sup>. — סגא respondet syr. סגא, quod eodem modo pro סבב scribitur. Scripturam per u habes 162<sup>12</sup> סגא juxta סגא, סגא vero radix saepe scribitur in Targ. Job, Prov. Psalm.



סגד, סגיד, סגיד Pl. סגידו, Imprf. יסגוד, יסגוד sese prostravit, adoravit. Inf. formae מיסגוד exstat 157<sup>1</sup>.

סגע scriptura palaestinensis pro סגא q. v.

סדם 48 n. pr. urbis Sodom.

סדק סדיקא fissus 6.

סדר 128<sup>5</sup>. — \*סדר disposuit, in ordinem composuit. Partic. סדר. — Pa. \*סדר 1 Prs. סדרית idem. Quodsi Exod. 21, 1 in דהסדר Afel eodem sensu adhibitum videtur, quod alibi (etiam syriace) non occurrit, quaeritur num דהסדר sit legendum, an דהסדר. Editio Sab. habet תיסדר, Adler תסדר.

סדר = סהר = سَهَر, — minime enim est Safel radicis עיר, quod placuit Levyo, — testatus est. Ex Peal in Targ. solum Participium סהיד abs. testis in usu est. Pl. סהידין, סהידא | סהידא 88<sup>13</sup> testimonium. | — Af. אסהיד testatus est, testimonium protulit, constr. cum ב = contra aliquem; Imprf. הסהיד 88<sup>13</sup>, Impert. אסהיד 149<sup>4</sup>, Partic. בסהיד. — Ittaf. אהסהיד 93<sup>1</sup> coram testibus sive per testes constitutum est, ubi במרייה est contra dominum. — Hierosol. διαμαρτύρομαι.

סהר = סיהרא = سَهْر luna, 109.

סוד v. סיד, סוד סוד.

סוס Pl. סוסיה \*סוס, cstr. סוסית 85<sup>18</sup>, abs. סוסין 78<sup>17</sup>, c. S. סוסותהון 117, equus. Nota ā ubi syr. | سوس has habet ā.

סוע v. סוע סוע.

סוף I. \*סוף Imprf. יסוף, Pl. m. יסוף, f. יסוף desiit, cessavit. Inf. c. ב in במסוף Mich. 7, 1 pro במסוף, quum deficient boni. Hierosol. εἰς ἐξέλιπον. — Af. \*סוף effecit ut cessaret, perdidit. — 1 Prs. Imprf. אסוף juxta אסוף Deut. 32, 22 pro hebr. אספה positum, quod LXX συνάξω vertunt, prout sensus postulat. Itaque אסוף et אסוף non Af. rad. סוף esse possunt, sed de אוסוף rad. סוף cogitandum est. Ita Adler qui edidit אסוף Sab. habet אסוף. | סוף, abs. cstr. סוף finis; c. S. סוף, סוף, סוף 46<sup>11</sup>. | סוף in stat. constr. Plur.



אֲרֵצָא 40<sup>12</sup>, 42, 52, fines, extrema latera terrae, terminus. Buxt. habet סִיפָא et סִיפָא, Levy nihil nisi סִיפָא. Syr. **سيف** est destructio, *i* in סִיפָא est euphonicum ut e. c. in וִיפָא, grammatice recte scribitur סִיפָא. — Mich. 7, 1, 151<sup>3</sup> קִרְטָא סִיפָא קִרְטָא ultimi fructus aestatis. Hieros. **سيف** τὰ πέρατα.

II. סִיפָא juncus, alga, דְּסִיפָא רֵמָא mare rubrum.

סִיפָא \*סִיפָא lavavit, Afel \*סִיפָא id. Inf. אֲסִיפָא.

סִיפָא \*סִיפָא cinxit, circumdedit, circumvivit. Plerumque Af. \*סִיפָא, Impf. יִסְפָא 77 cinget. | סִיפָא proprie ambitus, deinde adverb. סִיפָא סִיפָא circa = hebr. סָבִיב. | \*סִיפָא סִיפָא ea quae circumdant, regiones contiguae, loca ab omni parte vicina, כָּל סִיפָא סִיפָא 18<sup>12</sup> omnes regiones, quae nos circumdant = סִיפָא סִיפָא.

סִיפָא סִיפָא, fem. סִיפָא 21<sup>7</sup>, Imprf. \*יִסְפָא, Pl. חִסְפָא, נִסְפָא deflexit, a recta via aberravit. Inf. נִסְפָא 21<sup>16</sup>. — Af. \*סִיפָא, Inf. c. S. חִסְפָא לְאֲסִיפָא ad reducendam eam, (asinam) ad rectam viam.

סִיפָא סִיפָא Num. 22, 22 ex hebr. לְשִׁטָּן in Targ. servatum est, LXX διαβαλεῖν. Itaque sensu hebraeo vertendum est adversarius. Syri radicem **سيف** non habent, **سيف** est vocabulum peregrinum.

סִיפָא \*סִיפָא latus, cstr. סִיפָא in לְסִיפָא et בְּסִיפָא 141, 5, ad latus, in latere = juxta. — Hierosol. **سيف** ἐν ταῖς ῥύμαις Deut. 15, 3.

סִיפָא סִיפָא = syr. **سيف**, fem. סִיפָא Gen. 24, 36 canus fuit, senuit. Radix est סִיפָא = شَاب, شَيْب, شَيْبَة, syr. Af. **سيف**, quod a radice med. Alef descendere videtur, tractandum est ut **سيف**, **سيف** cf. sub. רִישׁ, si omnino rectum est, nam Hebr. 8, 13 lectio est dubia. Urmiensis editio habet **سيف**. — Hinc סִיפָא Adject. vel Partic. pass. = יָקֵן Gen. 24, 1 senex, canus. | סִיפָא senex, Pl. cstr. סִיפָא, c. S. סִיפָא senes tui 45.

סִיפָא סִיפָא Pa. quod ex Cant. 7, 3 Buxt. Levy protulere, in textu babyl. non exstat, ubi haec leguntur: נִדְרָא וְנִדְרָא דְּסִיפָא לְהוֹן נִדְרָא וְנִדְרָא וְנִדְרָא, quum K. praebeat דְּסִיפָא et M. דְּסִיפָא. Radicis significatio est cinxit. Hinc סִיפָא \*סִיפָא, סִיפָא sepes sepimentum, et סִיפָא סִיפָא actio sepiendi, ita ut Mich. 7, 4 מְסִיפָא סִיפָא בְּיַשׁ vertendum sit: justus



inter illos pecuniae cupidior et tenacior est quam maceria sepi-  
menti mali i. e. vepreti, quod eum vulnerat, qui penetrare audet.  
„Sie lassen keinen ungeschunden durch.“

סיד \*סר calce obduxit, Imprf. חסיד. סידא calx. 33.

סידח n. pr. regis Sihon.

סידם Pl. abs. סידמן thesaurus 53<sup>1</sup>.

סידן = סידנא \*סין, rad. שׁוּן n. a. שׁוּן polluit, dehonestavit,  
limus, coenum 127<sup>6</sup>, 152. | סידני n. pr. montis Sinaj.

סידע estr. סידעא \*סיע Pl. abs. סידען 30<sup>9</sup> turma, coetus =  
שׁוּע. Hieros. mscl. שׁוּע שׁוּע exercitus stellarum. | Itpa.  
denominativum \*אסדעא congregatus est, in agmen collectus est.  
Imprf. f. חסדעא 147<sup>7</sup>, Partic. Pl. מוסדעא Mich. 2, 10.

Pa. \*סיע = שׁוּע adjuvit, auxilium tulit. Infinit. in dialecto  
palaest. \*סיעי c. S. לסיעיהון ad auxilium iis ferendum 157<sup>11</sup>. —  
Itpa. \*אסדעא adjutus est, 1 Prs. Plur. אסדעאנו adjuti sumus 159. —  
Equidem etiam Pael denominativum esse censeo, cui competit  
sensus *turmam, agmen fecit, socius alicujus factus est, auxilio fuit.*

סידן Pl. c. S. סידעון gladius שׁוּע, 145<sup>10</sup>.

סידא prospexit, vidit. 1 Prs. c. S. סידעא. Syr. nihil  
nisi Pa. adhibetur. — אסדעא, f. אסדעא 118<sup>1</sup> prospexit. Partic.  
f. abs. מוסדעא 16<sup>5</sup>. Syr. Etpa. exspectatus est, et in editionibus  
Targ. Itpa. quod proposuimus non agnoscitur, sed Itpa. scribitur. |  
אסדעא prospectus, specula Num. 23, 14 in חקל סוד campus prospectus  
quod pro hebr. שׁוּע צופים positum est.

סידח Pl. abs. סידח f. 117. 145 paxillus, clavus. Cf. syr.  
שׁוּע Pl. שׁוּע, שׁוּע.

סידח, syr. Pael שׁוּע intellexit. Itpa. אסדחל, 1 Prs.  
אסדחל, Pl. אסדחלו, Imprf. אסדחל observavit, adspexit, intellexit.  
Imperat. אסדחל 45<sup>2</sup>, Partic. מוסדחל adspiciens, Pl. מוסדחלו intel-  
legunt Mich. 4, 12. Inf. אסדחל 63<sup>9</sup>. | אסדחל, abs. אסדחלנו  
intellegentia, sapientia, ratio. — Nota Af. אסדחל = שׁוּע stulte



egit, cum derivatis et Adject. סבלא = <sup>ו</sup>סבל, stultus et <sup>ו</sup>סבלא stultitia significatione adhiberi opposita ei quam habet Pael, quamvis omnia ab eadem radice procedant. Rem expedit arab. <sup>ו</sup>שכל forma, figura similitudo, unde procedit II <sup>ו</sup>שכל formavit, figuravit = <sup>ו</sup>שכל intellexit, i. e. rei formam sibi proposuit, et <sup>ו</sup>שכל et IV <sup>ו</sup>שכל dubia, obscura, difficilis fuit, proprie forma variegata fuit, varium adspectum praebuit = <sup>ו</sup>שכל stultum se praebuit, a scopo aberravit, proprie incertum, dubium, vacillantem se praebuit. Hinc etiam notio peccandi in <sup>ו</sup>שכל, <sup>ו</sup>שכל explicatur.

סבן \*סבן in periculum induxit. Partic. pass. fem. abs. <sup>ו</sup>סבנא periculo exposita 124<sup>4</sup>. — Arabice radix non exstat, sed hebraice סבן Job 22, 21 quo de vocabulo cf. librum meum Das Gedicht von Hiob P. XCI.

סלח \*סלח condonavit syriace inusitatum est. In Targ. raro occurrit. Pa. \*סלח Inf. סלח c. c. על peccata condonavit = <sup>ו</sup>סלח א-ת-עון הערה.

סלל c. S. סלל, syr. <sup>ו</sup>סל, ar. <sup>و</sup>سل canistrum 32, 35.

סלע \*סלע Pl. סלעין f. Sela monetae species, siclus. סלע 71, decem Sela. Secundum Syros (Hoffmann Opusc. Nestor. 99, 15) Sela habet quatuor Zuz, alii volunt Zuz unum et dimidium; Bar Bahl. dicit, Sela esse *στατηρα*, pondus ejus esse quatuor vel quinque drachmarum. De valore igitur illis non constitit. Secundum auctores a Buxtorffo citatos fuit *τετραδραχμων*. Vocabulum est generis fem. cf. סלעין 71.

סלעם \*סלעם devoravit, deglutivit, \*סלעמיהא perditio, 155 et 159<sup>3</sup>, ubi tamquam Infinitivus sive nomen actionis cum Acc. conjungitur. Al. lect. לסלעמותנא חולקך vertenda: ad perdendum nos, clerum tuum.

סלק \*סלק, 2 Prs. סלקיהא, Plur. סלקין adscendit. Imprf. סלק, Partic. סלק, סלקא 16<sup>2</sup>, Inf. מילק 139<sup>2</sup>. — Imperat. m. סלק Deut. 32, 49, f. סלק 15<sup>11</sup>. Pa. \*סלק, 2 Prs. סלקיהא 77<sup>7</sup>, Imprf. 1 Prs. סלק 46 adscendere fecit, sustulit, amovit. Partic. act. fem. סלקא



Jes. 53, 3. | Af. אָסִיק, אָסִיק, אָסִק 23<sup>15</sup>, proprie אָסִיק 3<sup>11</sup>, 2 Prs. c. S. אָסִיקוֹנָא 149, 1 Prs. אָסִיקוֹת, Plur. 2 Prs. c. S. אָסִיקוֹנָא 14 effecit ut ascenderet, eduxit = הֶעֱלָה, cui etiam in terminologia sacrificiorum respondet sensu holocaustum obtulit. Ita Saadja appellat אָסִיקוֹנָא et אָסִיקוֹת. — Partic. מְסִיקָא f. Lev. 11, 3. Pl. cstr. מְסִיקוֹ מִסִּין Genes. 49, 15. Inf. אָסִיקָא 111. — De assimilato ל cf. Gram. syr. I 349.

סמאל 12<sup>11</sup>, c. S. סמאלִיה 139<sup>16</sup> fem. latus sinistrum שְׂמאל et שְׂמאל, syr. شَمَال. Levy mascl. esse dicit, syr. vero est fem.

סמיר 38<sup>8</sup> caecitas, syr. شَمِير.

סמך 1 סמך imposuit, nisus est aliqua re c. c. על 55, Partic. pass. על סמך vicinum, contiguum 17<sup>15</sup>. — Itp. אִסְחָמִיךְ innisus est aliqua re c. c. על et ל. Imprf. יִסְחָמִיךְ 147, Partic. מִסְחָמִיךְ 15. | לתחום מוֹאֵב 15. | סמך abs. סמך fulcrum, quo quis nititur, auxiliium 62, 125<sup>8</sup>. | סמך סמך fulcrum, c. S. סמך 2 Sam. 22, 3. Deest in lexicis.

סמק = סמק = שֶׁמֶךְ et שֶׁמֶךְ 1 ruber fuit. Imprf. Pl. יִסְמָקוֹן 77<sup>18</sup>. Solet Pael scribi pro Peal at cf. rem similem sub חור, quo in loco non addidi, quod addere debui, יִחִירֵךְ etiam pro Pe. posse haberi.

סמר = סמר שֶׁמֶר custodivit, in Pe. inusitatum. Itp. אִסְחָמֶר אִסְחָמֶר cave 69<sup>1</sup>, 100<sup>3</sup>. Imprf. 2 Pl. תִּסְחָמֶר 99<sup>2</sup>. Secundum editiones veteres in lexicis recensetur non Itp. sed Itpa. Radix syr. inusitata est.

סנא = אָסְנִי, יִסְנִי Imprf. סנא 163<sup>11</sup> odit, odio habuit. Partic. סנא, Plur. m. סנן 144<sup>2</sup> cum syncopa litterae Alef, c. S. סנא 28<sup>13</sup>. Inf. מִיִּסְנִי 163.

סער = סער fulsit, adjuvit, Partic. סער 126. Pa. סער Imprf. Pl. c. S. יִסְעֵרֵךְ adjuvit, auxiliatus est. | סער, auxilium, c. S. סער, סער 143 juxta סער 26<sup>10</sup>. Stat. abs. est סער 51<sup>9</sup>, 160<sup>12</sup>, 127<sup>3</sup>. | סער c. S. סער auxilium 117<sup>9</sup>. Deest in lexicis, ubi nihil nisi סער prandium. Radix syr. non adhibetur, hieros. سَاع is βοήθεια.



סער I. \*סָעַר visitavit. Af. אָסַעַר visitavit = פָּקַד punivit 87. | \*סְעִירָא c. S. סְעִירָן visitatio, qua punimur.

II. סְעִיר n. pr. montis et terrae Seir.

סָעַס non nisi in Itpe. in Targ. palaestin. usitatum. Itp. אִסְתַּפֵּי timuit 164<sup>11</sup>.

סָעַר Imprf. \*יִפְסַר, Pl. יִסְעִרוּן planxit. | מִסְעִרָא 141<sup>2</sup> planctus. — Radix hoc sensu hebr. est et linguae Palaestinensi propria. Syr. סָעַר est salit et Peal in סָעַר timuit, sollicitus fuit. Severus enim bar Šakku vocem סָעַר synonymis explicat hisce:  
 סָעַר. סָעַר. סָעַר. סָעַר. סָעַר. סָעַר.

סָעַס = שָׁעַס mystax et barba menti Mich. 3, 7.

סָעַן Pl. abs. סָעִינָן 77 juxta formam mscl. סָעִינָא 116 navis. Etiam syr. סָעִינָן juxta סָעִינָן adhibetur. | \*סָעִינָא Pl. סָעִינָא et סָעִינָא nauta.

סָעַק, Plur. סָעִיקוּ 70<sup>24</sup> satis habuit, suffecit. Alia lectio Genes. 24, 19 jubet legi ex Pa. סָעַק, Imprf. יִסְעִקוּ eodem sensu affluit, satis habuit. | Poel סָעִיק 32, 10 satisfecit, large explevit, ubi Bmb. סָעִיק!

I. סָעַר estr. ripa in phrasi סָעַר הַיָּם ripa maris 77, 116. Syr. vocales sunt סָעַר. סָעַר.

II. סָעַר liber. | סָעַר scriptor. Plur. סָעַרִּים estr. סָעַרִּים.

סָעַק 9<sup>8</sup> cilicium, saccus. | סָעַק species locustarum Deutr. 28, 42. Radicem סָעַק esse conjicio, salqaya est qui se elevat, ascendens, saltator.

סָעַר, syr. garrivit et adversatus est. — Pa. סָעַר, סָעַר 20<sup>2</sup>, 13<sup>2</sup>, 1 Prs. סָעַר, Pl. 2 Prs. סָעַרִּים adversatus est, repugnavit, noluit. Impf. סָעַר, Partic. f. abs. מִסְעַרָּא 141<sup>12</sup>.

סָעַר peccatum, proprie corruptio.

סָעַר obturavit, clausit, hieros. obmutuit. Itp. אִסְתַּפֵּי, Imprf. Pl. יִסְתַּפֵּי clausus est 159.

סָעַר סָעַר occultatio, locus occultus, res occulta.